

VERGUNNING
WET MILIEUBEHEER

verleend aan

Delamine B.V.

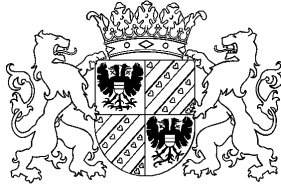
te Farmsum

**(locatie: kadastraal bekend gemeente Delfzijl, sectie O, nummers 31, 57 en 243,
plaatselijk bekend Oosterhorn 8 te Farmsum)**

Groningen, 21 juni 2005
Nr. 2005-6.183/25, MV
procedure 5601

INHOUDSOPGAVE

1.	AANVRAAG VERGUNNING.....	2
2.	GEVOLGDE PROCEDURE.....	4
2.1	Voorgeschiedenis.....	4
2.2	Wm/Wvo-vergunning.....	4
2.3	MER-procedure.....	5
2.4	BRZO.....	5
3.	BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG.....	5
3.1	Achtergrond aanvrager.....	5
3.2	Beschrijving proces/activiteiten.....	5
3.3	Relatie milieuzorg en vergunning.....	6
4.	GRONDEN VAN DE BESLISSING.....	7
4.1	Beoordeling van de aanvraag.....	7
4.2	Beleidskaders.....	8
4.2.1	IPPC-richtlijn en BREF-documenten.....	8
4.2.2	Provinciaal Milieubeleidsplan.....	11
4.2.3	Nationaal Milieubeleidsplan-4 (NMP-4).....	12
4.2.4	De Natuurbeschermingswet, de Vogel- en Habitatrichtlijn, de Flora- en Faunawet en de PKB-Waddenzee.....	12
4.2.5	Grens- en richtwaarden op basis van hoofdstuk 5 Wm.....	13
4.2.6	Instructieregels op grond van art. 8.45 Wet milieubeheer en van de Provinciale Milieuverordening.....	14
4.2.7	Niet in strijd met algemene regels.....	14
4.3	Bestaande toestand van het milieu.....	16
4.4	Gevolgen voor het milieu van de activiteit en mogelijkheden tot bescherming van het milieu.....	16
4.4.1	Lucht.....	16
4.4.2	Geluid.....	21
4.4.3	Veiligheid.....	23
4.4.4	Afval en preventie.....	24
4.4.5	Opslag.....	25
4.4.6	Energie, water en grondstoffen.....	26
4.4.7	Bodem.....	27
4.4.8	Verkeer en vervoer.....	27
4.4.9	Toekomstige ontwikkelingen.....	28
4.5	Milieujaarsverslag.....	28
4.6	Maatregelen in bijzondere omstandigheden.....	28
4.7	Adviezen en bedenkingen met betrekking tot de ontwerpbeschikking.....	28
5.	AFSLUITENDE OVERWEGINGEN.....	39
	VOORSCHRIFTEN.....	42
	BIJLAGEN.....	56

GEDEPUTEERDE STATEN DER PROVINCIE GRONINGEN

Groningen, 21 juni 2005

Nr. 2005-6.183/25, MV

Verzonden: 28 juni 2005

Beschikken hierbij op de aanvraag van Delamine BV te Delfzijl om vergunning ingevolge de Wet milieubeheer (Wm).

1. AANVRAAG VERGUNNING

Op 4 juni 2004 ontvingen wij een brief van Tauw bv te Deventer namens Delamine bv te Farmsum (gemeente Delfzijl), gedateerd 3 juni 2004, kenmerk B011-4293392PWL-D02-D. Hierbij worden de vergunningaanvragen ingevolge de Wet milieubeheer (Wm) en de Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren (Wvo) ingediend. Delamine vraagt voor haar productielocatie te Farmsum (gemeente Delfzijl) door middel van deze geïntegreerde aanvraag om:

1. een nieuwe, de gehele inrichting omvattende vergunning zoals bedoeld in artikel 8.4 van de Wm (revisievergunning) voor de productie van ethyleen-aminen;
2. een nieuwe vergunning als bedoeld in artikel 1, lid 2 van de Wvo voor het lozen van bedrijfsafvalwater op het Zeehavenkanaal en incidenteel op de Eems..

Bij brief van 21 juli 2004, kenmerk B014-4293392PWL-D01-D, door ons ontvangen op 6 augustus 2004, heeft Tauw bv namens Delamine bv, op verzoek van de staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat; Rijkswaterstaat, directie Noord Nederland, de vergunningaanvraag aangevuld.

Bij brief van 7 december 2004, kenmerk L019-4293392PWL-ihu-V01-NL, door ons ontvangen op 9 december 2004, heeft Tauw bv namens Delamine bv, mede op verzoek van de staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat; Rijkswaterstaat directie Noord Nederland, een tweede aanvulling op de aanvraag ingediend.

Aanleiding van het verzoek is de gefaseerde uitbreiding van de productiecapaciteit naar uiteindelijk 55.000 ton ethyleen-aminen per jaar door middel van de-bottlenecking van de bestaande installatie. In het vooroverleg is met Delamine de afspraak gemaakt om hiervoor een aanvraag om een revisievergunning in te dienen omdat de vigerende vergunning dateert van 1991 en daarmee is verouderd. Daarnaast heeft meegespeeld dat sinds 1991 Delamine 11 meldingen bij ons College heeft ingediend. Door het verlenen van deze revisievergunning wordt de vergunnings situatie actueel en overzichtelijk.

De inrichting is gevestigd op het Chemiepark Delfzijl aan de Oosterhorn 8 te Farmsum (gemeente Delfzijl); kadastraal bekend als gemeente Delfzijl, sectie O, nummers 31, 57 en 243.

De activiteiten van Delamine vallen o.a. onder de volgende categorie van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (IvB):

4.3 sub b (1) : inrichtingen voor het vervaardigen van aminen met een capaciteit ten aanzien daarvan van $10 \cdot 10^3$ kg (10 ton) per jaar of meer.

Voor genoemde categorie 4.3 is ons College bevoegd gezag voor de vergunningverlening en dus bevoegd om op de onderhavige vergunningaanvraag te beslissen.

Coördinatie

Delamine dient op grond van artikel 1 lid 1, 2 en 4 van de Wvo over een Wvo-vergunning te beschikken. Delamine loost de afvalwaterstroom ("waste"stroom zijnde koelwaterspui, hemelwater uit tankenpark, gaswaswater incinerator en afvalwater van het laboratorium) en de afvalpekelstroom op het Zeehavenkanaal. Verder wordt het hemelwater en afvalwater van huishoudelijke aard op het Oosterhornkanaal geloosd. Bij ons College is door Delamine op 4 juni 2004 een geïntegreerde aanvraag voor een Wm- en een Wvo-vergunning ingediend. De Wvo-aanvraag heeft betrekking op de lozingen op het Zeehavenkanaal. Het bevoegde gezag voor het in behandeling nemen van de Wvo-aanvraag is de staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat; Rijkswaterstaat, directie Noord Nederland. Voor het lozen van hemelwater en afvalwater van huishoudelijke aard op het Oosterhornkanaal is na overleg, door het bevoegde gezag, het Waterschap Hunze en Aa's, besloten om hier geen nieuwe Wvo-vergunning voor aan te vragen.

De behandeling van de aanvraag voor de Wvo- en Wm-vergunning hebben wij gecoördineerd overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk 14 van de Wm en afdeling 3.5 van Awb. De beide besluiten zijn beoordeeld op de onderlinge samenhang waarbij is geconcludeerd dat de voorschriften niet conflicterend zijn.

Op 8 december 2004 hebben wij van Rijkswaterstaat een advies zoals bedoeld in artikel 7b van de Wvo ontvangen. Hierin wordt meegedeeld dat in de Wvo-vergunning een voorschrift over een rapportageverplichting wordt opgenomen welke mogelijk afstemming behoeft in het kader van de coördinatie. Deze rapportageverplichting heeft betrekking op de resultaten van het milieukwaliteitszorgsysteem en de significante afwijkingen c.q. veranderingen in de voor de kwaliteit van het afvalwater relevante interne procedures.

Wij zijn van mening dat hier geen contradictie wordt gevormd met de Wm-vergunning .

Op 6 december 2004 hebben wij ons advies op grond van artikel 8.31 lid b van de Wm aan Rijkswaterstaat verstuurd. Ons advies had betrekking op de voorschriften die in de Wm-vergunning ten aanzien van de fabrieksproeven worden opgenomen.

Leeswijzer beschikking

Deze beschikking is opgebouwd uit een vijftal onderdelen, te weten:

1. AANVRAAG VERGUNNING, waarin een aantal algemene aspecten van de inrichting en de aangevraagde vergunning worden uitgewerkt;
2. GEVOLGDE PROCEDURE, waarin de voorgeschiedenis en de gang van de procedure voor het tot stand komen van de vergunning in het kader van de Wet milieubeheer worden uitgewerkt;
3. BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG, waarin de bestaande en geplande activiteiten binnen de inrichting worden beschreven;
4. GRONDEN VAN DE BESLISSING, waarin de beoordeling van de aanvraag wordt uitgewerkt aan de hand van de artikelen 8.8 tot en met 8.10 van de Wet milieubeheer;
5. AFSLUITENDE OVERWEGINGEN, inclusief de besluiten en de aan de vergunning te verbinden voorschriften.

Aansluitend aan deze vijf onderdelen zijn de bijlagen gehecht. In de bijlagen is onder meer een begrippenlijst opgenomen. Een inhoudsopgave is voor deze beschikking gehecht.

2. GEVOLGDE PROCEDURE

2.1 Voorgeschiedenis

Delamine beschikt momenteel over een Wm-vergunning (91/10414/24/B.33,MC) welke op 11 juni 1991 door ons College is verleend. Deze revisievergunning is aangevuld met een uitspraak van de Raad van State (d.d. 14-09-1994; nr. G05.91.1022). Met deze vergunning is een productiecapaciteit van maximaal 30.000 ton ethyleen-aminen per jaar vergund. Vervolgens heeft Delamine in de periode tussen april 1992 en het indienen van deze vergunningaanvraag 10 meldingen, zoals bedoeld in artikel 8.19 van de Wm, ingediend. De laatste melding dateert van 24 mei 2004 en had betrekking op het installeren van een cricketfilter.

Thans wordt een uitbreiding van de productiecapaciteit aangevraagd. Deze zal in twee fasen geschieden, allereerst een capaciteitsverhoging naar 45.000 ton ethyleen-aminen per jaar en vervolgens naar 55.000 ton per jaar.

2.2 Wm/Wvo-vergunning

Wm-vergunning

Wij hebben met betrekking tot deze aanvraag de procedure gevolgd zoals die is aangegeven in afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en in hoofdstuk 13 van de Wm.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 8.7 van de Wm en de artikelen 3:17 en 3:19 eerste lid van de Awb hebben wij exemplaren van de aanvraag om vergunning alsmede de ontwerpbeschikking gezonden aan:

- VROM Inspectie Noord
- Rijkswaterstaat; Directie Noord-Nederland
- Burgemeester en Wethouders van de gemeente Delfzijl
- Het bestuur van het Waterschap Hunze en Aa's
- Arbeidsinspectie Regio Noord-Oost
- Regionale Brandweer Groningen; Projectbureau BRZO
- de burgemeester van de gemeente Delfzijl
- Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
- RIZA
- Ministerie van VROM; afdeling Externe Veiligheid
- Groningen Seaports

Van de terinzagelegging van het ontwerpbesluit en de mogelijkheid tot het inbrengen van bedenkingen tegen het ontwerpbesluit is mededeling gedaan middels een publicatie in de Nederlandse Staatscourant en de Eemsbode van 15 december 2004. Het ontwerp van deze beschikking is, overeenkomstig artikel 3:21 Awb en artikel 13:4 Wm, samen met de aanvraag en de overige van belang zijnde stukken ter inzage gelegd van 20 december 2004 tot en met 17 januari 2005 in de gemeente Delfzijl. Overeenkomstig artikel 3.21, lid 1, sub b van de Algemene wet bestuursrecht is een verslag van het vooroverleg opgesteld. Dit verslag is met de aanvraag en de ontwerpbeschikking ter inzage gelegd.

Gedurende deze periode is een ieder in de gelegenheid gebracht om bedenkingen tegen de ontwerpvergunningen ingevolge de Wm en Wvo in te dienen. Van deze gelegenheid is door Mobilisation for the Environment (MOB), mede namens de Milieufederatie Groningen, de Waddenvereniging, Vereniging Milieudefensie afdeling Eemsmond, de heer Henk C.J. Dorrestijn en mevrouw Maria Mulder gebruik gemaakt. In paragraaf 4.7 van deze beschikking gaan wij inhoudelijk in op de ingebrachte bedenkingen.

Van de terinzagelegging van het besluit (van maandag 4 juli tot en met maandag 15 augustus 2005) en de mogelijkheid tot het instellen van beroep tegen het besluit is mededeling gedaan middels een publicatie in de Nederlandse Staatscourant en de Eemsbode van 29 juni 2005.

2.3 MER-procedure

De aangevraagde verhoging van de productiecapaciteit in twee fasen naar uiteindelijk een jaarproductie van 55.000 ton ethyleen-aminen is niet MER-plichtig of MER-beoordelingsplichtig.

2.4 BRZO

Op 19 juli 1999 is het Besluit risico's zware ongevallen 1999 (BRZO '99) in werking getreden als uitvloeisel van de Seveso II richtlijn van de Europese Unie. Het BRZO '99 stelt eisen aan het veiligheidsbeleid van bedrijven die op grote schaal met gevaarlijke stoffen werken. Doelstelling is het voorkomen en beperken van ongevallen met gevaarlijke stoffen. Daartoe moeten bedrijven onder meer over een veiligheidsbeleid en een veiligheidsbeheerssysteem beschikken. Sommige bedrijven moeten daarnaast ook nog een veiligheidsrapport opstellen en indienen bij de overheid.

Op grond van het BRZO'99 heeft Delamine de verplichting om een veiligheidsrapport (VR) op te stellen vanwege de aanwezigheid van giftige stoffen voor het watermilieu (meer dan 500 ton) en de aanwezigheid van schadelijke stoffen voor het watermilieu (meer dan 2000 ton). Op 29 juli 2003 hebben wij het VR ontvangen. De in dit rapport weergegeven risico's hebben wij samen met de toezichthouders van de Arbeidsinspectie, de Regionale brandweer en de waterkwaliteitsbeheerders beoordeeld. In onze beoordeling van 29 juni 2004 hebben wij vastgesteld dat de beschrijving voldoet aan het BRZO en de CPR 18. Verder hebben wij gedurende onze inspectie op 21 en 22 januari 2004 steekproefsgewijs vastgesteld dat Delamine in werking is overeenkomstig de beschreven veiligheidsvoorzieningen. Tijdens die inspectie heeft Delamine aangekondigd dat het VR zal worden aangevuld vanwege twee wijzigingen bij de ammoniaklossing. Het bedrijf zal i.v.m. de voorgenomen productieverhoging (55.000 jato) een grotere hoeveelheid ammoniak lossen en Delamine zal de noodstop van de lossing automatiseren. Op 25 maart 2004 hebben wij Aanvulling I VR ontvangen. In figuur 1 van dat rapport heeft Delamine de contouren van het plaatsgebonden risico gepresenteerd. Met figuur 2 heeft het bedrijf ons de curve van het groepsrisico verschaft. Door het automatiseren van de noodstop van de ammoniaklossing is het veiligheidsrisico in aanzienlijke mate afgenomen.

De onderhavige aanvraag om vergunning gaat vergezeld van het VR van juli 2003 en de aanvulling daarop van maart 2004. In de aanvraag zelf is een samenvatting van het VR opgenomen.

3. BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

3.1 Achtergrond aanvrager

Delamine is een joint venture van Akzo Nobel met Tosoh Corp. uit Japan waarin beide eigenaren voor 50% deelnemer zijn. Delamine is een Besloten Vennootschap met een marketingkantoor te Amersfoort, waar tevens de directie is gezeteld en een productievestiging op het Chemiepark te Delfzijl. Deze productiefaciliteit, waar de aanvraag betrekking op heeft, is sinds 1978 operationeel en produceert ethyleen-aminen in een continu proces. Thans is de capaciteit van de installatie maximaal 35.000 ton ethyleen-aminen per jaar. Naast de eindproducten worden nog diverse mengsels geproduceerd. De producten vinden hun toepassing in de fabricage van landbouwchemicaliën, harsen, smeeroliën, textiel, farmaceutische producten, papier en wasmiddelen. Ethyleen-aminen zijn met uitzondering van het vaste Piperazine allemaal vloeistoffen. De producten worden voornamelijk per tankauto, vaten of zeecontainers getransporteerd.

3.2 Beschrijving proces/activiteiten

Het productieproces van Delamine is gebaseerd op de reactie van ethyleendichloride (EDC) met ammoniak (NH_3). Hierbij wordt naast de gewenste ethyleen-aminen ook zoutzuur (HCl) gevormd dat wordt geneutraliseerd met natronloog (NaOH). De reactie vindt plaats in een waterig milieu. De

reactie is exotherm en vindt plaats in de vloeistoffase bij temperaturen oplopend tot ca. 150 °C en een druk van 80 bar. Het gevormde ammoniumchloride (NH_4Cl) wordt met natronloog omgezet in keukenzout (NaCl) en ammoniak. De ammoniak wordt afgescheiden en weer teruggevoerd naar de reactiesectie. Door de verhouding tussen ammoniak en EDC te variëren of gezuiverde aminen te recirculeren naar de reactor kan de verhouding tussen lagere aminen en hogere aminen worden beïnvloed. Het reactieproduct wordt vervolgens ingedampt, waarbij het zout uitkristalliseert. De ethyleen-aminen worden vervolgens door middel van fractionering gescheiden. Afgezien van Piperazine zijn alle producten vloeibaar. De opslag van deze vloeibare producten vindt plaats in tanks onder stikstof.

Het productieproces van Delamine vereist een drietal basisgrondstoffen, te weten: ethyleendichloride (EDC), 50%-natronloog (NaOH) en ammoniak (NH_3).

De EDC wordt aangevoerd per schip. Lossing van EDC (ca. 1500 ton per keer) vindt plaats aan steiger Q van Akzo Nobel, gelegen aan het Oosterhornkanaal. De steiger, waarop de EDC-losarm inclusief losvoorzieningen van Delamine zich bevindt, maakt deel uit van de infrastructuur van het Chemiepark.

De 50%-natronloog wordt ook aangevoerd per schip en centraal opgeslagen in twee loogtanks die onder het beheer van Akzo Nobel vallen. Levering aan Delamine geschiedt via het centrale distributienet. Ten behoeve van kortstondige buffering beschikt Delamine op haar eigen terrein over een kleine buffertank (80 m³). Deze loog wordt aangevoerd per tankauto.

De vloeibare 100%-ammoniak wordt via het spoor in ketelwagons (per keer 50-55 ton ammoniak) aangevoerd. De wagoninhoud wordt bij lossing direct met proceswater verdund tot 25% en atmosferisch opgeslagen in twee tanks (285 m³) die staan opgesteld in een tankput.

Tijdens het reactieproces van EDC wordt naast ethyleen-aminen ook een geringe hoeveelheid Vinylchloridemonomeer (VCM) gevormd. Het VCM-afgas dat via de ammoniakabsorptie vrij komt, wordt afgevoerd naar de verbrandingsinstallatie (incinerator). Bij de verbranding van VCM ontstaan naast zoutzuur en CO_2 ook geringe hoeveelheden chloor, CO , NO_x en sporen aan dioxinen. Het afgas wordt over een absorber en een scrubber geleid en vervolgens via een 40 meter hoge schoorsteen afgelaten naar de atmosfeer.

Tot de inrichting van Delamine behoren de volgende installaties en gebouwen:

- productie-installatie met reactor, kristallisatoren, destillatiekolommen, koeltorens en een incinerator;
- tankenpark voor opslag van grond- en hulpstoffen, halffabrikaat en eindproduct;
- verladingsgebouw voor het afvullen van drums en tankauto's, opslag van gevulde drums;
- gebouw met daarin onder andere de controlekamer, werkplaatsen, laboratorium en kantoren;
- losplaats voor lossing van 100% ammoniak inclusief versnijdingsfaciliteiten;
- losinstallatie voor EDC (steiger Q is eigendom van Akzo Nobel, de EDC-losinstallatie is in eigendom en beheer van Delamine);
- romneyloods voor de Technische Dienst;
- loods voor opslag Piperazine.

3.3 Relatie milieuzorg en vergunning

Het milieubeleid van de provincie Groningen is gericht op zelfregulering. Met deze zelfregulering wordt beoogd dat de bedrijven de verantwoordelijkheid zelf nemen om aan de wet- en regelgeving te voldoen zonder dat milieumaatregelen in detail, veelal in de vorm van middelvoorschriften, worden voorgeschreven in de vergunning. De vergunning moet zich beperken tot hoofdzaken, met name de milieudoelen. Daarnaast beoogt zelfregulering dat bedrijven voortdurend betere milieuprestaties realiseren om de duurzaamheidsdoelstellingen te kunnen bereiken. Dit "continue verbetering" aspect moet met name tot uiting komen in het bedrijfsinterne milieuzorgsysteem, het bedrijfsmilieuplan en het milieujaarverslag. Delamine beschikt over een functionerend systeem van bedrijfsinterne

milieuzorg, dat is gecertificeerd volgens de norm ISO 14001. Een belangrijk uitgangspunt van ISO 14001 is de verplichting tot een continu streven naar verbetering van de milieuprestaties. Verder heeft Delamine voor de periode 2002-2005 een bedrijfsmilieuplan(Bmp)-3 opgesteld, welke voortvloeit uit de "Intentieverklaring uitvoering milieubeleid Chemische Industrie". Naast de klassieke aanpak van emissiereductie zoals verzuring en verspreiding, zijn in dit bedrijfsmilieuplan ook de verbredingsonderwerpen Product Stewardship, transport en logistiek en duurzame producten en stoffen meegenomen. Op 15 oktober 2003 hebben wij ingestemd met de in het Bmp-3 beschreven milieu-inspanningen. Daarnaast stelt Delamine jaarlijks een (elektronisch) milieujaarverslag op, waarin zij de overheid informeert over de voortgang van de milieuprestaties en over de concrete maatregelen van het bedrijf voor het komende jaar.

Ten aanzien van het nalevingsgedrag kunnen wij stellen dat Delamine gemaakte afspraken nakomt en de zorg voor het milieu en de externe veiligheid serieus neemt.

Gelet op het bovenstaande hebben wij dan ook gemeend dat Delamine in aanmerking komt voor een zogenaamde vergunning op maat. In de vergunning is met het milieuzorgsysteem, het Bmp en het milieujaarverslag rekening gehouden door zoveel mogelijk gebruik te maken van doel- en beheersvoorschriften.

4. GRONDEN VAN DE BESLISSING

4.1 Beoordeling van de aanvraag

Thans volgt een beoordeling van de aanvraag aan de hand van de artikelen 8.8 tot en met 8.10 van de Wm. In eerste instantie worden daarbij op grond van artikel 8.8, lid 1, van de Wm de volgende aspecten betrokken:

- a. De bestaande toestand van het milieu, voor zover de inrichting daarvoor gevolgen kan veroorzaken;
- b. De gevolgen voor het milieu, die de inrichting kan veroorzaken;
- c. De redelijkerwijs te verwachten ontwikkelingen, zowel met betrekking tot de inrichting als met betrekking tot het gebied waarin de inrichting is gelegen;
- d. De ingebrachte adviezen en bedenkingen;
- e. De mogelijkheden tot bescherming van het milieu, door de nadelige gevolgen voor het milieu die de inrichting kan veroorzaken, te voorkomen, dan wel zoveel mogelijk te beperken, voor zover zij niet kunnen worden voorkomen.

Op grond van artikel 8.8, lid 2, van de Wm moeten wij bij de beoordeling van de aanvraag rekening houden met de volgende aspecten:

- f. Het provinciaal milieubeleidsplan;
- g. Richtwaarden die op basis van Hoofdstuk 5 van de Wm gelden.

Artikel 8.8, lid 3, van de Wm geeft aan welke aspecten bij de beoordeling in acht moeten worden genomen. De aspecten die hier worden bedoeld zijn:

- h. Grenswaarden die op basis van hoofdstuk 5 van de Wm gelden of die voortvloeien uit Hoofdstuk 5 van de Wet geluidhinder (milieukwaliteitseisen);
- i. Zogenaamde instructieregels op basis van artikel 8.45 van de Wm en op grond van de provinciale milieuverordening;
- j. Bindende ministeriële aanwijzing met betrekking tot de aanvraag op grond van artikel 8.27 van de Wm.

Artikel 8.9 van de Wm stelt dat:

- k. bij de beslissing op de aanvraag er geen strijd ontstaat met regels die met betrekking tot de inrichting gelden, gesteld bij of krachtens de Wm, dan wel bij of krachtens de in artikel 13.1, tweede lid, genoemde wetten.

Deze aspecten worden in het onderstaande behandeld. Wanneer de beoordeling van de aanvraag conform genoemde artikelen is geschied en dit geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen, is hier verder niet op ingegaan.

4.2 Beleidskaders

4.2.1 IPPC-richtlijn en BREF-documenten

Vanaf oktober 1999 moeten nieuwe (en belangrijke wijzigingen aan bestaande) inrichtingen voldoen aan de Europese IPPC (Integrated Pollution Prevention and Control) richtlijn; vanaf oktober 2007 geldt deze eis ook voor alle bestaande inrichtingen. Deze richtlijn bepaalt onder andere dat vergunningen voor de industriële inrichtingen moeten waarborgen dat die inrichtingen alle passende preventieve maatregelen tegen verontreinigingen hebben getroffen, met name door toepassing van BAT (best available techniques) oftewel BBT (beste beschikbare technieken). Het begrip BAT komt grotendeels overeen met het begrip stand-der-techniek. Om richting te geven aan het begrip BAT organiseert de Europese Commissie een uitwisseling van informatie over BAT. Het resultaat van de informatie-uitwisseling wordt vastgelegd in zogeheten BREFs (BAT Reference Documents). Er zullen BREFs worden opgesteld voor elke industriële activiteit die genoemd wordt in bijlage 1 van de IPPC-richtlijn. In totaal zullen voor ongeveer 30 industriële branches BREFs worden opgesteld.

De IPPC-richtlijn verplicht de lidstaten de BREFs in "aanmerking te nemen" bij het opstellen van de voorschriften voor milieuvergunningen; ook worden BREFs in de IPPC-richtlijn aangeduid als "documenten waarmee rekening moet worden gehouden". Nederland zal de BREFs door zogeheten oplegnotities implementeren in de Nederlandse Emissie Richtlijn Lucht (NeR). Voor de BREF voor de sector organische bulkchemicaliën (LVOC) is dit nu nog niet gebeurd.

De inrichting van Delamine is een inrichting zoals bedoeld in de IPPC-categorie 4.1 "Chemische installaties voor de fabricage van organisch-chemische basisproducten. Onder categorie 4.1(d) wordt verwezen naar installaties voor fabricage van stikstofhoudende koolwaterstoffen, zoals aminen, amiden, nitroso-, nitro- en nitraatverbindingen, nitrillen, cyanaten, isocyanaten".

In februari 2003 is er een BREF vastgesteld voor de Large Volume Organic Chemical Industry (LVOC). In deze BREF is als criterium gesteld dat het BREF LVOC betrekking heeft op activiteiten als bedoeld in punt 4.1(a) tot en met 4.1(g) van bijlage I van de IPPC richtlijn en van toepassing is wanneer er meer dan 100 kT/jr wordt geproduceerd. De capaciteitsgrens van 100 kT wordt niet in de IPPC aangegeven. In hoofdstuk 3 van het BREF worden de belangrijkste LVOC-processen in het kort beschreven waaronder ook het productieproces van ethyleen-aminen (par. 3.5.1).

Doordat de productiecapaciteit van Delamine lager is dan 100 kT/jr (Delamine vraagt vergunning voor een productie van 55 kT/jr) is de BREF LVOC niet direct op Delamine van toepassing. Omdat het BREF Organic Fine Chemicals (eerste concept, maart '04) bedoeld is voor het productieproces van organische fijnchemicaliën zoals farmaceutische producten, kleur- en verfstoffen enz. hebben wij besloten om de BREF LVOC als leidraad te hanteren bij het beoordelen van de BBT (Best beschikbare techniek) op Delamine, omdat het aminenproductieproces als zodanig wel onder de BREF LVOC valt.

Hoewel er bij Delamine geen sprake is van een fysieke uitbreiding van de huidige procesinstallatie, dient de uitbreiding van het productieproces en als uitvloeisel hiervan ook een (lineaire) toename van de luchtmissies (incinerator, gaswassers) als een significante verandering van de inrichting te worden beschouwd. Conform de IPPC-richtlijn en een uitspraak van de Afdeling Raad van State hierover, dient bij een significante verandering van de inrichting te worden getoetst aan de BBT. In deze vergunning hebben wij het aminenproductieproces van Delamine getoetst aan de BBT, zoals vermeld in het BREF LVOC (Organische bulkchemie).

Naast de BREF LVOC is een zogeheten horizontale BREF voor de beide koeltorens (BREF Industrial Cooling Systems; december 2001) op de fabriek van Delamine van toepassing. Verder hebben wij geconcludeerd dat de BREF Waste Incineration (2^e concept, maart 2004) niet voor de incinerator van Delamine bedoeld is. In deze concept-BREF worden incinerators voor de verbranding van afvalgassen, zoals bij Delamine de verbranding van VCM, expliciet uitgesloten.

BREF Organische bulkchemie

In het BREF LVOC zijn zeven 'illustratieve processen' gekozen om de toepassing van de best beschikbare technieken te demonstreren. Deze illustratieve processen worden gekenmerkt door hun aanmerkelijk industrieel belang en belangrijke milieueffecten. Voor het productieproces van ethyleen-aminen is geen illustratief proces opgemaakt en daarom is the Generic BAT (Best Available Techniques) oftewel de algemene Best Beschikbare Techniek; hoofdstuk 6 van de BREF bij de totstandkoming van deze Wm-vergunning betrokken. Het gaat hierbij om de volgende aspecten:

1. Milieuzorgsystemen.
2. Voorkomen en beperken van vervuiling:
 - BBT voor het ontwerp van nieuwe processen en voor een ingrijpende aanpassing van bestaande processen;
 - BBT ter voorkoming en bestrijding van diffuse emissies;
 - BBT voor opslag, behandeling en overslag;
 - BBT ter voorkoming en minimalisering van de emissie van waterverontreinigende stoffen; dit aspect is verder niet behandeld omdat het in de Wvo-vergunning is meegenomen;
 - BBT voor energie-efficiency;
 - BBT ter voorkoming en minimalisering van geluid en trillingen;
3. Monitoring luchtemissies.
4. Monitoring lozingen waterverontreinigende stoffen; is verder behandeld in de Wvo-vergunning.

Ad. 1. Delamine beschikt over een functionerend systeem van bedrijfsinterne milieuzorg dat is gecertificeerd volgens de norm ISO 14001. Hiermee beschikt Delamine over een doelmatig en doeltreffend milieuzorgsysteem zoals in het BREF staat vermeld. Tevens heeft Delamine een managementsysteem ingevoerd voor Product Stewardship.

Ad. 2. Het reactieproces en de scheidingsprocessen vinden continu plaats in een gesloten installatie. De fabriek is zodanig ontworpen dat door recyclen, terugwinning en hergebruik, het ontstaan van afvalstromen (procesafhankelijk afval) wordt beperkt. Door middel van de-bottlenecking gaat Delamine de productiecapaciteit verhogen naar 55.000 jato.

- Naast de inmiddels getroffen maatregelen (vervangen afsluiters door een lekvrije uitvoering, toepassen lekvrije pompen, vervangen pakkingen door een type met grote bestendigheid en elasticiteit bij hoge temperaturen) is een meet- en beheerssysteem opgezet om de diffuse emissies te beperken.
- Voor de op- en overslag van grondstoffen heeft Delamine maatregelen getroffen ten behoeve van externe veiligheid en om bodemverontreinigingen te voorkomen. Zo zijn er ondermeer instrumenten en laad- en losprocedures om overvulling te voorkomen, zijn er vloeistofdichte opvangvoorzieningen aanwezig voor tanks en vaatwerk, vindt er continue monitoring plaats van de opslag en het productieproces en is een bodemrisico-inventarisatie uitgevoerd. Om emissies van ammoniak naar de lucht te beperken zijn gaswassers geplaatst op de ammoniakopslagtanks. De EDC-tank is voorzien van een dampretourleiding naar het schip, zodat tijdens het lossen geen emissies optreden. Verder worden de aminehoudende afgassen van tanks waarvan de vloeistofinhoud een hoge dampspanning hebben afgevoerd via een gaswasinstallatie.
- In het kader van de aansluiting bij deelname van Akzo Nobel Nederland aan het convenant Benchmarking Energie-efficiency is een energiestudie uitgevoerd naar de energie-efficiency bij de inrichting van Delamine. Daaraan voorafgaande zijn er in deze inrichting reeds energiebesparingsmaatregelen getroffen op grond van deelname aan de Meerjarenafpraak Energie-efficiency (MJA's).
- In 2003 is een akoestisch onderzoek uitgevoerd waaruit blijkt dat de langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus en de maximale geluidniveaus voldoen aan de vigerende grenswaarden.

Ad. 3. Om de emissies van luchtverontreinigende stoffen naar de atmosfeer te beperken zijn verschillende procesgeïntegreerde (scheidingskolommen, gaswassers, scrubbers) en nageschakelde (incinerator) systemen aanwezig. Om de emissie van Vinylchloridemonomeer (VCM) tot een minimum te reduceren is een incinerator geplaatst. Bij een temperatuur van 1200 °C van de vuurhaard wordt VCM vernietigd. Voor het bepalen van de concentratie-eisen voor de luchtemissies is de NeR geraadpleegd. Jaarlijks wordt door middel van een emissiemeting aan de incinerator gecontroleerd of aan de gestelde emissie-eisen wordt voldaan. Ook ten aanzien van het bepalen van de zogenaamde diffuse emissies is een protocol bij Delamine aanwezig.

Gelet op het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat de fabriek van Delamine voldoet aan de BBT zoals gesteld in hoofdstuk 6 van het BREF LVOC.

BREF Industriële Koelsystemen

In het BREF Industriële Koelsystemen wordt niet gesteld welk koelsysteem als beste geschikt is, omdat dit van teveel factoren afhankelijk is. Wel worden de milieuprestaties van een koelsysteem beoordeeld. Voor nieuwe installaties wordt hierbij in eerste instantie gericht op het voorkomen van emissies door een goede configuratie voor het koelsysteem te kiezen en ervoor te zorgen dat constructie en ontwerp deugdelijk zijn. Voorts kan de uitstoot nog worden teruggebracht door de dagelijkse werking te optimaliseren.

Het bestaande koelwatersysteem (een koeltoren voor de ammoniakversnijding en reactiesectie en een koeltoren voor de rest van de fabriek) bij Delamine is een halfopen systeem gebaseerd op verdamping. Aan het circulerende water worden chemicaliën toegevoegd om algengroei, kalkaanslag en corrosie te voorkomen.

Voor een aantal milieuaspecten zijn technieken vastgesteld die als BBT kunnen worden beschouwd. Het gaat hier om:

1. Eisen aan proces en locatie;
2. Terugdringing van het directe energieverbruik;
3. Terugdringing van het waterverbruik en terugdringing van de uitstoot van warmte in water;
4. Terugdringing van de uitstoot van chemische stoffen in het water;
5. Terugdringing van de uitstoot door geoptimaliseerde koelwaterbehandeling;
6. Terugdringing van de uitstoot in lucht;
7. Terugdringing van geluid;
8. Terugdringing van lekkage en microbiologische risico's.

Ad. 1 t/m 8:

Voor het koelen van grote hoeveelheden met een relatief laag temperatuurniveau wordt koeling met een open koelsysteem als BBT gezien. Het benodigde water is leidingwater en wordt vanaf de locatie aangevoerd. Ook gunstig is de locatie bij de kust waar grote hoeveelheden geloosd koelwater kunnen worden opgevangen. Aan het terugdringen van het energieverbruik is ruimschoots aandacht besteed in het kader van deelname aan de MJA. Ten gevolge van deelname aan de Convenant Benchmarking is er opnieuw een energiestudie uitgevoerd. Als uitvloeisel van deze studie zijn er nieuwe luchtkoelers geplaatst en wordt de stoom (waterdamp) rechtstreeks vanuit de reactiesectie afgeblazen naar de atmosfeer.

Vanaf 2001 heeft Delamine op de koeltorens een verbeterde koelwaterbeheersing ingevoerd met een hogere indikking van het koelwater met als resultaat dat het waterverbruik is gedaald.

Het terugdringen van de chemische stoffen in water, zoals het gebruik van koelwateradditieven, is met name een Wvo-aspect en wordt in deze vergunning niet verder behandeld.

Door het toepassen van een geoptimaliseerd waterbehandelingsprogramma worden door ondermeer de aanwezigheid van druppelvangers de risico's beperkt dat de uittredende lucht is verontreinigd met chemicaliën voor waterbehandeling, met microben of met corrosieproducten.

De koeltorens zijn voorzien van reductorkasten waardoor het gezamenlijke geluidvermogen thans 107 dB(A) is (was 112 dB(A)).

Bij het VNCI-veiligheidsconcept van de chemische industrie gaat het erom de risico's voor het aquatisch milieu bij lekkage van stoffen uit het productieproces tot een minimum te beperken. Dit wordt als BBT gezien. Er bestaan geen methoden om Legionella in koelsystemen volledig te

voorkomen. Wel worden maatregelen getroffen om dit te voorkomen zoals optimalisatie van de waterbehandeling, regelmatige schoonmaak koeltorenbekken, zorgen voor voldoende snelheid van het water en het voorkomen van stilstaande zones. Delamine heeft daartoe in 2001 een legionella-beheersplan opgesteld en geïmplementeerd. In de vergunning hebben wij ten aanzien van dit beheersplan voorschriften opgenomen.

Op grond van het bovenstaande stellen wij dat het bij Delamine aanwezige koelsysteem als BBT kan worden aangemerkt.

Daarnaast verplicht artikel 7 van de IPPC-richtlijn ons tot een doeltreffende geïntegreerde aanpak bij de totstandkoming van de Wm-vergunning wanneer ook een andere bevoegde instantie bij die procedure betrokken is. Zoals aangegeven is door Delamine een geïntegreerde aanvraag om een Wm- en Wvo-vergunning ingediend. Voor het in behandeling nemen van de Wvo-vergunning is Rijkswaterstaat het bevoegde gezag. Het vooroverleg voor de beide vergunningen is door ons gezamenlijk met Rijkswaterstaat gevoerd. Van het vooroverleg is één gezamenlijk (samenvattend) verslag opgesteld. Daarnaast zijn de concept-ontwerpbesluiten Wvo en Wm ter beoordeling met elkaar uitgewisseld om conflictering van de voorschriften te voorkomen.

4.2.2 Provinciaal Milieubeleidsplan

Het provinciaal beleid ten aanzien van milieu, natuur en landschap is vastgelegd in het Provinciaal Omgevingsplan (POP), dat op 14 december 2000 door Provinciale Staten is vastgesteld. Het POP integreert het beleid, zoals dat tot dusverre was openomen in diverse beleidsplannen met hun herziening en uitwerking, tot één plan voor de fysieke omgeving. Het POP heeft de wettelijke status van:

- streekplan op basis van de Wet op de ruimtelijke ordening;
- milieubeleidsplan op basis van de Wet milieubeheer;
- waterhuishoudingsplan op basis van de Wet waterhuishouding;
- mobiliteitsplan op basis van de Planwet verkeer en vervoer.

De hoofddoelstelling van het POP is:

"Voldoende werkgelegenheid en een voor mens en natuur leefbaar Groningen met behoud en versterking van de kwaliteiten van de fysieke omgeving, waarbij toekomstige generaties voldoende mogelijkheden houden om zich te ontplooien (duurzame ontwikkeling)."

Specifiek voor de milieukwaliteit geldt als doel om overal in de provincie een basiskwaliteit voor het milieu te realiseren, waarbij geen onaanvaardbare risico's voor mens en natuur te verwachten zijn.

Waar de milieukwaliteit beter is dan de basiskwaliteit mag deze niet verslechteren.

Dit beginsel geldt voor gebieden en niet voor individuele bronnen. In paragraaf 3.5 "Schoon en veilig Groningen" van het POP staat het milieubeleid beschreven. In de planperiode (2001-2004) dient prioriteit gegeven te worden aan die milieuaspecten, waarvoor de basiskwaliteit nog niet is bereikt of de gestelde normen dreigen te worden overschreden, namelijk verzuring en vermesting door diffuse bronnen, fijn stof in de lucht en ernstige bodemverontreiniging. In de onderhavige vergunning is hiermee rekening gehouden. Overigens is in het POP ten aanzien van het productieproces bij Delamine en de daarbij aan de orde zijnde milieuaspecten geen specifiek beleid opgenomen en zien wij dan ook geen belemmeringen om de gevraagde vergunning te verlenen.

Op 10 november 2004 hebben Provinciale Staten besloten de geldigheidsduur van het POP met twee jaar te verlengen. Deze verlenging heeft niet geleid tot een inhoudelijke wijziging van het in het POP neergelegde toetsingskader.

Zowel gelet op het POP als op het landelijk beleid (zie hierna) zien wij geen belemmeringen om de gevraagde vergunning te verlenen.

4.2.3 Nationaal Milieubeleidsplan-4 (NMP-4)

Het algemene rijksbeleid met betrekking tot het milieu is vastgelegd in de Nationale Milieubeleidsplannen (NMP's).

Het milieubeleid moet volgens VROM – hier en nu, maar ook elders en later – een bijdrage leveren aan duurzaamheid. Duurzaam is gezond en veilig leven in een schone, stille en groene leefomgeving, terwijl we zuinig omgaan met natuur, energie en grondstoffen. Met respect voor mensen die in arme derdewereldlanden leven, terwijl we er ook voor zorgen dat het zelfs in de verre toekomst mogelijk is om in Nederland te wonen en te werken (NMP-4)

4.2.4 De Natuurbeschermingswet, de Vogel- en Habitatrichtlijn, de Flora- en faunawet en de PKB-Waddenzee

Met betrekking tot de Natuurbeschermingswet, de Vogel- en Habitatrichtlijn, de PKB-Waddenzee en de Flora- en faunawet wordt het volgende overwogen:

Het grootste deel van de Waddenzee is in gevolge de Natuurbeschermingswet aangewezen als beschermd natuurmonument (beschikking aanwijzing Waddenzee II, d.d. 17 november 1993, Staatscourant 237). Echter, belangrijke vaargeulen, havengebieden en onder andere het industrieterrein waarop het Chemiepark Delfzijl en het Metalpark Delfzijl zijn gevestigd, zijn buiten het werkingsgebied van de Natuurbeschermingswet gelaten. Voor de externe werking van de Natuurbeschermingswet is op grond van jurisprudentie bepalend of voldoende aannemelijk is, dat het in werking hebben van de inrichting de wezenlijke kenmerken van het aangewezen gebied aantast.

In de Habitatrichtlijn is in artikel 6 lid 1 en 2 vastgelegd dat lidstaten, door hen in het kader van de richtlijn aangewezen gebieden in stand dienen te houden en dienen te zorgen dat de kwaliteit van gebieden niet verslechtert en er geen 'significante' verstoring optreedt.

Deze regelgeving heeft betrekking op het bestaande gebruik van het gebied. Daarnaast wordt in artikel 6, lid 3 en 4 een afwegingskader gegeven voor de beoordeling van nieuwe projecten in aangewezen gebieden. Deze beide afwegingskaders gelden ook voor vogelbeschermingszones als bedoeld in de Vogelrichtlijn (art. 7 Habitatrichtlijn).

De Waddenzee is een van de gebieden die door de Nederlandse overheid, in het kader van de Habitat- en de Vogelrichtlijn, op grond van de Natuurbeschermingswet is aangewezen als beschermd natuurgebied.

Op dit moment zijn de vereisten uit de Vogel- en Habitatrichtlijn nog niet volledig en correct omgezet in nationale wetgeving. Het genoemde afwegingskader is in soortgelijke bewoordingen terug te vinden in de Planologische Kernbeslissing Waddenzee en het Structuurschema Groene Ruimte en werkt zo door in de besluitvorming ten aanzien van concrete activiteiten.

De afweging die voortvloeiend uit de vereisten uit de Vogel- en Habitatrichtlijn moet worden gemaakt is of de door het onderhavige besluit toegestane emissies mogelijk significante gevolgen hebben voor de Waddenzee.

De Flora- en faunawet is op 1 april 2002 in werking getreden. Deze wet bundelt de bepalingen over bescherming van planten- en diersoorten, zoals die voorheen in verschillende wetten gestalte heeft gekregen. De wet heeft betrekking op de individuele beschermde plant- en diersoorten.

De Waddenzee is beschermd als speciale beschermingszone ingevolge de Vogel- en Habitatrichtlijn en als Staatsnatuurmonument via de Natuurbeschermingswet. De beschermende maatregelen in de Flora- en faunawet betreffen hoofdzakelijk de soortenbescherming, voor gebiedsbescherming blijft de rechtstreekse werking van artikel 6 Habitatrichtlijn gelden, tenminste zolang de nieuwe Natuurbeschermingswet nog niet volledig in werking is getreden.

In de Flora- en faunawet is een verbod opgenomen tot het beschadigen of vernielen van nesten, holen, voortplanting- en rustplaatsen van beschermende diersoorten. Dit houdt in, dat als de oprichting of het in werking zijn van een vergunningplichtige inrichting leidt tot verstoring of beschadiging van (voortplantings- en rustplaatsen van) beschermde soorten, dit bij de Wm-vergunning moet worden betrokken. Daarnaast is in dat geval ontheffing op grond van de Flora- en faunawet vereist. In dit verband is het volgende overwogen:

(a) Natuurbeschermingswet

Gezien de ligging van de inrichting is van de emissies naar de lucht geen (in)direct effect op de natuurwaarden van het natuurgebied Waddenzee te verwachten. De wezenlijke kenmerken van het natuurgebied worden door de activiteiten van Delamine dan ook niet aangetast.

Wij concluderen hieruit dat er geen sprake zal zijn van externe werking van de Natuurbeschermingswet bij het onderhavige initiatief en dat er voor het initiatief dan ook geen vergunning in het kader van de Natuurbeschermingswet noodzakelijk is.

(b) Vogel- en Habitatrichtlijn

Uit een rechtstreekse toetsing aan de Habitatrichtlijn blijkt dat de emissies naar de lucht van dien aard zijn, dat de natuurlijke kenmerken van de Waddenzee en het Eems-Dollardgebied niet zullen worden aangetast. Verder zijn de emissies naar de lucht dermate gering dat ten gevolge van depositie er ook geen significante gevolgen voor de Waddenzee zullen zijn.

(c) PKB-Waddenzee

Ook met betrekking tot de PKB-Waddenzee is er geen sprake van externe werking als gevolg van de voorgenomen activiteiten. Bovendien kan van de tot dit project behorende activiteiten worden gesteld dat zij geen onomkeerbaar effect op de Waddenzee kunnen hebben. Wij zijn dan ook van mening dat het op rijksniveau en (inter-)provinciaal niveau vastgestelde beleid voor de Waddenzee de ruimte biedt om de aangevraagde activiteiten te vergunnen.

(d) Flora- en faunawet

Op basis van indicatief onderzoek wordt aangenomen dat op het terreingedeelte waar Delamine is gevestigd, zich geen beschermde plantensoorten en/of voortplantings- en rustgebieden van beschermde vogels of zoogdieren bevinden. Aangezien het bij de onderhavige aanvraag gaat om een bestaande situatie en gezien de aard van het terrein (het betreft hier een terrein dat bestemd is voor de vestiging van (zware) industrie) is het niet aannemelijk dat (onherstelbare) schade zal worden aangericht aan de beschermde soorten. Wij menen dan ook dat voor het in werking hebben van de installaties van Delamine geen ontheffing in het kader van de Flora- en faunawet nodig is.

Gelet op de in de voorafgaande alinea's weergegeven feiten en omstandigheden zijn wij van oordeel dat met betrekking tot de aangevraagde activiteiten van de inrichting van Delamine noch in het raam van de Vogel- en Habitatrichtlijn in samenhang met de Natuurbeschermingswet noch ten opzichte van de Flora- en Faunawet redenen aanwezig zijn om aan de aangevraagde vergunning aanvullende voorschriften te verbinden.

4.2.5 Grens- en richtwaarden op basis van hoofdstuk 5 Wm

In het Besluit luchtkwaliteit (11 juni 2001) is ten aanzien van het kwaliteitsniveau van de buitenlucht voor benzeen een richtwaarde opgenomen en voor zwaveldioxide, stikstofdioxide, stikstofoxiden, zwevende deeltjes (PM₁₀), lood, koolmonoxide en benzeen zijn grenswaarden opgenomen.

Delamine emitteert geen benzeen en derhalve is de in dit besluit vermelde richtwaarde niet van toepassing. Wel worden door Delamine stikstofoxiden (NO_x) en koolmonoxide (CO) geëmitteerd vanuit de schoorsteen van de incinerator waar in het besluit de volgende grenswaarden voor zijn opgenomen:

stikstofoxiden:	30 microgram per m ³ (30 µg/m ³) als jaargemiddelde
koolmonoxide:	6000 µg/m ³ als 98 percentiel van 8 uur gemiddelde concentraties, en 40.000 µg/m ³ als 99,9 percentiel van uurgemiddelde concentraties.

Gelet op de geringe hoeveelheden (3600 kg NO_x en 450 kg CO) die jaarlijks zullen worden geëmitteerd is de bijdrage van Delamine aan de luchtkwaliteit verwaarloosbaar. Derhalve verwachten wij door de emissies geen overschrijding van de luchtkwaliteitsnormen.

Rond de industrieterreinen te Delfzijl waarop de inrichting van Delamine is gevestigd, is overeenkomstig artikel 41 van de Wet geluidhinder op 4 mei 1993 (besluit nr. 93/8551/18/6,MA) een 50 dB(A)-zone vastgesteld. Zie voor verdere motivering hoofdstuk 4.4.2 "Geluid" van dit besluit.

4.2.6 Instructieregels op grond van artikel 8.45 Wet milieubeheer en van de Provinciale Milieuverordening

Op 1 maart 1996 zijn wetswijzigingen van de Wm en de Wvo in werking getreden. Dit heeft tot gevolg dat voor de meeste lozingen op rioleringen (ook wel indirecte lozingen genoemd) alle nadelige gevolgen voor het milieu op grond van de Wm worden gereguleerd. Op grond van de instructieregeling lozingsvoorschriften milieubeheer (op grond van artikel 8.45 Wm) moeten in deze Wm-vergunning eisen worden gesteld aan deze lozing op het openbare riool en de door een openbaar lichaam beheerd zuiveringstechnisch werk. Deze voorschriften dienen ter bescherming van de goede werking van het rioolstelsel en de rioolwaterzuiveringsinstallatie en ter bescherming van de kwaliteit van het oppervlaktewater.

Op dit moment loost Delamine het afvalwater van huishoudelijke aard via een septictank op het Oosterhornkanaal. Delamine heeft hiervoor een vergunning in het kader van de Wvo van het Waterschap Hunze en Aa's. Er zijn concrete plannen dat de lozing zal plaatsvinden via het riool langs de Oosterhorn op de rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI). In het Bmp-3 is dit voornemen als voorwaardelijke maatregel opgenomen. Op dit moment wordt er door Delamine studie verricht naar deze mogelijke aansluiting op het riool (persleiding) of eventuele realisatie van een IBA-systeem (Individuele Behandeling van Afvalwater). Vooruitlopend op deze aansluiting hebben wij in deze vergunning reeds voorschriften ter bescherming van het riool en de zuiveringsinstallatie opgenomen.

Met ingang van 8 mei 2002 (Stbl. 2002, 206) is de regeling betreffende bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen vanuit de PMV overgeheveld naar hoofdstuk 10 van de Wm. In de nieuwe artikelen 10.36 tot en met 10.44 wordt de afgifte en het vervoer van deze afvalstoffen geregeld. De artikelen 10.45 tot en met 10.55 regelen de inzameling en een aantal andere zaken rondom het beheer van bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen, onder andere met betrekking tot registratie en begeleidende gegevens.

Net als in de PMV is ook in de nieuwe artikelen een regeling opgenomen waarbij afvalstoffen alleen mogen worden afgegeven aan een inzamelaar of rechtstreeks aan een be-, of verwerker. Deze regels werken rechtstreeks en in de vergunning zal dan ook alleen een voorschrift worden opgenomen dat aanvullend nodig is op de regels zoals gesteld in de Wm.

4.2.7 Niet in strijd met algemene regels

Besluit externe veiligheid inrichtingen

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI; besluit van 27 mei 2004 en gepubliceerd in het Staatsblad van 10 juni 2004) legt veiligheidsnormen op aan bedrijven die een risico vormen voor personen buiten het bedrijfsterrein. Deze bedrijven verrichten soms risicovolle activiteiten dichtbij kwetsbare objecten en beperkt kwetsbare objecten. Daardoor ontstaan risico's voor mensen die in de buurt ervan wonen of werken. Het besluit beoogt die risico's te beperken. Het verplicht gemeenten en provincies wettelijk bij het verlenen van milieuvergunningen en het maken van ruimtelijke plannen (zoals het streek- en bestemmingsplan) rekening te houden met externe veiligheid. Dit betekent bijvoorbeeld dat woningen op een bepaalde afstand moeten staan van een bedrijf dat werkt met gevaarlijke stoffen.

Uit artikel 2, eerste lid 1 onder a van het BEVI vloeit voort dat Delamine een inrichting is waarop het Besluit van toepassing is. Delamine is namelijk een bedrijf waarop het Besluit risico's zware ongevallen 1999 van toepassing is. Ook vanwege de aanwezige CPR 15-2 (Piperazine) opslagloods is het BEVI van toepassing op Delamine. Omdat in het op grond van het BRZO 99 opgestelde Veiligheidsrapport (VR) alle veiligheidsrisico's zijn meegenomen, dus ook de opslag van meer dan 10 ton aan gevaarlijke stoffen in een loods, hebben wij in deze vergunning alleen getoetst aan het gestelde in BEVI en niet aan de ter uitvoering van BEVI opgestelde ministeriële regelingen en de daarin vermelde afstandcriteria.

Het BEVI verplicht ons het plaatsgebonden risico te toetsen en het groepsrisico te motiveren. Wij constateren dat de 10^{-6} -contour van het plaatsgebonden risico binnen de terreingrens van het Chemiepark blijft. Binnen deze contour bevinden zich geen kwetsbare (ondermeer woningen, kantoorgebouwen, zieken-, bejaarden- en verpleeghuizen, scholen) en beperkt kwetsbare objecten (verspreid liggende woningen, sporthallen enz.). Dit betekent dat Delamine aan respectievelijk de grenswaarde en de richtwaarde voor het plaatsgebonden risico (artikel 7, lid 1 en 2 van het BEVI) voldoet.

Het BEVI (art. 12) verplicht ons tot een motivering naar aanleiding van het groepsrisico. Hierbij dient aandacht te worden besteed aan:

- a. de aanwezige dichtheid van personen in het invloedsgebied;
- b. de mogelijkheden en de voorgenomen maatregelen tot beperking van het groepsrisico in de nabije toekomst;
- c. de mogelijkheden tot voorbereiding van bestrijding en beperking van de omvang van een ramp of zwaar ongeval;
- d. de mogelijkheden voor personen die zich bevinden in het invloedsgebied van de inrichting om zich in veiligheid te brengen.

Ad. a:

De dichtheid van personen in het invloedsgebied is laag. Het invloedsgebied hebben wij bepaald met behulp van de effectafstanden die zijn gegeven in Appendix 5 van Aanvulling I van het VR. De maximale effectafstand is 1225 meter. Binnen die afstand van Delamine bevinden zich de woningen in Weiwerd, enkele (chemische) bedrijven, de Oosterhornweg en het fietspad aan de noordzijde van het Chemiepark. De dichtheid van de daar aanwezige personen is laag.

Ad. b:

Het groepsrisico, de kans op een calamiteit waarbij een groep van ten minste 10 personen sterft, is verwaarloosbaar klein. Wij hebben daarom zelf geen onderzoek uitgevoerd naar de mogelijkheden om dat risico te beperken. Ook in het VR en in Aanvulling I lezen wij geen voorgenomen maatregelen tot beperking van het groepsrisico in de nabije toekomst.

Ad. c:

Naar aanleiding van het VR en Aanvulling I zal de burgemeester van de gemeente Delfzijl het rampbestrijdingsplan voor Delamine opstellen. Een belangrijk typerend rampscenario bij Delamine is het ontstaan van een gaswolk met giftig ammoniak. De gemeente Delfzijl heeft het optreden tijdens een dergelijke ramp reeds beschreven in het rampbestrijdingsplan voor Akzo Nobel. Volledigheids halve voegen wij hieraan toe dat, zij het buiten het kader van de Wm, de provincie bij monde van de CdK een toezichthoudende rol heeft ten aanzien van rampbestrijdingsplannen. De invulling van deze verantwoordelijkheid wordt door de CdK op een actieve wijze ter hand genomen.

Ad. d:

De mogelijkheden voor personen om zichzelf in veiligheid te brengen in geval van een ramp bij Delamine zijn onder andere afhankelijk van de persoonlijke gesteldheid en het type ramp (grote ramp, explosie of grote brand). Bij Delamine zal een gaswolk kunnen ontstaan. Wij veronderstellen dat er dan voldoende mogelijkheden tot zelfredzaamheid zijn. Zo veronderstellen wij dat bij en rondom Delamine vooral gezonde personen aanwezig zijn die door de aanwezigheid van het gasmeetnet en de

sirenes tijdig worden gewaarschuwd en die adequaat reageren op de alarmsignalen en de aanwijzingen van de hulpverleners.

Wij zien gelet op bovenstaande motivering naar aanleiding van het BEVI geen belemmering voor het verlenen van de aangevraagde vergunning. Conform artikel 12, lid 2 en 3, hebben wij hierover overleg gevoerd met burgemeester en wethouders van Delfzijl en met het bestuur van de regionale brandweer. Ook zij zien daarin geen belemmering voor het verlenen van de vergunning.

4.3 Bestaande toestand van het milieu

Delamine is gevestigd op het industrieterrein Oosterhorn. Op dit industrieterrein zijn reeds vele vormen van industrie gevestigd, onder meer chloor- en basischemie, basismetaleen. Het bedrijfsterein van Delamine heeft een oppervlak van ca. 6 hectare. Het industrieterrein Oosterhorn bevindt zich direct ten oosten van Delfzijl en wordt aan de noordzijde begrensd door het Zeehavenkanaal. Dit kanaal staat in directe verbinding met het Eems-Dollard-estuarium, hetgeen onderdeel uitmaakt van de Waddenzee. De Waddenzee is een milieubeschermingsgebied met als hoofddoelstelling een duurzame bescherming en ontwikkeling van het gebied waarbinnen menselijke activiteiten mogelijk moeten zijn. Belangrijke vaargeulen, havengebieden en onder andere het industrieterrein waarop het Chemiepark is gevestigd, zijn buiten het werkingsgebied van de Natuurbeschermingswet gelaten. Het industrieterrein wordt aan de zuidkant ontsloten door de Oosterhornhaven (respectievelijk het Oosterhornkanaal). Het gebied ten oosten en ten zuiden van het industrieterrein heeft voornamelijk een agrarische bestemming. Ten westen van het industrieterrein liggen de plaatsen Farmsum en Delfzijl.

De bescherming van het milieu heeft, naast het voorkomen van gevaar, schade of hinder, mede betrekking op de verbetering van het milieu, de zorg voor de doelmatige verwijdering van afvalstoffen, de zorg voor een zuinig verbruik van energie en grondstoffen alsmede de zorg voor de beperking van de nadelige gevolgen voor het milieu van het verkeer van personen en/of goederen van en naar de inrichting. Samen met onderwerpen zoals de milieueverslaglegging vormen afval, preventie, energie en verkeer en vervoer onderdeel van de verruimde reikwijdte van de Wm. Op deze aspecten wordt, voor zover relevant, hieronder eveneens nader ingegaan.

4.4 Gevolgen voor het milieu van de activiteit en mogelijkheden tot bescherming van het milieu

4.4.1 Lucht

Emissies

De emissies die bij Delamine plaatsvinden zijn te onderscheiden in emissies door puntbronnen en diffuse emissies. De stoffen die geëmitteerd worden zijn te onderscheiden in de volgende klassen:

- 1) Extreem risico volle stoffen (Polychloordibenzodioxinen (PCDD) ,Polychloordibenzofuranen (PCDF);
- 2) Carcinogene stoffen: Vinylchloridemonomeer (VCM), ethyleendichloride (EDC);
- 3) Anorganische stoffen: ammoniak (NH₃), stikstofdioxide (NO_x), koolmonoxide (CO), chloorgas (Cl₂), zoutzuur (HCl);
- 4) Vluchtige koolwaterstoffen (aminen).

ad. 1. Extreem risico volle stoffen: Polychloordibenzodioxinen (PCDD), Polychloordibenzofuranen (PCDF)

Om de emissie van Vinylchloridemonomeer (VCM) te voorkomen wordt VCM verbrand in de speciaal hiervoor aanwezige incinerator. In de rookgassen die bij deze verbranding vrijkomen komen dioxinen (TEQ) voor. De vorming ervan wordt geminimaliseerd doordat Delamine de hete afgassen direct afkoelt in de quenchtank. In de vigerende vergunning uit 1991 is voor dioxinen een emissie-eis opgenomen van 0,1 nanogram/m³. De meetresultaten van de laatste 5 jaren laten zien dat de emissie

aan dioxinen (TEQ) in het afgas van de incinerator varieert tussen de 0,01 en 0,09 ng/m³. Alleen in 2001 is een hoge concentratie aan PCDF/PCDD gemeten, namelijk 0,16 TEQ ng/m³. Er is toen echter maar 1 enkele meting uitgevoerd en derhalve stellen wij dat deze waarde valt binnen het betrouwbaarheidsinterval.

Voor extreem risico volle stoffen geldt dat moet worden gestreefd naar een nulmissie. Op deze stoffen is de minimalisatieverplichting van toepassing. De herziene Nederlandse emissie Richtlijn Lucht (NeR) vermeldt dat bij een emissievracht van meer dan 20 mg per jaar (grensmassastroom) een emissie-eis van 0,1 ng TEQ/m³ geldt.

Delamine prognosticeert in de aanvraag bij een productiecapaciteit van 55 Kt/jr een jaarvracht van 0,9 mg TEQ. Een jaarvracht derhalve welke 20 maal lager is dan de grensmassastroom.

Het Besluit verbranden afvalstoffen (2 maart 2004), welk besluit niet rechtstreeks van toepassing is op verbrandingsinstallaties waarin gasvormige afvalstoffen thermisch worden behandeld of verbrand (art. 2 lid c) zoals de incinerator van Delamine, hebben wij daarnaast betrokken bij het bepalen van de emissie-eis voor PCDF/PCDD. In dit besluit wordt als emissie-eis 0,1 ng/m³ voor de totale concentratie van dioxinen en furanen gesteld.

In de voorschriften hebben wij de emissie-eis 0,1 ng/m³ voor dioxinen en furanen opgenomen.

ad 2. Carcinogene stoffen: Vinylchloridemonomeer (VCM); ethyleendichloride (EDC)

Vinylchloridemonomeer

De emissie van Vinylchloridemonomeer (VCM) kan plaatsvinden bij de incinerator. Door het hoge verbrandingsrendement is de emissie van VCM nihil. De afgelopen jaren heeft Delamine verbeteringen aan de verbrandingsinstallatie aangebracht, zoals aanpassing van de besturing en de mogelijkheid tot het bufferen van VCM in het proces. Daarnaast zijn er nog verschillende maatregelen getroffen om de uitval van de incinerator te beperken, zoals de automatische temperatuurregeling van het absorptiewater naar gaswasser C-103, het doseren van het anti-schuimmiddel aan de ammoniakscheidingskolom C-101 en het vervangen van de niveaumeting en de schotels van deze kolom. Door deze maatregelen is de uitval van de incinerator aanzienlijk gereduceerd en vinden wij het daardoor niet nodig om van Delamine aanvullende maatregelen te verlangen.

In de vergunningaanvraag wordt aangegeven dat de emissies van Vinylchloridemonomeer bij de incinerator de afgelopen 5 jaren kleiner is geweest dan 1 mg/m³. Vinylchloridemonomeer (carcinogeen) behoort tot de categorie stoffen die dermate (milieu)gevaarlijk zijn, dat hun emissies nul zouden moeten zijn. Op grond van het stoffenbeleid 'Strategie Omgaan Met Stoffen (SOMS)' is VCM ingedeeld in de categorie Zeer Ernstige Zorg (ZEZ). Alle stoffen uit deze categorie vallen onder de minimalisatie-verplichting; op grond van de 'oude' NeR viel VCM hier ook al onder. Op basis van de huidige NeR geldt voor VCM (klasse MPV 2: een gas- of dampvormige stof) bij een emissievracht van 2,5 gram per uur of meer een emissie-eis van 1 mg/m³. In de vigerende vergunning is, met in achtneming van de 'oude' NeR, een emissie-eis voor VCM opgenomen van 5 mg/m³. Aan deze emissie-eis heeft Delamine de afgelopen 5 jaren altijd ruimschoots kunnen voldoen. Ook de nieuwe eis van 1 mg/m³ is zonder aanvullende maatregelen te moeten treffen haalbaar. Voor installaties die onder de IPPC-richtlijn vallen geldt een overgangstermijn welke eindigt op 31 oktober 2007. Omdat Delamine nu reeds aan deze aangescherpte emissie-eis kan voldoen is deze overgangstermijn niet overgenomen.

Ethyleendichloride (EDC)

Emissie van EDC uit de EDC-opslagtank (T-113) treedt alleen op via de afblaasklep indien de tank opwarmt of boven de maximaal toelaatbare druk komt. De tank is voorzien van isolatie. Deze isolatie is dusdanig effectief dat sinds het aanbrengen van deze isolatie (1992) de afblaasklep zich niet meer heeft geopend. De afblaasklep kan zich echter nog openen als de dampretourleiding verstopt raakt. In de praktijk zal dit euvel zich niet voordoen, omdat het verstopt raken van de dampretourleiding onmiddellijk het laden van de tank, hetgeen onder toezicht gebeurt, zal doen stagneren.

ad 3. Gas- of dampvormige anorganische stoffen; categorie gA: ammoniak (NH₃), stikstofoxiden (NO_x), koolmonoxide(CO), chloorgas (Cl₂), waterstofchloride (HCl)

Stikstofoxiden, koolmonoxide, chloorgas en zoutzuur

In het afgas van de incinerator, welke primair tot doel heeft de emissie van Vinylchloridemonomeer (VCM) te minimaliseren, komen naast VCM de volgende secundaire emissies vrij: stikstofoxiden, koolmonoxide, chloorgas en waterstofchloride. Voor een optimale vernietiging van VCM is het essentieel dat dit gebeurt bij een oventemperatuur van minimaal 1200 °C.

In de vigerende Wm-vergunning zijn op basis van de NeR voor NO_x, Cl₂ en HCl respectievelijk de navolgende emissie-eisen opgenomen: 70 mg/m³, 5 mg/m³ en 10 mg/m³.

Op 9 december 2004 hebben wij van Delamine een aanvulling op de aanvraag ontvangen waarin Delamine ons verzoekt om een hogere NO_x-emissie, namelijk een emissie-eis van 400 mg/m³, 11 % O₂, in de vergunning op te nemen. Als reden wordt opgegeven dat recente emissiemetingen hebben uitgewezen dat aan de huidige vergunningeis van 70 mg/m³ niet kan worden voldaan. Naar aanleiding van de in mei 2004 uitgevoerde jaarlijkse emissiemeting en de toen waargenomen NO_x-emissie is door Delamine, in samenwerking met Tauw, nader onderzoek verricht naar deze emissie van stikstofoxiden. Uit de tijdens dit onderzoek uitgevoerde testruns aan de incinerator vertoont de NO_x-emissie een niet te verklaren fluctuerend beeld tussen 34 en 372 mg/m³, 11 % O₂. Tijdens deze testruns is 'gespeeld' met de luchttoevoer, verhouding aardgas-VCM en de temperatuur van de vlam hetgeen niet tot een verklaring van het onbeheerste patroon van de NO_x-emissie heeft geleid. Er is wel geconcludeerd dat de toename van de NO_x-emissie zeer aannemelijk het gevolg is van een toename van de productiecapaciteit en de ten gevolge hiervan toename van ammoniak en aminen in het toevoergas, die verantwoordelijk zijn voor de zgn. chemische NO_x.

Bij onze afweging van het verzoek van Delamine hebben wij allereerst de NeR geraadpleegd omdat de NeR betrekking heeft op procesemissies en verbrandingsemissies naar lucht. De incinerator is een nageschakelde techniek met als doel het beperken van de emissie van VCM waarbij, zoals reeds vermeld, NO_x als een secundaire emissie vrijkomt. Voor NO_x (klasse gA.5) geldt dat bij een emissievracht van 2 kg/uur of meer er emissiebeperkende technieken moeten worden toegepast volgens de stand der techniek. De door Delamine aangevraagde emissie van 400 mg/m³ veroorzaakt bij een debiet van 1100 m³/uur bij 11 % O₂ een emissievracht van 0,44 kg. Deze vracht is aanzienlijk lager dan de grensmassastroom van 2 kg/uur en derhalve biedt de NeR ons geen uitkomst bij het bepalen van een NO_x-emissie-eis, maar geeft wel aan dat een tweede nageschakelde techniek redelijkerwijs niet te verlangen is.

Omdat de incinerator niet kan worden beschouwd als een stookinstallatie waarop het Besluit emissie eisen stookinstallaties (Bees B) van toepassing is, hebben wij voor het bepalen van een norm voor de emissie van NO_x aansluiting gezocht bij het Besluit verbranden afvalstoffen (Bva, 2 maart 2004). Het Bva is weliswaar niet rechtstreeks van toepassing op verbrandingsinstallaties waarin afvalgassen worden behandeld, maar de A-tabel uit het Bva bepaalt voor verbrandingsinstallaties met een vermogen < 20 MWth en een energetisch rendement < 40% voor NO_x een emissie-eis van 400 mg/m³ (bij halfuurgemiddelden). Omdat de incinerator van Delamine dit type verbrandingsinstallatie het dichtst benaderd hebben wij deze eis bij het bepalen van de emissie-eis voor de incinerator mee laten spelen. Het toestaan van een hogere emissie-eis zal bij een jaarproductie van 55.000 ton aminen leiden tot een jaarvracht van ca. 3600 kg NO_x.

Rekening houdend met de in het Bva voor een gelijksoortige verbrandingsinstallatie opgenomen emissie-eis voor NO_x en de hieruit voortvloeiende geringe jaarvracht hebben wij besloten om het verzoek van Delamine te honoreren. In de voorschriften hebben wij voor het afgas van de incinerator een NO_x-emissie-eis van 400 mg/m³, 11 % O₂ opgenomen.

Uit de meetresultaten van de afgelopen jaren blijkt ook dat de in de NeR aangescherpte eis van 3 mg/m³ voor Cl₂ niet altijd onder de huidige procescondities kan worden gerealiseerd. Wij hebben dan ook in deze vergunning, rekening houdende met de geringe jaarvracht van 45 kg, de huidige eis van 5 mg/m³ in tact gehouden en opnieuw in de voorschriften opgenomen.

Voor het opnemen van een emissie-eis voor CO biedt de NeR ons geen uitsluitel. Hierin wordt namelijk nog verondersteld dat CO zal worden ingedeeld in de categorie Zeer Ernstige Zorg (ZEZ) op grond van SOMS. Deze ZEZ-stoffen vallen onder de minimalisatieverplichting en daarom is geen eis voor CO in de NeR opgenomen. Echter op de meest actuele conceptlijst van ZEZ-stoffen komt CO niet meer voor. In de vigerende vergunning is een emissie-eis van 50 mg/m³ opgenomen. Uit de meetresultaten van de afgelopen 5 jaren, waarin de emissie varieert van < 1 mg/m³ tot 6 mg/m³, blijkt dat Delamine hier altijd ruimschoots aan heeft kunnen voldoen. Met in achtneming van de 'oude' NeR en tevens vergunningeis, de meetresultaten van de afgelopen 5 jaren en de huidige NeR hebben wij ten behoeve van de luchtkwaliteit de emissie van CO aangescherpt. Als emissie-eis is voor CO 10 mg/m³ in de voorschriften opgenomen.

In de NeR wordt voor stoffen die behoren tot de klasse gA.3, waartoe ook zoutzuur (HCl) behoort, een tweetal emissie-eisen aangegeven. Omdat niet bekend is of de emissieconcentratie van HCl in het ongereinigde afgas meer of minder is dan 1 gram/m³, hebben wij de strengste emissie-eis, namelijk van 10 mg/m³, in de voorschriften opgenomen. Deze eis komt ook overeen met de emissie-eis uit de vigerende vergunning waaraan Delamine de afgelopen jaren ruimschoots heeft voldaan

Ammoniak

Puntbronnen met ammoniak emissie zijn:

- gaswasser C-105B;
- gaswasser op de proceswatertank T-503.

Gaswasser C-105B:

De gaswassers C-105 A/B zijn geplaatst om de afgassen van de beide NH₃-opslag tanks (T-112 A/B) te ontdoen van ammoniak. De wassers staan in serie geschakeld, daarom veroorzaakt alleen C-105 B een emissie naar de lucht. Er ontstaat alleen afgas tijdens het lossen van ammoniakwagons. De afgasconcentratie is aan de hand van metingen bepaald op 50 mg/m³ De vracht aan ammoniak die op jaarbasis optreedt, is thans ca. 4 kg. In de aanvraag geeft Delamine aan dat bij een productiecapaciteit van 55 Kt/jr de NH₃-afgasemissie ca. 5,5 kg per jaar zal bedragen.

In de NeR is voor ammoniakemissie een eis van 30 mg/m³ opgenomen. Gelet op de geringe hoeveelheid NH₃ die er jaarlijks wordt geëmitteerd hebben wij in de voorschriften voor deze emissie geen emissie-eis opgenomen.

Gaswasser op de proceswatertank T-503:

Het ammoniakhoudend proceswater wordt opgevangen in de proceswatertank T-503. In de aanvraag is voor de huidige productie een jaarvracht van slechts 2 kg bepaald. Wij verwachten dat de productieverhoging naar 55 Kt/jr niet tot gevolg heeft dat deze jaarvracht veel hoger zal zijn dan de 2 kg. Gelet op de lage jaarvracht aan ammoniak, beschouwen wij deze als niet relevant en is in de voorschriften dan ook geen eis voor de ammoniakemissie van deze gaswasser opgenomen.

ad 4 Vluchtige koolwaterstoffen (aminen)

Aminen

Emissies aan aminen komen voor bij:

- a. de gaswaskolommen C-521 t/m C-525;
- b. ontluchting van productopslag tanks;

a. Gaswaskolommen C-521 t/m C-525

Alle tanks die mogelijk aminen houdende dampen kunnen ventileren, zijn met andere procesapparaten aangesloten op een centraal behandelingssysteem. Het behandelingssysteem bestaat uit een vijftal gaswaskolommen, die allen worden bevoeid met een zoutzuuroplossing. In de aanvraag zijn van de verschillende gaswaskolommen de emissies indicatief weergegeven. De aminen-emissie bedraagt thans op jaarbasis ca. 340 kg en wordt hoofdzakelijk bepaald door 2 wassers (C-521 en C-524). Om het functioneren van de afgaswassers te verbeteren heeft Delamine de afgelopen jaren maatregelen getroffen zoals het vervangen van de luchtcooler door een watergekoelde waardoor de gaswasser (C-

521) minder wordt belast, het aanbrengen van individuele debietsmetingen waardoor een betere bedrijfszekerheid is verkregen en wijzigen trancing van stoom naar elektrisch rondom C-204 waardoor er minder verstoppingen optreden.

De aminen-emissie van de scrubbers ligt ruimschoots beneden de in de NeR vermelde grensmassastroom voor klasse O.1-stoffen, waartoe ook de aminen moeten worden gerekend. De grensmassastroom voor deze O.1-stoffen is 100 g/uur terwijl van scrubber C-524, de grootste emitent, een vracht is berekend van 20 gr/h bij een toekomstige productiecapaciteit van 55 Kt/jr. Wij hebben de aminenemissie van de gaswaskolommen dan ook beoordeeld als niet relevant en hier verder ook geen emissie-eisen voor opgenomen.

b. Ontluchting van productopslag tanks

De opslag tanks T-403, T-404, T-405 en T-406 (tankenpark I/eindopslag) bevatten eindproducten met een lage dampspanning. De tanks zijn niet aangesloten op een gaswasinstallatie. De jaarlijkse emissie is thans lager dan 1,4 kg/jaar en wij verwachten dat deze jaarvracht bij een verhoging van de productiecapaciteit nauwelijks zal toenemen. Omdat de aminen-emissies uit deze tanks als verwaarloosbaar kunnen worden beschouwd, zijn in deze vergunning hier verder geen voorschriften over opgenomen.

Organische componenten

Procesafgaswasser C-207:

De gaswasser dient ervoor om ammoniak en andere goed oplosbare organische bestanddelen uit de afgasstroom van de proceswaterstripper te absorberen en terug te voeren in het proces. De procesafgaswasser is een emissiebeperkende maatregel die wij beoordelen als de stand der techniek. Uit de aanvraag blijkt dat op jaarbasis slechts circa 40 kg. aan organische componenten (afbreekproducten van ethyleenaminen) wordt geëmitteerd. De omvang van deze emissie aan organische componenten wordt geschat op 500 mg/m³. Gelet op de geringe jaarvracht en het geringe debiet (max. 10 m³/uur) beoordelen wij deze emissie aan organische componenten als een milieuhygiënisch niet relevante emissie. In de vergunning zijn hier dan ook geen voorschriften voor opgenomen.

Diffuse emissies

Diffuse emissies komen voor bij de flenzen, afsluiters, pompen en andere appendages. Uit onderzoek blijkt dat de emissie bij een flens gemiddeld 1,2 mg/uur bedraagt. Om de emissies van de meest risico volle stoffen VCM en EDC te beperken zijn afsluiters vervangen door lekvrije lasafsluiters, worden lekvrije pompen toegepast en is de pakking vervangen door een type pakking met een grote bestendigheid en elasticiteit bij hoge temperatuur. Ook gebruikt Delamine lekvrije pompen. Om de diffuse emissies te beheersen, is door Delamine een meet- en beheerssysteem opgezet. Voor het opstellen van dit meet- en registratiesysteem is de IPO-handreiking "Handreiking lekverliezen" (mei 1995) toegepast. In dit meet- en registratiesysteem is de emissie van aminen niet meegenomen omdat dit vrij gecompliceerd is (aminen vormen aërosolen die neerslaan op koude oppervlakken en meetapparatuur).

Inmiddels is deze IPO-handreiking in maart 2004 vervangen door Meetprotocol voor lekverliezen. In de voorschriften hebben wij dan ook opgenomen dat Delamine het huidige meet- en beheerssysteem vanaf 1 januari 2005 dient aan te passen aan het monitoringsprotocol "Meetprotocol voor lekverliezen", rapportagereeks Milieumonitor nr 15 (maart 2004). Hierin moet naast Vinylchloridemonomeer en ammoniak ook het meten van de diffuse emissies van ethyleen-aminen worden meegenomen.

Monsternamesystemen

Het nemen van proces- en eindmonsters (± 50 per dag van ¼ liter) is essentieel onderdeel van de procesvoering. Op jaarbasis wordt hierdoor ca. 50 kg aan aminen in de lucht geëmitteerd. Door de capaciteitsverhoging zullen niet meer monsternames worden uitgevoerd.

Om deze emissie te verminderen heeft Delamine de dagvaten voor de productie van EDA voorzien van een monsternamesysteem zonder voorloop. De komende jaren zal Delamine alle

monsternamenpunten voor amineproducten te vervangen door een in-line monstersysteem waarbij de dampverliezen minimaal zullen zijn. In de voorschriften hebben wij Delamine verplicht om deze monsternamenpunten uiterlijk 12 maanden na het kracht worden van de vergunning te hebben vervangen.

Gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen (HCFK's)

Op de airconditioninginstallaties, die zijn gevuld met een gehalogeneerde chloorfluorkoolwaterstoffen bevattend koudemiddel (Freon R22), is het Besluit ozonlaagafbrekende stoffen Wms 2003 (Koninklijk besluit van 25 augustus 2003; Staatsblad 360) van toepassing. Dit besluit heeft het Besluit inzake stoffen die de ozonlaag aantasten 1995, kortweg CFK-besluit, vervangen. Op grond van artikel 5 lid 2 van dit besluit zijn er nadere regels opgesteld ten aanzien van de lektheid van de koelinstallaties die meer dan 3 kg koudemiddelen bevatten. Deze staan vermeld in de Regeling lektheidsvoorschriften koelinstallaties (Staatscourant 1997, nummer 122). Omdat het Besluit ozonlaagafbrekende stoffen Wms 2003 rechtstreeks geldend is, zijn in de vergunning geen voorschriften hiervoor opgenomen.

Meting en registratie

In de aanvraag heeft Delamine een meetprogramma opgenomen. Ten aanzien van de diffuse emissies zal dit meetprogramma nog moeten worden aangepast overeenkomstig Meetprotocol voor lekverliezen zoals hiervoor bij "diffuse emissies" reeds is aangegeven.

Geur

Delamine behoort niet tot één van de geurrelevante bedrijfstakken waarvoor in de NeR een standaard maatregelenpakket voor de geuremissiebestrijding is ontwikkeld. Bij Delamine wordt als grondstof ammoniak gebruikt en worden ethyleen-aminen geproduceerd. Zowel ammoniak als ethyleen-aminen hebben een lage geurdrempel. De bedrijfsvoering van Delamine heeft in de afgelopen jaren niet geleid tot geurklachten. Ook door medewerkers van de provincie is de afgelopen jaren geen geurhinder waargenomen.

Wij concluderen dan ook dat Delamine geen geurhinder veroorzaakt en zien geen aanleiding om te verwachten dat na de geplande capaciteitsuitbreiding wel geurhinder zal optreden. Ten aanzien van het aspect geur hebben wij dan ook geen voorschriften opgenomen in de vergunning.

4.4.2 Geluid

Inleiding

De beoordeling van het geluid volgens onderstaand toetsingskader vindt plaats conform de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening d.d. oktober 1998, op basis van de representatieve bedrijfssituatie. Deze is gedefinieerd als de bedrijfstoestand waarbij de voor de geluidsproductie relevante omstandigheden kenmerkend zijn voor een bedrijfsvoering bij volledige capaciteit in de te beschouwen beoordelingsperiode. Bij de aanvraag is de rapportage van een akoestisch onderzoek (rapport 2003.1990-1 d.d. 21 november 2003 van Cauberg-Huygen) gevoegd. Het rapport beschrijft de geluidssituatie na verhoging van de productiecapaciteit naar 55.000 ton per jaar. In de representatieve bedrijfssituatie vinden de procesactiviteiten continu plaats, gedurende het hele etmaal. In de dagperiode vinden 18 transporten met vrachtauto's plaats en is sprake van enige activiteit van vorkheftrucks op het terrein. Gedurende 4 uur in de avondperiode wordt met een pomp natronloogoplossing gelost.

Voor afwijkende en incidentele bedrijfssituaties, dat wil zeggen situaties welke slechts gedurende een beperkt aantal dagen per jaar optreden, kunnen conform de Handreiking ruimere grenswaarden worden gesteld.

Eens per twee weken kan gedurende 1 uur in de dagperiode metaalbewerking plaatsvinden ten behoeve van onderhoud en reparatie. Deze situatie wordt in de aanvraag beschouwd als afwijkende bedrijfssituatie. Wij beschouwen deze activiteit echter als behorend tot de representatieve bedrijfssituatie.

Gedurende ten hoogste 12 dagen per jaar kan in de avond- en nachtperiode reparatie als gevolg van calamiteiten nodig zijn of kunnen chemicaliën worden verladen. Deze situaties beschouwen wij als incidentele bedrijfssituaties.

Toetsingskader en beoordeling

Het geluid van de inrichting wordt beoordeeld op de volgende drie aspecten:

- a. de geluidsbelasting;
- b. de maximale geluidsniveaus (de 'piekgeluiden');
- c. de indirecte hinder (de hinder van transport van en naar de inrichting).

a. De geluidsbelasting

In het kader van de Wet geluidhinder (Wgh) is rond de industrieterreinen in Delfzijl een geluidszone vastgesteld. De gezamenlijke geluidsbelasting (de etmaalwaarde van het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{A,LT}$), veroorzaakt door de industrie op deze terreinen, mag buiten de zone niet meer dan 50 dB(A) bedragen. Daarnaast geldt voor elk van de woningen in de zone een grenswaarde voor de geluidsbelasting, die kan variëren van 50 tot 65 dB(A). Voor de dichtstbijzijnde woningen, gelegen te Weiwerd op 450 m van de inrichting, geldt een grenswaarde van 65 dB(A). Voor de woningen te Farmsum, gelegen op circa 1.300 m afstand, geldt een grenswaarde van 58 dB(A). Deze grenswaarden moeten op grond van artikel 8.8 Wm in acht worden genomen. Geluidsbelastingen veroorzaakt in afwijkende of incidentele bedrijfssituaties worden niet aan deze grenswaarden getoetst.

Delamine veroorzaakt bij de woningen te Weiwerd een geluidsbelasting van 48 dB(A) en bij de woningen te Farmsum van 38 dB(A). Deze waarden liggen respectievelijk 17 en 20 dB(A) onder de grenswaarden voor het gehele industrieterrein. Op de zonegrens bedraagt de geluidsbelasting ten hoogste 30 dB(A), ofwel 20 dB onder de grenswaarde voor het hele terrein. De bijdrage van Delamine blijft beperkt tot gemiddeld minder dan 1% van de geluidsruimte voor het hele terrein. Uit toetsing in het zonebeheermodel blijkt dat met de activiteiten van Delamine de grenswaarden van de Wgh in acht genomen worden.

De procesinstallatie en de twee koeltorens vormen de belangrijkste geluidsbronnen. De geluidsemisatie van de procesinstallatie kan redelijkerwijs niet verder worden beperkt. Ook aan de koeltorens zijn redelijkerwijs niet meer geluidsreducerende maatregelen mogelijk dan er reeds aan zijn getroffen. De geluidsemisatie van de inrichting neemt door de verhoging van de capaciteit van de inrichting niet toe. De extra activiteiten die in incidentele bedrijfssituaties plaatsvinden, doen de geluidsbelasting slechts met ten hoogste 1 dB toenemen.

b. De maximale geluidsniveaus

Volgens de Handreiking moet gestreefd worden naar het voorkomen van maximale geluidsniveaus ($L_{A,max}$) bij woningen die meer dan 10 dB boven het aanwezige equivalente niveau uitkomen. In geval van een inrichting gelegen op een gezoneerd industrieterrein hanteren wij voor woningen in de zone een streefwaarde die gelijk is aan de voor de woning geldende grenswaarde voor de geluidsbelasting plus 10 dB.

De maximale geluidsniveaus komen bij de woningen in de zone niet significant boven het equivalente geluidsniveau uit. Aan de streefwaarde wordt (ruimschoots) voldaan.

c. Transporten van verkeer van en naar de locatie

Het geluid van het verkeer van en naar een inrichting gelegen op een gezoneerd industrieterrein mag in het kader van de vergunningverlening Wm niet worden getoetst aan grenswaarden. Indien dit noodzakelijk en mogelijk is, dienen (middel)voorschriften te worden gesteld ter voorkoming dan wel beperking van geluidhinder door transportbewegingen.

De vrachtauto's van en naar de inrichting zijn ruimschoots opgenomen in het heersende verkeersbeeld, alvorens woningen worden gepasseerd. Het stellen van (middel)voorschriften achten wij dan ook niet nodig.

Conclusie

Ten aanzien van de geluidsbelasting, maximale geluidsniveaus en indirecte hinder is de situatie milieuhygiënisch aanvaardbaar. De grenswaarden voor de geluidsbelasting van de Wgh worden in acht genomen.

Voorschriften

De geluidsbelasting en maximale niveaus hebben wij in de voorschriften 6.1.1 en 6.1.2 vastgelegd op de te beschermen punten, te weten bij woningen van derden en op de zonegrens. De vergunde geluidsruimte is overeenkomstig de aanvraag waarbij door ons de geluidbelasting veroorzaakt in de nachtperiode als bepalend is beschouwd en als uitgangspunt voor de voorschriften is genomen. Vanwege de grote afstand van deze punten tot de inrichting en vanwege de invloed van andere geluidsbronnen, kan de geluidsbelasting die de inrichting veroorzaakt niet bij de woningen of op de zonegrens worden gemeten (deze kan wel worden berekend). Daarom zijn, behalve de genoemde grenswaarden, controlewaarden op in de nabijheid van de inrichting gelegen controlepunten vastgelegd in voorschrift 6.1.3. Op deze punten kan in het kader van het door het bevoegd gezag uit te oefenen toezicht op de naleving worden gemeten.

Tegen kleine veranderingen binnen de inrichting is er ten aanzien van geluid geen bezwaar. Daarom is voorschrift 6.1.4 opgenomen. Daarin is, ten aanzien van niet-vergunningplichtige veranderingen van de inrichting, bepaald dat van de gestelde niveaus op de controlepunten kan worden afgeweken, mits ons vooraf met een geluidsrapport wordt aangetoond dat aan de gestelde grenswaarden bij de woningen en op de zonegrens voldaan blijft worden. In dat rapport dient te worden aangegeven wat de niveaus op de controlepunten na de verandering zullen zijn. Deze niveaus gelden, vanaf het moment dat wij met het geluidsrapport hebben ingestemd, als controlewaarden.

Bij veranderingen die op grond van de Wm moeten worden gemeld, kan een overeenkomstig dan wel vergelijkbaar geluidsrapport als bijlage bij de melding worden gevoegd. Dat rapport zal door ons worden betrokken bij de voorbereiding van de beslissing of de melding in kwestie al dan niet kan worden geaccepteerd.

Trillingen

Gezien de aard van de activiteiten en de afstand tot de dichtstbijzijnde woningen is trillingshinder niet te verwachten. Wij achten het niet nodig hierover voorschriften op te nemen.

4.4.3 Veiligheid

Aan de productie, de opslag en de verlading van ethyleen-aminen zijn risico's verbonden. Bij zware ongevallen kunnen ethyleen-aminen en ammoniak vrijkomen. Een aantal aminen zijn giftig en/of schadelijk voor het watermilieu; het gas ammoniak is giftig voor de mens.

De Wm vereist dat wij de activiteit en de voorzieningen toetsen aan het ALARA-beginsel (as low as reasonably achievable). Ten aanzien van de activiteit weten we dat de grootte van een calamiteit bij Delamine onder andere afhankelijk is van de vrijgekomen hoeveelheid gevaarlijke stof. Delamine gebruikt ammoniak. In de voorschriften hebben wij de maximaal aanwezige hoeveelheid NH₃ vastgelegd. Ons beleid is om bij BRZO-bedrijven de maximale hoeveelheid aanwezige gevaarlijke stoffen vast te leggen in voorschriften. De kans dat een calamiteit met ammoniak zich voordoet, is onder andere afhankelijk van de losfrequentie. Het jaarlijkse aantal NH₃-lossingen hebben wij vastgelegd in de voorschriften.

De veiligheidsvoorzieningen heeft Delamine in het veiligheidsrapport (VR) beschreven. In de voorschriften hebben wij de aanwezigheid van de gas- en branddetectie, de blusvoorzieningen en de automatische noodstop vastgelegd. Voorts hebben wij voorgeschreven dat Delamine deze voorzieningen regelmatig dient te testen. Met betrekking tot de ammoniaklossing zijn specifieke eisen vastgelegd in hoofdstuk 8 van de CPR 13-1 (Ammoniak; Opslag en verlading). Deze eisen zijn

overgenomen in de voorschriften. Daarnaast wordt de ammoniak na lossing onmiddellijk versneden tot 25%-ammoniak.

Naar aanleiding van de beoordeling van het VR hebben wij voorschriften opgenomen over de opslag van (water)milieugevaarlijke stoffen. Verder is Delamine verplicht om relevante veranderingen in de bedrijfsvoering van de bedrijfsbrandweer te melden.

Noodplannen

Er zijn geen voorschriften opgenomen over het veiligheidsbeheerssysteem en het bedrijfsnoodplan, omdat dit verplichtingen op basis van het BRZO zijn.

Dominobedrijf

Bij ons besluit van 4 november 2003 hebben wij Delamine aangewezen als blootgesteld dominobedrijf. De aanwijzing tot dominobedrijf is voor ons geen aanleiding voor het stellen van aanvullende voorschriften omdat Delamine een zogenaamde 'ontvanger' is.

Brandveiligheid

Ter bestrijding van calamiteiten kan Delamine gebruik maken van de faciliteiten van het Chemiepark zoals de daar aanwezige bedrijfsbrandweer. Ook is het bluswaternet van Delamine gekoppeld aan de bluswatervoorziening van het Chemiepark. Naast sprinklers in ondermeer de reactorsectie, destillatiesectie en verladingsgebouw, sproeiers in de tankputten, een schuiminstallatie bij de EDC- en de EDA-opslagtank, zijn er op ruime schaal brandblusapparaten aanwezig. In de vergunning hebben wij voorschriften opgenomen ten aanzien van brandbestrijding en de aanwezige brandblusapparatuur.

Besluit drukapparatuur/keuring procesinstallatie

Installaties die onder druk staan en die gevaarlijke stoffen bevatten kunnen een risico vormen voor het milieu. Om deze risico's beheersbaar te maken worden in het Besluit drukapparatuur eisen gesteld aan het ontwerp, de vervaardiging en het in gebruik nemen van nieuwe apparatuur met een druk van meer dan 0,5 bar. In de vergunning hebben wij gelet op de rechtstreekse werking van het Besluit drukapparatuur hier geen voorschriften over opgenomen.

Voor de gebruiksfase (onderhoud, keuring) en voor installaties die niet onder het Besluit drukapparatuur vallen en die (milieu)gevaarlijke stoffen bevatten, hebben wij nadere eisen gesteld in deze vergunning. Doel van het keuringsregime is te komen tot een reductie van risico's voor de omgeving bij gebruik van gevaarlijke stoffen in installaties.

4.4.4 Afval en preventie

Stromen

Het binnen de inrichting ontstane bedrijfsafval wordt onderscheiden in procesafhankelijk (verbruikte actieve kool, polyaminen, laboratoriumafval, vervuilde emballage etc.) en procesonafhankelijk afval (huishoudelijk afval, bouw- en sloopafval, metaal etc). Het procesafhankelijke afval moet daarbij worden behandeld als gevaarlijk afval. De opslag van het bedrijfsafval vindt plaats in de centrale opslagplaats van het Chemiepark. Van hier uit wordt het afval afgevoerd naar een be-, verwerker.

Maatregelen en effecten daarvan

Om de afvalstroom te beperken heeft Delamine verschillende acties ondernomen en hebben bepaalde stromen nog steeds de aandacht zoals de kool (verbeteren standtijd). Zo is er een proceswaterstripper geïnstalleerd, waardoor de kwaliteit van het afvalpekel sterk is verbeterd met als gevolg dat de kool in de zoutzuiveringssectie minder wordt belast. Daarnaast kunnen polyaminen (mono-ethanol-amine) als laagwaardig product worden afgezet bij derden en heeft Delamine een nieuw product ontwikkeld, HEPA S 140, waardoor het residu van de hogere aminenzuivering nuttig wordt toegepast. Als meest recente maatregel kan het plaatsen van de cricketfilter worden gemeld.

Als gevolg van de capaciteitsuitbreiding naar 55 Kt/jaar zal ook de hoeveelheid procesafhankelijk gevaarlijk afval evenredig toenemen.

Registratie

Op grond van artikel 10.38 van de Wm dient een registratie te worden bijgehouden door degene die zich ontdoet van bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen door deze af te geven aan een persoon zoals genoemd in artikel 10.37 van de Wm. De gegevens die geregistreerd dienen te worden, staan vermeld in artikel 10.38, eerste lid, van de Wm. Deze gegevens moeten ingevolge het tweede lid van artikel 10.38 Wm tenminste 5 jaar worden bewaard, en ter beschikking gehouden van het toezichthoudende bevoegde gezag. Jaarlijks rapporteert Delamine ons middels het (elektronisch) milieujaarverslag over de hoeveelheid ontstane en afgevoerde (gevaarlijke) bedrijfsafvalstoffen. Wij vinden dit jaarlijkse overzicht voldoende om inzicht te krijgen in de ontstane afvalstromen en achten verdere afvalstoffenregistratie niet noodzakelijk.

Omdat Delamine de (gevaarlijke) bedrijfsafvalstoffen opslaat in de centrale opslagplaats van Chemiepark en dus niet binnen de eigen inrichting, zijn in deze vergunning ook geen voorschriften opgenomen met betrekking tot de bewaartermijn van afvalstoffen zoals bedoeld in artikel 11e van het 'Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen'.

Nog te nemen maatregelen

In het BMP-3 heeft Delamine als maatregel opgegeven verder onderzoek te verrichten naar een nuttige toepassing van het bij Delamine ontstane pekkel/zout. Omdat vooralsnog Delamine de meeste baat heeft bij het vinden van een nuttige toepassing en wij jaarlijks via het milieujaarverslag worden geïnformeerd over de voortgang van het onderzoek, is hier in de vergunning geen verdere aandacht aan besteed.

Gelet op de reeds getroffen maatregelen en de verdere ambities van Delamine om de hoeveelheid afval te verminderen vinden wij het niet zinvol om van Delamine een afvalpreventieonderzoek te eisen.

4.4.5 Opslag

Voorraden grond- en hulpstoffen en gereed product

De opslag van grond- en hulpstoffen en gereed product vindt hoofdzakelijk plaats in bovengronds geplaatste tanks. De tanks staan opgesteld in tankputten. In tankput I staan de tanks met ethyleen-aminen opgesteld, terwijl in tankput II ondermeer de tussenproducten, de tanks met proceswater en halfabrikaten staan opgesteld. De opslag van EDC en NH₃ (25%-oplossing) vindt in de afzonderlijke tankput III plaats. Naast de opslag in tanks worden gassen voor productie (stikstof), laboratorium (stikstof, helium, waterstof en lucht) en technische dienst (argon, acetyleen, zuurstof, helium en ammoniak) in gasflessen opgeslagen. De hulpstoffen in emballage voor de technische dienst en het laboratorium worden opgeslagen in chemicaliënkasten.

Eisen aan opslagplaatsen

Voor de opslag in bovengronds geplaatste tanks in de tankputten hebben wij de CPR 9-2 als uitgangspunt genomen. De opslag van gevaarlijke stoffen in emballage dient te gebeuren overeenkomstig de CPR 15-1 richtlijn. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze richtlijn, evenals de richtlijnen CPR 15-2 en 15-3, binnenkort wordt geactualiseerd en vervangen door de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen 15: Richtlijn opslag van verpakte gevaarlijke stoffen (PGS 15). Omdat nog sprake is van een concept richtlijn (2^e concept, 1 oktober 2004) waar nog door verschillende instanties commentaar op kan worden geleverd, hebben wij besloten om in deze vergunning niet op de PGS 15 te anticiperen.

Piperazine wordt opgeslagen in het verladingsgebouw of in de speciaal hiervoor bedoelde romneyloods. In deze romneyloods kan meer dan 10 ton aan product worden opgeslagen en derhalve moet deze romneyloods worden beschouwd als een opslagvoorziening zoals bedoeld in de CPR 15-2. Piperazine is een vaste stof brandbare stof waarvoor overeenkomstig de CPR kan worden volstaan met een beschermingsniveau 3. Beschermingsniveau 3 gaat uit van het nagenoeg ontbreken van een mogelijk brandscenario en derhalve is een blusinstallatie en bluswateropvangvoorziening geen

vereiste. In de loods wordt de Piperazine opgeslagen in vaatwerk (200 liter metalen drums). Voor de opslag van Piperazine zijn voorschriften opgenomen waarbij de CPR 15-2 als leidraad is genomen. Verder hebben wij voorschriften opgenomen voor de opslag in gasflessen.

In de vergunningaanvraag geeft Delamine aan dat er vloeibare stikstof binnen de inrichting wordt opgeslagen. Inmiddels heeft Delamine zich sinds september 2004 aangesloten op het centrale stikstofnet van het Chemiepark. Het bestaande opslagreservoir is reeds buiten werking gesteld en zal op termijn worden ontmanteld. In de vergunning hebben wij dan ook geen voorschriften voor de opslag van stikstof opgenomen. Op 3 december 2004 hebben wij een mededeling ontvangen van Delamine waarin wij over deze aansluiting op het stikstofnet worden geïnformeerd.

4.4.6 Energie, Water en grondstoffen

Energie

Het landelijke beleid op het gebied van energie richt zich met name op het terugdringen van het gebruik van energie. Wij hebben deze doelstelling overgenomen. Belangrijke instrumenten in het energiebeleid vormen de meerjarenafspraken over verbetering van de energie-efficiency en het convenant Benchmarking. Naast deze instrumenten geeft de Wm-vergunning ons de mogelijkheid om energiebesparing te concretiseren bij individuele bedrijven.

Op 10 februari 2000 is Akzo Nobel Nederland toegetreden tot het Convenant Benchmarking Energie Efficiency. Hoofddoelstelling van het convenant is dat de deelnemende productielocaties of bedrijven in het jaar 2012 behoren tot de wereldtop qua energie-efficiency. Delamine heeft zich in het kader van dit convenant aangesloten bij het collectieve programma van Akzo Nobel. In dat kader is er door de Gasunie in mei 2001 een energiestudie uitgevoerd. In het op basis van deze studie opgestelde Energie Efficiency Plan (EEP; 30 juli 2002) is een aantal maatregelen opgenomen die inmiddels gedeeltelijk zijn geïmplementeerd. Van een aantal maatregelen is de technische en bedrijfseconomische haalbaarheid nog niet bekend. In 2004/2005 zal dit traject opnieuw worden doorlopen (EEP-2). Vanwege deze deelname aan het convenant Benchmarking hebben wij in deze vergunning geen aanvullende voorschriften opgenomen. Wel dient Delamine ons onmiddellijk te informeren wanneer wordt afgezien van verdere deelname aan het convenant.

Water

Watergebruik

Delamine gebruikt twee soorten water namelijk leidingwater (zgn. Waprogwater) en industrieel water (gekoeld condensaat). Door een verbeterde koelwaterbeheersing is het leidingwaterverbruik voor het aanvullen van de verliezen uit de beide koeltorens flink afgenomen. De verwachting is dat de capaciteitsuitbreiding niet zal leiden tot een toename van het specifieke waterverbruik. Rekening houdend met de reeds getroffen maatregelen en met waar het water voor wordt toegepast, zien wij geen reden om van Delamine een waterbesparingsonderzoek te eisen. Wel is een registratie van het waterverbruik in de voorschriften verplicht gesteld.

Lozing op riolering

Voor lozingen die plaatsvinden vanuit inrichtingen waarvoor een vergunning als bedoeld in hoofdstuk 8 van de Wm is vereist, is sedert 24 maart 1996 de op artikel 8.45 van de Wm gebaseerde Instructieregeling lozingsvoorschriften milieubeheer (Staatscourant 1996, nr. 59) van kracht. Overeenkomstig deze Instructieregeling dienen voor afvalwaterlozingen in het openbaar riool voorschriften in de Wm-vergunning te worden opgenomen. Deze voorschriften dienen ter bescherming van de doelmatige werking van het openbaar riool en de daarbij behorende apparatuur.

Op dit moment loost Delamine nog geen afvalwater op het riool. Het afvalwater van huishoudelijke aard wordt via een septictank op het Oosterhornkanaal geloosd. Er bestaan concrete plannen om deze lozing via het riool langs de Oosterhorn te laten plaatsvinden. Vooruitlopende op deze eventuele aansluiting op het riool hebben wij in deze vergunning hier voorschriften voor opgenomen.

Grond- en hulpstoffen

Het grond- en hulpstoffenverbruik achten wij gelet op het productieproces bij Delamine minder relevant. Het aardgas-, elektriciteit- en stoomverbruik krijgt op grond van de deelname aan het convenant Benchmarking voldoende aandacht. Het verbruik van de grondstoffen EDC en NH₃ en de overige hulpstoffen is inherent aan de productie van ethyleen-aminen en geeft ons geen aanleiding om in deze vergunning een onderzoeksverplichting op te nemen naar grond- en hulpstoffenbesparing.

4.4.7 Bodem

Sanering

Op het bedrijfsterrein van Delamine zijn de afgelopen jaren diverse bodemonderzoeken verricht. Op grond van het in het kader van de BSB-operatie uitgevoerde Nader Onderzoek (Ingenieursbureau Boorsma BV, 8 april 2002) is bepaald dat er op de locatie van Delamine sprake is van een ernstig, niet urgent geval van bodemverontreiniging. Dit betekent dat er een zodanige bodemverontreiniging is aangetroffen dat er geen tijdstip is bepaald waarvoor de sanering moet zijn uitgevoerd.

Uit de resultaten van de uitgevoerde bodemonderzoeken blijkt dat:

- tussen de tankput I en II en bij het laadstation van de tankauto's bij het verlaadgebouw het grondwater matig tot sterk is verontreinigd met zware metalen (arsen, chroom, zink, lood). Verder is de fenol-index hoog;
- ten noordoosten van de tankput II is het grondwater sterk verontreinigd met vinylchloride;
- op het noordwestelijke terreingedeelte bij tankput I en het laadstation voor tankauto's bij het verladingsgebouw is het grondwater sterk verontreinigd met (hoofdzakelijk) ethylamine.

Delamine neemt deel aan het raamsaneringsplan van het Chemiepark waarvoor een saneringsplan op hoofdzaken is opgemaakt.

Bescherming

Op alle plaatsen waar verladings- en productiewerkzaamheden plaatsvinden zijn vloestofdichte vloeren aangebracht. Eventueel gemorst product wordt afgevoerd naar de driptank en van hieruit hergebruikt in het productieproces.

Bij de aanvraag heeft Delamine de resultaten gevoegd van de conform de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) uitgevoerde bodemrisico-inventarisatie. Het resultaat van de in oktober 2003 uitgevoerde bodemrisico-inventarisatie is dat niet overal het gewenste verwaarloosbare bodemrisico aanwezig is. Om dit verwaarloosbare bodemrisico te creëren dient een aantal bodembeschermende voorzieningen of beheermaatregelen te worden uitgevoerd waarvoor in het rapport een plan van aanpak is opgenomen. In de voorschriften hebben wij de uitvoering van dit plan van aanpak overgenomen en hebben daarnaast bepaald dat bij een aantal voorzieningen met een hoog risico op bodemverontreiniging er sprake moet zijn van vloestofdichte verharding. Dit laatste geldt ondermeer voor de tankput waarin ammoniak en EDC staat opgeslagen aangezien hier het hemelwater niet automatisch naar het riool wordt afgevoerd en daardoor de tankput dan ook altijd wordt belast met vloestof. Ook achten wij het noodzakelijk dat ter plaatse van de vullijn in het verladingsgebouw, het vulstation van tankauto's en de Kuperbak de vloeren vloestofdicht worden uitgevoerd.

Ook hebben we een onderzoeksverplichting opgenomen, inhoudende dat er een eindbodemonderzoek moet worden uitgevoerd indien Delamine besluit om de activiteiten op het Chemiepark te beëindigen.

4.4.8 Verkeer en vervoer

EDC wordt per binnenvaartschip en NH₃ wordt per trein aangevoerd. Bij een productiecapaciteit van 55 Kt zal het respectievelijk om ± 74 scheepsladingen en ± 650 wagons per jaar gaan.

Ethyleen-aminen zijn, op het vaste Piperazine na, allemaal vloestoffen en worden voornamelijk per tankauto, vaten of containers naar de afnemers getransporteerd. Bij Delamine werken ca. 65 mensen waarvan ca. 29 in volcontinuïedienst (5 ploegendienst; 5-6 man per ploeg) en ca. 36 in dagdienst. Deze medewerkers komen per fiets of auto (carpoolen) naar hun werk. Wij vinden het niet zinvol om Delamine een vervoersplan te laten opstellen.

In het Bmp-3 heeft Delamine zich tot doel gesteld om de distributie zo efficiënt mogelijk te laten verlopen door het aantal logistieke bewegingen met 10% (relatief t.o.v. productie) te verminderen door zoveel mogelijk te leveren in IBC's, ecocontainers en bulkverlading (zeecontainers en tankauto's). Door het vergroten van de gemiddelde EDC scheepslading wordt geprobeerd om het aantal scheepsbewegingen te verminderen. Ook zal Delamine proberen zoveel mogelijk zgn. swap-deals te regelen waardoor transatlantische transporten worden vermeden. Inmiddels heeft Delamine zich aangesloten op het centrale stikstofnet Oosterhorn. De wekelijkse aanvoer van stikstof per tankauto komt daarmee te vervallen.

4.4.9 Toekomstige ontwikkelingen

Behalve de gefaseerde capaciteitsverhoging van ethyleen-aminen naar allereerst 45.000 ton en vervolgens 55.000 ton jaar en de eventuele aansluiting op het riool bestaan er geen verdere plannen waar in het kader van deze vergunning rekening mee is gehouden dan wel zou dienen te worden gehouden.

4.5 Milieujaarsverslag

Delamine behoort niet tot de aangewezen categorieën van inrichtingen welke op grond van hoofdstuk 12 Wm en het Besluit milieuverslaglegging (besluit van 17 november 1998) jaarlijks een milieujaarsverslag dienen te overleggen. Wel stelt Delamine jaarlijks voor 1 april een (elektronisch) milieujaarsverslag op, op grond van het convenant "Intentieverklaring uitvoering milieubeleid Chemische Industrie". In dit milieujaarsverslag wordt ondermeer aangegeven welke nadelige gevolgen voor het milieu Delamine het afgelopen verslagjaar heeft veroorzaakt en welke maatregelen of voorzieningen er zijn getroffen in het belang van de bescherming van het milieu.

4.6 Maatregelen in bijzondere omstandigheden

Indien ten gevolge van ongewone voorvallen (calamiteiten en afwijkingen van de normale gang van zaken in de inrichting) nadelige effecten voor het milieu zijn ontstaan, dan wel dreigen te ontstaan, dienen daarop door degene die de inrichting drijft de nodige acties te worden genomen. Ten aanzien van deze ongewone voorvallen is hoofdstuk 17 van de Wm (Maatregelen in bijzondere omstandigheden) van toepassing. Artikel 17.2 lid 1 van dit hoofdstuk verplicht de vergunninghouder om van een ongewoon voorval in de inrichting zo spoedig mogelijk melding te maken. Verder moeten onmiddellijk de nodige maatregelen worden genomen om de gevolgen van het voorval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken. Artikel 17.2 lid 2 Wm geeft aan welke gegevens met betrekking tot het voorval aan de melding dienen te worden toegevoegd.

4.7 Adviezen en bedenkingen met betrekking tot de ontwerpbeschikking

Op 16 januari 2005 hebben wij van Mobilisation for the Environment (MOB), mede namens de Milieufederatie Groningen, de Waddenvereniging, Vereniging Milieudefensie afdeling Eemsmond, de heer Henk C.J. Dorrestijn en mevrouw Maria Mulder bedenkingen ontvangen. De ingebrachte bedenkingen hebben wij als volgt samengevat:

1. *Er is twijfel of Delamine met de bestaande installatie die in het verleden is gebouwd voor een productie van 12.500 ton ethyleenaminen zonder risico's voor lucht, water en veiligheid de productie kan uitbreiden naar 55.000 ton;*

Reactie:

Bij het ontwerpen van de installatie is destijds rekening gehouden met de mogelijkheid om zonder ingrijpende aanpassingen de productie te verhogen. Op dit moment produceert de installatie, na enkele geringe aanpassingen, 35.000 ton ethyleenaminen. Door middel van verdere de-bottlenecking is Delamine van plan om de productie op te voeren naar uiteindelijk 55.000 ton per jaar. In dit verband willen wij verwijzen naar hoofdstuk 3.5 van de vergunningaanvraag. De

testruns (fabrieksproeven) zijn daarbij met name bedoeld om eventuele risico's voor het milieu vroegtijdig te ondervangen en te weerstaan.

Overigens is het bepalend dat wij dienen te beschikken op de aanvraag zoals deze voorligt. Deze aanvraag voorziet in een productie van maximaal 55.000 ton ethyleenaminen per jaar en geeft aan langs welke wegen en met welke middelen dat niveau uiteindelijk zal worden bereikt. De geprognoseerde milieubelasting bij een productiecapaciteit van 55.000 ton vinden wij op grond van het in de aanvraag vermelde aanvaardbaar en ook vergunbaar. Daarnaast zijn de emissie-eisen die in de voorschriften voor de belangrijkste emissiebron, de incinerator, zijn opgenomen leidend ongeacht de capaciteit van de procesinstallatie. In verband hiermee zij er op gewezen dat voor de emissie van de incinerator bepalend is de belasting van de incinerator en niet de productie-omvang van de inrichting.

2. *De vergunningaanvraag is vrijwel volledig losgekoppeld van de Wm-vergunning waardoor Delamine veel vrijheid krijgt om de gehele installatie te wijzigen zonder daarbij de vergunningvoorschriften te overtreden;*

Reactie:

Rekening houdend met de aanwezigheid van een gecertificeerd milieuzorgsysteem (ISO 14001), het bedrijfsmilieuplan (Bmp-III), milieujaarrapportage door middel van het milieujaarverslag en het goede nalevingsgedrag van Delamine hebben wij aan Delamine een zogeheten Vergunning op maat (Vom) verleend. Door de aanvraag niet in zijn geheel onderdeel te laten uitmaken van de vergunning wordt Delamine flexibiliteit geboden om op geringe schaal af te wijken van hetgeen in de vergunningaanvraag is omschreven. Deze flexibiliteit is ook wenselijk aangezien ten tijde van het indienen van de vergunningaanvraag nog niet exact duidelijk was in hoeverre de huidige installatie aangepast diende te worden om met deze installatie een productiecapaciteit van 55.000 ton/jaar te realiseren. Hierbij mag uiteraard de grondslag van de aanvraag niet worden verlaten en mogen de vergunningvoorschriften niet worden overtreden respectievelijk de daarin neergelegde maximale emissieniveaus niet worden overschreden. De aanvraag is daarbij het raamwerk waarbinnen de activiteiten van Delamine mogen plaatsvinden en waarbij in de vergunningvoorschriften de grenzen worden aangegeven. In verband hiermee hebben wij in het dictum van ons besluit als beperking vastgelegd dat per kalenderjaar maximaal 55.000 ton ethyleen-aminen mogen worden geproduceerd.

Daarnaast is het uit oogpunt van een adequate handhaving ongewenst dat de complete aanvraag onderdeel uitmaakt van de vergunning. Alleen die delen van de aanvraag welke zich daartoe door hun concrete karakter voor lenen en waarvan naar ons inzicht moet worden geoordeeld dat daarover handhavend moet kunnen worden opgetreden, op een zelfde wijze als bij de handhaving van vergunningschriften, hebben wij aan de vergunning gekoppeld, dat wil zeggen dat wij hebben bepaald dat die delen van de aanvraag deel uitmaken van de vergunning. Naar aanleiding van de ingebrachte bedenkingen hebben wij nogmaals kritisch gekeken of er delen van de aanvraag aan de vergunning zijn te koppelen. Dit heeft ertoe geleid dat, naast bijlage 19 "Locatie ammoniakdetectoren", ook Hoofdstuk 3 "Beschrijving van de uit te voeren activiteiten", met uitzondering van de paragrafen 3.2.3 (koelwatersysteem), 3.2.6 (stikstofunit), 3.4 (organisatorische aspecten), de tabellen 3.2 (overzicht airco's) en 3.3 (overzicht producten) deel uitmaakt van de vergunning. Tevens maken de volgende bijlagen deel uit van de vergunning: Bijlage 3 "Beschrijving productieproces" alleen onderdeel VCM-verbranding en Bijlage 4 "Voortbrengingsproces (tekening C451.744)". Door het koppelen van hoofdstuk 3 (behalve de uitgezonderde paragrafen) en bijlage 3 (onderdeel VCM-verbranding) en 4 aan de vergunning wordt de hoofdapparatuur van het productieproces in de vergunning vastgelegd.

3. *Het ontwerpbesluit heeft geen vier weken ter inzage gelegen omdat in de kerstvakantie geen toegang tot de stukken mogelijk was;*

Reactie:

Ingevolge artikel 3:24, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht bedraagt de termijn waarbinnen schriftelijke bedenkingen tegen het ontwerpbesluit kunnen worden ingebracht, vier weken. Aan deze verplichting is door ons voldaan. Er wordt ten onrechte gesteld dat in de kerstvakantie geen toegang tot de stukken mogelijk was. In de kerstvakantie was het

gemeentehuis van Delfzijl van maandag 27 december tot en met 31 december 2004 volgens gebruikelijke tijden geopend. Dit hebben wij ook nog eens expliciet in de kennisgeving aangekondigd. Wij concluderen dan ook dat aan de wettelijk verplichte termijn is voldaan.

4. *De gecombineerde aanvraag is weinig inzichtelijk, de aanvraag voldoet niet aan de minimumeisen van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, de Wet milieubeheer en IPPC en daarbij is de niet-technische samenvatting weinigzeggend;*

Reactie:

De aanvraag was oorspronkelijk ingediend op 6 februari 2004. Deze is vervolgens ingetrokken onder gelijktijdige indiening van de door ons op 4 juni 2004 ontvangen geïntegreerde aanvraag om vergunningen op grond van de Wm en Wvo welke bestaat uit twee delen waarvan één deel bestaat uit een aanvulling. Deze aanvulling d.d. 6 mei 2004, bevat informatie omtrent de Wvo-aanvraag en verder is er een aantal productveiligheidsbladen toegevoegd. Op 6 augustus 2004 hebben wij, op verzoek van Rijkswaterstaat, een aanvulling op de op 4 juni 2004 ontvangen aanvraag ontvangen die uitsluitend betrekking heeft op het Wvo-gedeelte van de vergunningaanvraag. Op 9 december 2004 ontvingen wij tenslotte nog aanvullende informatie die noodzakelijk wordt geacht voor het verlenen van de Wvo-vergunning en tevens verzocht Delamine ons om een hogere NO_x-eis voor de incinerator te vergunnen dan in de aanvraag van 4 juni wordt aangegeven. Artikel 4.5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 3:18 van die wet biedt het bevoegd gezag de mogelijkheid om aanvullende informatie op te vragen indien de aanvrager in eerste instantie onvoldoende gegevens en bescheiden heeft verstrekt voor de beoordeling van de aanvraag en de voorbereiding van de beschikking.

Gelet op het bovenstaande moet worden geconstateerd dat de vergunningaanvraag leesbaarder had kunnen worden opgesteld. Echter de noodzakelijke en verplichte informatie voor de voorbereiding van het ontwerpbesluit kan duidelijk en eenduidig uit de aanvraag en de daarop volgende aanvullingen worden achterhaald. De vorm van de aanvraag wordt bepaald door de aanvrager, die daarin een nagenoeg volledige vrijheid heeft.

Uit de opgestelde bedenkingen kan niet worden opgemaakt waarom de aanvraag niet aan de minimumeisen van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb), de Wet milieubeheer en de IPPC-richtlijn zou voldoen. De aanvraag zou onvoldoende informatie omvatten om de gevolgen voor de luchtkwaliteit, de waterkwaliteit en externe veiligheid voldoende te kunnen inschatten.

Wij zijn van mening dat de aanvraag voldoet aan hoofdstuk 5 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer en hoofdstuk 8 van de Wet milieubeheer en ook voldoet aan het gestelde in artikel 6 lid 1 van de IPPC-richtlijn. In hoofdstuk 5 'Luchtverontreiniging' van de aanvraag worden uitvoerig de bronnen van emissies naar lucht, de aard en omvang van de emissies en de emissiebeperkende technieken beschreven. In hoofdstuk 13 en de voornoemde aanvullingen op de aanvraag worden de afvalwaterstromen beschreven. De waterbezwaarlijkheid van stoffen en preparaten is in de ABM-toets (Algemene Beoordelingsmethodiek voor stoffen en preparaten) beoordeeld en de gevolgen van de restlozing zijn in de Immissietoets getoetst. In hoofdstuk 9 'Externe Veiligheid' is het Veiligheidsrapport aangevuld met de QRA (kwantitatieve risico analyse) waarin de verbeterde ammoniaklossing en de gevraagde verhoging van de productiecapaciteit naar 55.000 ton per jaar is meegenomen.

Op 11 juni 2004 hebben wij aan Delamine een ontvangstbevestiging van de aanvraag gestuurd en de aanvraag in behandeling genomen. Daarmee hebben wij aan Delamine laten weten dat wij over voldoende informatie beschikken om een beslissing te nemen op de aanvraag om de revisievergunning ingevolge de Wm.

De niet-technische samenvatting is een verkorte weergave van de inhoud van de vergunningaanvraag en primair bedoeld om aan derden inzichtelijk te maken wat in hoofdzaak de bedrijfsactiviteiten van Delamine zijn en welke milieuthema's hierbij relevant zijn. Omdat het een samenvatting betreft, waarvoor dus keuzes moeten worden gemaakt ten aanzien van de inhoud ervan, zijn wij van mening dat de niet-technische samenvatting voldoende informatie geeft om een indruk te krijgen van de activiteiten die door Delamine worden uitgevoerd. Daarbij heeft de

samenvatting uitsluitend betrekking op de vergunningaanvraag zoals die op 4 juni door ons ontvangen, dus de informatie uit de beide aanvullingen kon hier dan ook niet in worden meegenomen. De aanvullingen hebben in hoofdzaak betrekking op het aspect water. Delamine heeft in reactie op de bedenkingen in het kader van wederhoor een toelichting op de niet technische samenvatting van de aanvraag ingediend. Om tegemoet te komen aan de wensen van de indiener van de bedenkingen is deze toelichting, waarin de scope van de aanvraag staat verwoord, gekoppeld aan de Wvo-beschikking. Voor het overige moge hier dan ook naar de Wvo-beschikking worden verwezen.

5. *De lozing van het huishoudelijk afvalwater is buiten de procedure gelaten, dit is in strijd met de wettelijk verplichte coördinatie;*

Reactie:

Voor het lozen van huishoudelijk afvalwater, niet- of licht verontreinigd hemelwater en drainagewater op het Oosterhornkanaal heeft Delamine een Wvo-vergunning. Voor deze in 1978 verleende vergunning is het Waterschap Hunze en Aa's bevoegd gezag. Tijdens het vooroverleg heeft het Waterschap ons desgevraagd meegedeeld dat deze Wvo-vergunning nog toereikend is en dat derhalve er voor het Waterschap geen noodzaak bestaat om een nieuwe Wvo-vergunning aan Delamine te verlenen. Er is ook geen relatie tussen de beoogde uitbreiding van de productiecapaciteit en de aard en omvang van de lozing van huishoudelijk afvalwater, hemelwater en drainagewater. De coördinatieplicht zoals bedoeld in hoofdstuk 14 Wm en afdeling 3.5 Awb, is hier dan ook niet aan de orde.

Inmiddels heeft het Waterschap Hunze en Aa's bij brief van 11 maart 2005 de redenen en achtergronden geschetst waarom het geen aanleiding heeft gezien om tot actualisatie van de vergunning over te gaan. Deze brief is in afschrift bij de op het onderhavige besluit betrekking hebbende stukken ter inzage gelegd en is tevens in afschrift toegezonden aan MOB.

Overigens in het Bedrijfsmilieuplan III geeft Delamine aan de mogelijkheden te willen gaan onderzoeken om aan te sluiten op het riool (persleiding langs Oosterhorn).

6. *Is het afvalwater van de daken voldoende schoon om zonder meer in de haven te worden geloosd?*

Reactie:

Het lozen van hemelwater op het Oosterhornkanaal valt niet onder de Wm-vergunning maar onder de Wvo-vergunning waarvoor het Waterschap Hunze en Aa's het bevoegd gezag is.

7. *Hoeveel bedraagt de totale jaarlijkse EDC, VCM emissies naar lucht inclusief punt- en diffuse emissies?*

Reactie:

In 2003 was de totale jaarvracht aan VCM 1,17 kg waarvan 0,17 kg door de incinerator is geëmitteerd en 1 kg als diffuse emissie is vrijgekomen. Voor EDC (ethyleendichloride) geldt dat er dat jaar in totaal 60 kg (als diffuse emissie) in de atmosfeer is terecht gekomen (bron milieujaarverslag 2003).

8. *Waarom worden milieumetingen slechts "maximaal 4 dagen bewaard" zoals wordt gesteld in §3.3 van de aanvraag;*

Reactie:

De hier bedoelde metingen hebben alle betrekking op de (afval)waterstroom en hebben dus een relatie met de Wvo-vergunning.

9. *Hoe vaak en hoeveel is er in het verleden VCM naar de lucht afgeblazen;*

Reactie:

Vanaf 1992 heeft Delamine een aantal verbeteringen doorgevoerd zoals het aanpassen van de besturing van de incinerator en de mogelijkheid om VCM te bufferen in het proces. Verder zijn er maatregelen getroffen om de uitval van de incinerator te beperken. In 1994 is per abuis, tijdens het opstarten van de fabriek na een storing, enkele uren lang het afgas voor de incinerator naar de atmosfeer gezet. Naar schatting zijn toen enkele tientallen kilogrammen Vinylchloride naar de atmosfeer ontsnapt. Sindsdien heeft er geen spui van VCM plaats gehad.

Zie verder ook reactie bij punt 18.

10. *Hoeveel artikel 17 meldingen hebben er in de laatste 10 jaar plaats gevonden?;*

Reactie:

In de periode september 2001 tot aan nu zijn er door Delamine 9 meldingen van een ongewoon voorval zoals bedoeld in artikel 17 Wm gedaan. Eerdere informatie is moeilijk te achterhalen omdat vanaf 2001 er bij ons een geautomatiseerd bedrijvenbestand operationeel is met informatie over milieuvergunningen en milieutoezicht per bedrijf. Uit navraag bij Delamine blijkt dat in de periode 1994 tot september 2001 er door Delamine 13 meldingen van een ongewoon voorval zijn gepleegd.

Zie ook reactie onder 18.

11. *Waarom zijn de stoffen onder § 5.4.3 niet te karakteriseren?*

Reactie:

De inerte gassen die uit de procesafgaswasser C-207 worden afgevoerd naar de atmosfeer bestaan praktisch volledig uit stikstof (N₂). Onder normale omstandigheden is de afgasstroom klein en bevat zeer lage gehalten aan koolwaterstoffen (< 1ppm) die niet afzonderlijk te bepalen zijn.

12. *Onduidelijk is in hoeverre de vergunde proeven van invloed zijn op de berekende risico's;*

Reactie:

De vergunde proeven (testruns) hebben een ondergeschikte invloed op de berekende veiligheidsrisico's (zie § 9.7.2 van de vergunningaanvraag). De grootste risicobron is de verlading van ammoniak. Het risico daarvan is berekend. Hierbij is uitgegaan van de aangevraagde productiecapaciteit van 55.000 ton per jaar.

13. *Het kan niet zo zijn dat tijdens proefnemingen de emissienormen niet meer van toepassing zijn;*

Reactie:

Een fabrieksproef (testrun) is een beperkte in oorsprong tijdelijke wijziging of aanpassing aan de procesinstallatie ter verbetering of optimalisering van het productieproces waarbij gedurende het afregelen, de fine-tuning en het proefdraaien een tijdelijke afwijking van de relevante vergunningvoorschriften als gevolg van die activiteiten in hoge mate waarschijnlijk is en, zo deze afwijking zich voordoet, als onvermijdelijk moet worden geaccepteerd.

De emissienormen zoals deze in de vergunning zijn opgenomen blijven als zodanig ook gedurende de fabrieksproeven van toepassing. De met de fabrieksproeven (testruns) verband houdende emissies moeten echter, gelet op het tijdelijke en in aantal beperkte karakter van de fabrieksproeven, aanvaardbaar worden geacht. Hierbij nemen wij in aanmerking dat in de voorschriften een limiet is gesteld aan het aantal fabrieksproeven en dat Delamine ons zowel vooraf als na afloop dient te informeren over de fabrieksproef (par. 1.4 van de voorschriften).

14. *Er is een toename van de EDA-emissie en de stikstofvracht naar het oppervlaktewater. Zelfs het CZV- en N-vracht per ton product neemt toe; dit duidt op een nu al overbelaste installatie;*

Reactie:

Dit is een Wvo-aspect, zie verder reactie Rijkswaterstaat in Wvo-vergunning..

15. *Hoeveel dioxines worden er jaarlijks geloosd op het oppervlaktewater?;*

Reactie:

Dit is een Wvo-aspect, zie verder reactie Rijkswaterstaat in Wvo-vergunning.

16. *Hoeveel kwik wordt er jaarlijks geloosd op het oppervlaktewater?;*

Reactie:

Dit is een Wvo-aspect, zie verder reactie Rijkswaterstaat in Wvo-vergunning.

17. *De stelling dat de installatie niet MER-plichtig zou zijn is niet gemotiveerd;*

Reactie:

Ten aanzien van de aangevraagde activiteit, zijnde de gefaseerde verhoging van de productiecapaciteit naar 55.000 ton ethyleenaminen per jaar, is geen sprake van een Mer-plicht of Mer-beoordelingsplicht op basis van hoofdstuk 7 van de Wm of de Provinciale Milieuverordening. Deze conclusie is gebaseerd op onze toetsing aan het Besluit milieueffectrapportage 1994, onderdeel C, categorie 21.6 en onderdeel D, categorieën 21.6, 34.3 en 34.5, alsmede aan de Provinciale Milieuverordening, bijlage 8, categorie B.15.

18. *Hoeveel ongewone voorvallen hebben er de laatste 10 jaar plaats gevonden en om welke voorvallen ging het? Hoe vaak heeft spui van VCM naar lucht plaats gevonden? Door het stellen van voorschriften dient de VCM-spui te worden voorkomen;*

Reactie:

In aanvulling op reactie onder 10 volgt hierbij een opsomming van de ongewone voorvallen die zich in de periode september 2001 tot aan nu hebben voorgedaan:

- stankoverlast door emissie van ethyleenaminen uit tank 301 (22-10-2004);
- melding van een te hoge NO_x-emissie (4-5-2004);
- kortsluiting in hoogspanningstransformator (10-7-2003);
- brandje (2-6-2003);
- lekkage in loogleiding (26-4-2003);
- lekkage aan de VCM-afgasleiding (18-4-2003);
- lekkage aan de leiding VCM (31-3-2003)
- condensaatleiding door reparatie uit bedrijf (24-3-2002);
- lekkage met gevaarlijke stoffen.(24-9-2001).

Vanaf 1992 heeft Delamine een aantal verbeteringen doorgevoerd zoals het aanpassen van de besturing van de incinerator en de mogelijkheid om VCM te bufferen in het proces. Verder zijn er maatregelen getroffen om de uitval van de incinerator te beperken. Er heeft sindsdien geen spui meer van VCM plaats gehad. Het opnemen van een voorschrift in de vergunning om spui van VCM te voorkomen vinden wij dan ook niet noodzakelijk. Alles bij Delamine is er op gericht om de emissie van VCM te minimaliseren en het afblazen van een dergelijke emissie van VCM te voorkomen. Het opnemen van een voorschrift met daarin het verbod om VCM af te blazen in de lucht voegt dan ook niets toe. Indien zich dit toch mocht voordoen, hetgeen zeer onaannemelijk is, dan is er sprake van een ongewoon voorval waarover in de vergunning geen voorschriften kunnen worden opgenomen.

Zie ook eerder reactie bij punt 9 en 10.

19. *Een aantal hoofdstukken van de aanvraag en de aanvulling hierop dient aan de vergunning te worden gekoppeld. De vergunde activiteiten en de emissie- en risicobeperkende voorzieningen zijn nu onvoldoende vastgelegd in de vergunning;*

Reactie:

Zie eerdere reactie bij punt 2.

20. *De Bedrijfsmilieuplannen II en III (Bmp) hebben niet bij de stukken ter inzage gelegen waardoor het niet mogelijk is om te achterhalen of zekere maatregelen ook in voorschriften zijn vertaald. Verder wordt verzocht om de beide Bmp's alsnog toe te sturen;*

Reactie:

Een Bmp is passief openbaar. Het kan daarom altijd desgevraagd worden ingezien dan wel desgevraagd worden toegezonden. Op 25 januari 2005 hebben wij de Bmp's II en III dan ook aan MOB toegezonden. Dit alles laat echter onverlet, mede gelet op de hierna te vermelden feiten en omstandigheden, dat de Bmp's II en III in het onderhavige geval niet kunnen worden beschouwd als stukken die zijn opgesteld in verband met het ontwerp van de vergunning en die redelijkerwijs nodig kunnen zijn voor de beoordeling van dat ontwerp, als bedoeld in artikel 3:21, eerste lid, sub c, van de Awb.

Bij het opstellen van de vergunning is uitsluitend rekening gehouden met het Bmp III (doorlooptijd 2002-2005) aangezien de nog relevante, niet uitgevoerde maatregelen uit het Bmp II opnieuw zijn opgevoerd in het Bmp III. De in het Bmp III opgenomen zekere maatregelen (zie

onderstaand schema) zijn nagenoeg allemaal uitgevoerd en in de vergunningaanvraag verwerkt en hoeven daarom dan ook niet in voorschriften te worden vastgelegd. Alleen het inrichten van een afvalplaat en de installatie van gesloten monsternameapparatuur zijn Bmp-maatregelen (projectnaam AFV-01 en VLU-01) waar voorschriften over zijn opgenomen in de vergunning, respectievelijk voorschrift 2.1.4 en 7.3.3.

Overzicht zekere maatregelen uit Bmp III

Code maatregel	Omschrijving	Uitgevoerd	Opmerkingen
MES-02	plaatsing cricketfilter (t.b.v. kwaliteitsbeheersing proceswater)	2004	zie aanvraag § 4.2.2 (aanvulling 4 juni 2004) Wm-melding 24 mei 2004
VLU-01	installatie gesloten monstername apparatuur (ter beperking van amine-emissies naar de lucht)	2003	zie aanvraag § 5.9.2
ENE-01	uitwerking resultaten energiestudie Gasunie (onderzoek)	2003	zie aanvraag § 4.4.4; onderzoeksresultaten negatief (kosten wegen niet op tegen besparingen).
VR-02	opstellen VR	2003	ingediend 2003
VR-03	uitvoeren HAZOP productie-installaties (gefaseerd)	2003 (gestart)	zie aanvraag § 9.5
BOD-01	plaatsen HEPA-S140 opslagtank	2003	Wm-melding 4 maart 2003
MIL-01	herijking meet- en registratiesysteem (i.v.m. invoering nieuw procesbesturingssysteem)	2004	zie aanvraag § 3.3
PS-01	invoering Product Stewardship	2003	zie aanvraag § 10.5.2
Verbreiding	vergroting ordergrootte EDC-scheepsbelading	2003	zie aanvraag § 10.5.3; onderzoeksresultaat negatief.

In de milieujarverslagen geeft Delamine aan welke Bmp-maatregelen er in dat jaar zijn uitgevoerd.

21. *Het milieuzorgsysteem is ten onrechte niet verankerd in de vergunning;*

Reactie:

De vergunning is een vergunning op maat (VOM) zoals bedoeld in de 'Wegwijzer Vergunning op Hoofdzaken, Vergunningverlening op Maat' (Augustus 1999; Ministerie van VROM en Verkeer en Waterstaat). Bij het opstellen van de vergunning is rekening gehouden met het gegeven dat Delamine beschikt over een ISO 14001-gecertificeerd milieuzorgsysteem en voldoet aan de verplichtingen van het convenant van de Chemische Industrie door periodiek een bedrijfsmilieuplan en een milieujarverslag op te stellen, door zoveel mogelijk doel- en beheersvoorschriften in de vergunning op te nemen. Het voorschrijven van een bedrijfsintern milieuzorgsysteem zou onnodig bezwarend kunnen zijn.

Uit jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak blijkt overigens dat het gehele bedrijfsinterne milieuzorgsysteem als zodanig in het kader van een Wm-vergunning niet onvoorwaardelijk verplicht kan worden gesteld omdat een milieuzorgsysteem een ruimer bereik heeft dan dat waarin het toetsingskader van de Wet milieubeheer voorziet. Zo vallen onder een milieuzorgsysteem ook aspecten van interne organisatie die in het kader van een Wm-vergunning niet aan de orde kunnen komen.

Bij de in hoofdstuk 4.2.1 van de considerens beschreven BBT(Best beschikbare techniek)-toets aan het BREF-document LVOC (Organische bulkchemie) is al geconcludeerd dat het bij Delamine aanwezige milieuzorgsysteem overeenstemt met het in deze BREF gestelde. In de

BREF wordt ook melding gemaakt van het proces van continue verbetering van milieuprestaties en de preventie van de milieubelasting door certificering van het zorgsysteem door EMAS of ISO 14001. Het milieuzorgsysteem bij Delamine is conform ISO 14001 en hierin zijn de in het BREF vermelde onderdelen van milieuzorg zoals management commitment (milieubeleidsverklaring), milieuprogramma, organisatie en verantwoordelijkheden, voorlichting en opleiding, metingen en registraties, interne controles meegenomen. Gesteld kan dan ook worden dat het milieuzorgsysteem daarmee overeenkomstig BBT is.

22. *Er wordt verzocht om de resultaten van de audits ook naar het bevoegde gezag te sturen en ter beschikking te stellen aan derden. Dit op grond van de Aarhusverplichting en de omzetting ervan in EU wetgeving;*

Reactie:

De rapportages die worden opgemaakt van de interne- en externe audits krijgen wij van Delamine niet toegestuurd. Indien wij inzicht in de resultaten van deze audits willen hebben, hebben wij altijd de mogelijkheid om door middel van toezicht deze rapportages in te zien en desgewenst op te vragen. Omdat de vergunning geen vergunning op hoofdzaken betreft, vinden wij het ook niet nodig dat Delamine ons deze rapportages gaat toe sturen.

Het Verdrag van Aarhus uit 1998 en de daarmee samenhangende Europese richtlijn 2003/4/EG gaat over de toegang tot milieu-informatie. Aangezien wij de auditrapportages niet in ons bezit hebben en het ook niet nodig achten dat deze rapportages aan ons worden toegestuurd, is de openbaarheid van deze gegevens niet aan de orde.

Overigens leveren deze audits geen informatie op over de milieubelasting die de activiteiten bij Delamine kunnen veroorzaken. Deze informatie is terug te vinden in ondermeer de (passief openbare) milieujaarverslagen.

23. *Er dient jaarlijks te worden gerapporteerd over punt- en diffuse emissies van VCM, EDC en amines;*

Reactie:

Door het opstellen van het milieujaarverslag rapporteert Delamine ons over de emissies naar de lucht. Het milieujaarverslag is een uitvloeisel van het covenant van de chemische industrie met de overheid. Indien Delamine besluit om uit het covenant te treden dan kunnen wij door een ambtshalve aanpassing van de Wet milieubeheervergunning, het opstellen van het milieujaarverslag alsnog afdwingen.

24. *De metingen in § 5.14 dienen aan de vergunning te worden gekoppeld. Het in de aanvraag genoemde meetprogramma is niet gekoppeld aan de vergunning;*

Reactie:

De in tabel 5.7 van de vergunningaanvraag vermelde metingen zijn expliciet in de voorschriften geregeld. In de voorschriften 7.1.1, 7.1.2 en 7.1.3 zijn de emissies van het afgas van de incinerator en de daaraan gekoppelde meetverplichting opgenomen. Ten aanzien van de diffuse emissies van VCM (Vinylchloridemonomeer), Ammoniak, aminen en EDC (ethyleendichloride) zijn de voorschriften 7.3.1 en 7.3.2 opgenomen waarin Delamine wordt verplicht tot het opstellen van een Plan van aanpak in overeenstemming met het "Meetprotocol voor lekverliezen" en "Diffuse emissies bij op- en overslag". In dit Plan van aanpak moet ook het registreren van emissies worden meegenomen.

In het voorschrift 7.3.1 was niet expliciet benoemd op welke stoffen deze verplichting van toepassing is, terwijl dit in het vooroverleg wel uitdrukkelijk is afgestemd. Daarom hebben wij dit voorschrift aangepast door er aan toe te voegen dat het betreft de diffuse emissies van EDC, aminen, ammoniak en vinylchloride.

25. *De veiligheidsmaatregelen in hoofdstuk 9 zijn ten onrechte niet aan de vergunning gekoppeld;*

Reactie:

De maatregelen die in hoofdstuk 9 van de aanvraag worden genoemd hebben wij niet rechtstreeks aan de vergunning gekoppeld, omdat Delamine op grond van het BRZO 99 een veiligheidsrapport

heeft opgesteld. In ons besluit van 29 juni 2004 (Nr. 2004-12.239/27/B.16, MV), waarin wij de risico's beoordelen zoals die zijn weergegeven in het veiligheidsrapport, wordt geoordeeld dat aan de vergunning voorschriften moeten worden verbonden die betrekking hebben op de verlading van ammoniak, de opslag van (water)milieugevaarlijke stoffen en het aan ons melden van wijzigingen bij de bedrijfsbrandweer.

In navolging van deze beoordeling hebben wij in de vergunning de volgende voorschriften opgenomen:

- voorschriften 1.3.2, 1.3.3, 1.3.4, 8.1.1 t/m 8.1.4 ten aanzien van opslag en verlading ammoniak;
- voorschrift 11.1.1 ten aanzien van de wijziging bij de bedrijfsbrandweer;
- voorschriften 8.2.1 t/m 8.2.4 ten aanzien van de opslag van EDC, 8.3.1 t/m 8.3.4 ten aanzien van gasflessen, 8.4.1 t/m 8.4.2 ten aanzien van opslag in bovengrondse tanks, 8.6.1 t/m 8.6.2 ten aanzien van opslag Piperazine en 8.7.1 ten aanzien van opslag gevaarlijke stoffen in emballage.

Verder zijn er in het kader van ondermeer veiligheid voorschriften opgenomen over gasdetectie, brandveiligheid/blusmiddelen en keuring van de procesinstallatie.

Wij zijn van mening dat door het opnemen van deze voorschriften er in de vergunning voldoende is vastgelegd in het kader van veiligheid en vinden een koppeling met hoofdstuk 9 van de aanvraag dan ook overbodig. De tekst van dit hoofdstuk is overigens zodanig opgesteld dat deze niet geschikt is voor ons toezicht op de veiligheidsaspecten van Delamine en daarom is het niet wenselijk om het hoofdstuk deel te laten uitmaken van de vergunning.

26. *Als er proeven worden genomen dan dienen deze te worden begeleid door uitgebreide metingen uitgevoerd door een onafhankelijk laboratorium;*

Reactie:

Ten aanzien van de fabrieksproeven (testruns) is in de voorschriften geregeld dat deze vooraf aan ons bekend dienen te worden gemaakt. Hierdoor hebben wij vooraf een indruk van de fabrieksproef en de te verwachten extra milieubelasting en kan worden beoordeeld of wij bij de proef aanwezig willen zijn. Bij het uitvoeren van deze proeven is Delamine zelf verantwoordelijk voor de procesbeheersing en regeling van het proces. In veel gevallen zullen tijdens de fabrieksproeven geen extra metingen worden uitgevoerd omdat de registraties, met uitzondering van de incinerator, door het in de aanvraag vermelde procesbesturingssysteem gebeuren. Een onafhankelijke externe partij er bij betrekken voor het uitvoeren van uitgebreide metingen vinden wij dan ook niet zinvol. Wij achten de voorschriften 1.4.1 t/m 1.4.3 voldoende voor het uitvoeren van de fabrieksproeven en hebben dan ook geen aanvullend voorschrift hiervoor opgenomen.

27. *Hoe worden de scrubbers van de incinerator gemonitord zodat de incinerator niet wekenlang met te hoge emissies in werking is. Er wordt voorgesteld om een continu-meting (HCl als tracer) in de vergunning voor te schrijven;*

Reactie:

De emissie relevante parameters (ERP's) verbrandingstemperatuur, VCM-debiet, lucht- en aardgastoevoer en het zuurstofpercentage in de schoorsteen van de incinerator worden continu gemeten en geregistreerd evenals de pH van de afloop van de scrubber (C-532). Hier zijn ook voorschriften (7.1.4 t/m 7.1.8) voor in de vergunning over opgenomen. Sinds het in werking brengen van de inrichting (eind jaren zeventig) gebeurt dit al op deze wijze. Deze continu metingen en registraties waarborgen dat de emissies van VCM, dioxinen, Cl₂ en HCl van de incinerator niet onopgemerkt de vergunde emissie-eisen zullen kunnen overschrijden.

Bij het bepalen van het controleregime van het afgas van de incinerator hebben wij de NeR (hoofdstuk 3.7) geraadpleegd. Ten aanzien van extreem risicovolle stoffen (PCDD en PCDF) en carcinogenen (VCM) in het afgas geldt controleregime 4 (tabel 1 van § 3.7.2). Voor controleregime 4, het zwaarste controleregime, wordt als controleform aangegeven:

- a). (semi) continu meten of ERP's cat. 1;
- b). periodiek meten + ERP's cat. 2.

In tabel 3 van § 3.7.3 van de NeR wordt voor de afgasbehandelingstechniek 'thermische naverbranding' als categorie-2-ERP de temperatuur van de verbrandingskamer vermeld. Delamine monitort continu de temperatuur van de verbrandingsoven en dient jaarlijks een controlemeting

uit te voeren. Omdat hiermee door Delamine reeds aan het zwaarste controleregime (regime 4) wordt voldaan, vinden wij het niet noodzakelijk om van Delamine nog een continue meting te eisen. Ook in de huidige milieuvergunning is deze continue meting overigens niet verplicht gesteld.

28. *Het "Controleren van emissies" is niet getoetst aan hoofdstuk 3.7 van de NeR;*

Reactie:

Bij het bepalen van het controleregime voor de emissies van de incinerator hebben wij, zoals kan worden opgemaakt uit de reactie bij 27, wel de NeR-systematiek gehanteerd zoals deze in § 3.7.2 en 3.7.3 staat beschreven.

In de voorschriften is voor de 5 gaswassers opgenomen dat deze moeten zijn voorzien van een individuele debietmeting. Deze flowbewaking, een emissie-relevante parameter (ERP) waarop wordt gecontroleerd, is gewenst om de amine-emissie bij deze gaswassers te beperken.

Ter voorkoming en beperking van diffuse emissies zijn de voorschriften 7.3.1 t/m 7.3.3 in de vergunning opgenomen.

29. *De minimalisatieverplichting conform de NeR is niet (adequaat) opgenomen voor de VCM en EDC emissies;*

Reactie:

Vinylchloridemonomeer (VCM) is volgens de NeR een minimalisatieverplichte stof die is ingedeeld in klasse MVP-2. Hiervoor geldt bij een emissievracht van 2,5 gram per uur of meer een emissie-eis van 1 mg/m³. Het vermijden van de emissie (nulemissie) is hier niet van toepassing omdat de incinerator een afgasbehandelingstechniek is met primair als doel om de uitstoot van VCM te reduceren. Conform de NeR dient dan naar de reductie van de emissie te worden gekeken. Voor stoffen met een minimalisatieverplichting geldt een grensmassastroom. Als deze grensmassastroom wordt overschreden verloopt de invulling aan de minimalisatieverplichting in 5 stappen. Gelet op het gegeven dat Delamine nu al aan de grenswaarde van 1 mg/m³ voldoet is er door ons geen onderzoeksverplichting (stappenplan zoals bedoeld in bijlage 4.15 van de NeR) in de vergunning opgenomen. In dit verband willen er op wijzen dat de emissie-eis voor VCM in deze vergunning is aangescherpt van 5 mg/m³ naar 1 mg/m³.

EDC (ethyleendichloride of 1,2 dichloorethaan) is één van de grondstoffen die bij Delamine worden toegepast. EDC is een minimalisatieverplichte stof die is ingedeeld in klasse MVP-2. De EDC wordt opgeslagen in de EDC-opslagtank (T-113) en van daaruit via de EDC-leiding naar de procesinstallatie getransporteerd. De emissies van EDC komen niet via een puntbron in de atmosfeer terecht maar als een diffuse emissie bij ondermeer flenzen en afsluiters. Er is dus hier geen sprake van een puntbron met een grensmassastroom van 2,5 gram per uur of meer. Het stappenplan zoals bedoeld in § 3.2.1. van de NeR is dan ook niet van toepassing op de EDC-emissie. Ten aanzien van het minimaliseren van de diffuse emissies waaronder EDC, zijn de voorschriften 7.3.1 en 7.3.2 in de vergunning opgenomen.

30. *Voorschrift 1.4.2 verzekert geen adequate rapportage. Deze dient schriftelijk te gebeuren zoals wordt gesteld in artikel 15 IPPC en de verplichtingen voortvloeiend uit het Verdrag van Aarhus;*

Reactie:

Het voorschrift 1.4.2 is uitsluitend bedoeld om ons te laten informeren over de resultaten van de uitgevoerde fabrieksproef (testrun). Het is geen informatie waarop door ons een besluit wordt genomen en daarom is artikel 15 lid 5 IPPC hier niet relevant. Ook zullen de uitgevoerde fabrieksproeven geen rapporten opleveren waarin de resultaten van uitgevoerde emissiemetingen worden vermeld en dus is artikel 15 lid 2 IPPC niet van toepassing.

De informatie die in het kader van de fabrieksproeven zal worden overgelegd is gebaseerd op een incidentele bedrijfssituatie. Het overleggen van deze informatie ingevolge voorschrift 1.4.2 strekt ertoe ons college op de hoogte te brengen van al hetgeen zich in verband met fabrieksproeven heeft voorgedaan. Voorzover deze informatie bij ons college berust en valt binnen de termen van

het Verdrag van Aarhus, kan deze binnen de termen en randvoorwaarden van dat verdrag worden opgevraagd.

31. *Het toestaan van het continueren van het lozen van huishoudelijk afvalwater is in strijd met onder andere artikel 7 IPPC;*

Reactie:

Artikel 7 IPPC heeft betrekking op de geïntegreerde aanpak bij het verlenen van een vergunning zodat, wanneer verschillende bevoegde autoriteiten bij de procedure zijn betrokken, de vergunningsprocedure en -voorwaarden ten volle worden gecoördineerd. Ten aanzien van het lozen van huishoudelijk afvalwater op het Oosterhornkanaal is het Waterschap Hunze en Aa's het bevoegde gezag. Tijdens het vooroverleg heeft het waterschap ons laten weten dat de vigerende Wvo-vergunning voor het lozen van deze afvalwaterstroom nog toereikend is. Van een gecoördineerde vergunningprocedure is hier dan ook geen sprake en het afstemmen van vergunningvoorwaarden is niet aan de orde. Wel hebben wij het waterschap als wettelijk adviseur de aanvraag en het ontwerpbesluit toegestuurd. Hier zijn door het waterschap geen adviezen of bedenkingen over ingebracht.

Wij zijn van mening dat artikel 7 van de IPPC-richtlijn hier dan ook niet op van toepassing is waarbij overigens de verantwoordelijkheid voor het toestaan van de lozing van deze afvalwaterstroom ligt bij het waterschap.

32. *Het niet koppelen van belangrijke delen van de aanvraag is in strijd met artikel 9 IPPC;*

Reactie:

Aan de vergunning hebben wij die onderdelen van de aanvraag gekoppeld, ten aanzien waarvan wij het in het belang van de bescherming van het milieu noodzakelijk achten dat deze dezelfde dwingende rechtskracht bezitten als de aan de vergunning verbonden voorschriften. Tot deze onderdelen behoort ook bijlage 19 'Locatie ammoniak detectoren' (Men zie in dit verband overigens ook de beantwoording bij punt 2.). De aan de vergunning verbonden voorschriften en de in het dictum tot deel van de vergunning verklaarde (aan de vergunning gekoppelde) onderdelen van de aanvraag zijn tezamen te beschouwen als de vergunningsvoorwaarden in de zin van artikel 9 van de IPPC-richtlijn. Deze vergunningsvoorwaarden zijn in overeenstemming met het gestelde in artikel 9 van de IPPC-richtlijn en wel hierom:

- voor het verlenen van de vergunning is rekening gehouden met de aanwezige Bref-documenten, de geïntegreerde vergunningaanvraag Wm/Wvo en deze geïntegreerde aanvraag is ten volle gecoördineerd;
- de vergunning bevat emissiegrenswaarden voor lucht (incinerator) en bevat bodem- en grondwaterbeschermende (aanwezige bodemvoorzieningen, uitvoeren maatregelen bodemrisicodocument) voorschriften;
- de vergunning bevat meet en registratievoorschriften voor de emissies naar lucht afkomstig van de incinerator en diffuse emissies;
- de vergunning bevat maatregelen voor andere dan de normale bedrijfsomstandigheden door voorschriften op te nemen voor de fabrieksproeven (testruns).

Zie ook reactie bij 2 waar door ons wordt gemotiveerd waarom voor deze vergunning is gekozen voor een beperkte directe koppeling van de aanvraag aan de vergunning.

33. *Het niet volledig opnemen van de meetmethodieken voor alle relevante stoffen uit punt- en diffuse bronnen is in strijd met artikel 9 punt 5 van de IPPC;*

Reactie:

De incinerator is de enige relevante puntbron binnen de inrichting van Delamine. Hier zijn in de vergunning ondermeer de voorschriften 7.1.1 en 7.1.2 over opgenomen waarin de emissie-eisen en de meetmethode zijn bepaald. Daarnaast zijn er een aantal niet relevante puntbronnen, zoals de gaswasser C-105B, de gaswasser op tank T-503, de gaswaskolommen C-521 t/m C-525 en de ontluchting van productopslagtanks T-403 t/m T-406, waar geen emissie-eisen voor zijn opgenomen in de vergunning en dus ook geen meetverplichting.

Voor de diffuse emissies beschikt Delamine over een meet- en beheerssysteem dat is opgesteld op basis van de IPO-handreiking "Handreiking Lekverliezen". In de voorschriften (7.3.1 en 7.3.2) is nu bepaald dat dit meet- en registratiesysteem moet worden aangepast aan het monitoringsprotocol "Meetprotocol voor lekverliezen".

De meetmethoden voor de relevante punt- en diffuse bronnen zijn, overeenkomstig artikel 9 punt 5 van de IPPC-richtlijn, wel in de vergunning opgenomen.

34. *Er ontbreken voorschriften in relatie tot artikel 9 punt 6 van de IPPC;*

Reactie:

Voor de fabrieksproeven (testruns), waarvan kan worden gesteld dat ze niet tot de normale bedrijfsomstandigheden behoren, zijn in de vergunning voorschriften opgenomen.

Daarnaast is voorschrift 4.4.1 opgenomen dat, indien er potentieel bodembedreigende bedrijfsactiviteiten geheel of gedeeltelijk worden beëindigd, er een eindsituatieonderzoek van de bodem moet worden uitgevoerd.

In de vergunning zijn geen voorschriften opgenomen voor het opstarten van de fabriek omdat het bij Delamine om een continu productieproces gaat en er alleen bij storingen en geplande fabrieksstops een opstart zal plaatsvinden. De geplande fabrieksstops ten behoeve van groot onderhoud vinden iedere twee jaar plaats. Delamine wil trachten de frequentie van deze geplande fabrieksstops te wijzigen naar eens per drie of vier jaar. Deze fabrieksstops hebben met name consequenties voor de lozingen op het oppervlaktewater. Het leidingwerk en de overige installatie delen worden gespoeld met aminenhoudend procesafvalwater en nagespoeld met leidingwater. Voor de wateraspecten van de fabrieksstops wordt verwezen naar de Wvo-vergunning van Rijkswaterstaat.

Het opstarten van de incinerator na een fabrieksstop heeft consequenties voor de emissies naar lucht en wordt in onderdeel 'VCM-verbranding' van bijlage 3 'Beschrijving productieproces' van de vergunning beschreven. Dit onderdeel uit bijlage 3 hebben wij gekoppeld aan de vergunning (zie ook reactie onder 2). In geval van uitval van de incinerator hebben wij voorschrift 7.1.7 nog aan de vergunning toegevoegd.

Wat betreft deze vergunning zijn wij van mening dat op passende wijze rekening is gehouden met andere dan de normale bedrijfsomstandigheden zoals opstarten, lekken, storingen, korte stilleggingen en definitieve bedrijfsbeëindiging zoals bedoeld in artikel 9 punt 6 van de IPPC-richtlijn.

5. AFSLUITENDE OVERWEGINGEN

Wij zijn van oordeel dat de gevraagde vergunning kan worden verleend, indien daaraan de onderstaande, naar ons oordeel in het belang van de bescherming van het milieu te achten, voorschriften worden verbonden.

BESLISSING:

gelet op de Wet milieubeheer en op het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer; gelezen de brief van Tauw bv te Deventer namens Delamine bv te Farmsum (gemeente Delfzijl), gedateerd 3 juni 2004, kenmerk B011-4293392PWL-D02-D en de daarbij overgelegde bescheiden en de aanvullingen gedateerd 21 juli en 9.december 2004 besluiten wij:

- I. Aan Delamine bv te Farmsum (gemeente Delfzijl) een vergunning te verlenen als bedoeld in artikel 8.4 van de Wet milieubeheer (revisievergunning) voor het in werking hebben van een inrichting voor de productie van ethyleen-aminen.
- II. Te bepalen dat per kalenderjaar maximaal 55.000 ton ethyleen-aminen mogen worden geproduceerd.
- III. Te bepalen dat Hoofdstuk 3 "Beschrijving van de uit te voeren activiteiten" met uitzondering van de paragrafen 3.2.3 (koelwatersysteem), 3.2.6 (stikstofunit), 3.4 (organisatorische aspecten), de tabellen 3.2 (overzicht airco's) en 3.3 (overzicht producten), bijlage 19 "Locatie ammoniakdetectoren", bijlage 3 "Beschrijving productieproces", alleen onderdeel VCM-verbranding en bijlage 4 "Voortbrengingsproces (tekening C451.744)" van de aanvraag om vergunning deel uitmaken van de vergunning.
- IV. Aan de vergunning de onderstaande voorschriften te verbinden:
(Volgt de tekst van de voorschriften)
- V. Te bepalen dat een exemplaar van de beschikking zal worden gezonden aan:
 1. Delamine bv, t.a.v. de heer A.J.Th.M. Luijks, Postbus 87, 9930 AB Delfzijl;
 2. Hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat, Directie Noord-Nederland, Postbus 2301, 8901 JH Leeuwarden;
 3. Het dagelijks bestuur van het Waterschap Hunze en Aa's, Postbus 195, 9640 AD Veendam;
 4. VROM-Inspectie Noord, Postbus 30020, 9700 RM Groningen
 5. Burgemeester en wethouders van de gemeente Delfzijl, Postbus 20000, 9930 PA Delfzijl;
 6. de Commandant van de Regionale Brandweer Groningen, Postbus 584 9700 AN Groningen;
 7. Arbeidsinspectie, MCH Noord-Oost, Postbus 9018, 6800 DX Arnhem;
 8. De Burgemeester van de gemeente Delfzijl, Postbus 20000, 9930 PA Delfzijl;
 9. Ministerie van VROM; afdeling Externe Veiligheid p/a RIVM; Centrum voor Externe Veiligheid, Postbus 1 3720 BA Bilthoven;
 10. De hoofdingenieur-directeur van het RIZA, Postbus 17, 8200 AA Lelystad;
 11. Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, Directie Noord, Postbus 30032, 9700 RM Groningen;
 12. Groningen Seaports, Postbus 20004, 9930 PA Delfzijl;
 13. De directeur van de Beleidsafdelingen van de Provincie Groningen, Postbus 610, 9700 AP Groningen;

VOORSCHRIFTEN

1. ALGEMEEN

1.1. Gedragsvoorschriften

- 1.1.1. Daar waar in deze vergunning is voorgeschreven dat degene die de inrichting drijft, verplicht is metingen, keuringen en controles aan installaties of installatieonderdelen te verrichten of te doen verrichten, moeten de resultaten daarvan ten minste tot aan het beschikbaar zijn van de resultaten van de eerstvolgende meting, keuring of controle in de inrichting worden bewaard en ter inzage worden gehouden voor de daartoe bevoegde ambtenaren, tenzij in deze vergunning anders is bepaald.
- 1.1.2. Degene die de inrichting drijft is verplicht aan het eigen personeel en aan het personeel van derden een instructie te verstrekken, met het doel gedragingen van hun kant uit te sluiten die tot gevolg zouden hebben dat de inrichting niet overeenkomstig de vergunning en haar voorschriften in werking is.
- 1.1.3. Onderhoudswerkzaamheden, waarvan redelijkerwijs moet worden aangenomen, dat deze buiten de inrichting nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken, dan wel dat hiervan in de omgeving meer nadelige gevolgen voor het milieu worden ondervonden dan uit de normale bedrijfsvoering voortvloeit moeten ten minste 3 werkdagen voor de aanvang van de uitvoering aan Gedeputeerde Staten worden gemeld.

1.2. Registratie

- 1.2.1. In de inrichting moet een centraal registratiesysteem aanwezig zijn waarin informatie omtrent onderhoud, metingen, keuringen, controles en gegevens van relevante milieuonderzoeken worden bijgehouden.
- 1.2.2. Registers, rapporten en analyseresultaten welke ingevolge deze vergunning moeten worden bijgehouden, moeten ten minste 3 jaar binnen de inrichting worden bewaard.

1.3. Toegestane activiteiten

- 1.3.1. Binnen de inrichting mag maximaal 110 ton ammoniak (NH_3) in drukhouders (2 spoorketelwagons met elk een inhoud van max. 55 ton) en maximaal 520 ton ammoniak (25% wateroplossing) in opslagtanks zijn opgeslagen.
- 1.3.2. Er mag niet meer dan 1 spoorketelwagon zijn aangesloten op de ammoniaklosinstallatie.
- 1.3.3. Jaarlijks mogen maximaal 650 ammoniaklossingen binnen de inrichting plaatsvinden.

1.4. Proefnemingen

- 1.4.1. Uiterlijk 3 werkdagen voor het uitvoeren van een fabrieksproef (testrun) ten behoeve debottlenecking van de procesinstallatie dient vergunninghouder hierover Gedeputeerde Staten schriftelijk dan wel via e-mail te informeren. Hierbij dient ten minste te worden aangegeven:
 - doel en duur van de proef;

- technische beschrijving van de toegepaste techniek;
 - de verwachte extra milieubelasting;
- 1.4.2. Na beëindiging van de fabrieksproef dient Gedeputeerde Staten schriftelijk dan wel via e-mail te worden geïnformeerd over de resultaten van de proef.
- 1.4.3. Vergunninghouder mag maximaal 12 etmalen per kalenderjaar benutten voor het uitvoeren van fabrieksproeven.

2. AFVALSTOFFEN

2.1. Algemeen

- 2.1.1. Vergunninghouder dient een afvalstoffenregistratie bij te houden. In de registratie moet onderscheid zijn aangebracht tussen de verschillende categorieën afvalstoffen volgens de Eural. Per categorie dient ten minste te worden geregistreerd:
- de datum van afgifte van de afvalstof;
 - de afvalcode conform Eural;
 - de afgegeven hoeveelheid;
 - de inzamelaar of be/verwerkingsinrichting
- Deze registratie dient per kalenderjaar te worden bewaard overeenkomstig voorschrift 1.2.1 en 1.2.2.
- 2.1.2. De verpakking van gevaarlijk afval moet:
- Dicht en voldoende sterk zijn en geschikt zijn voor de desbetreffende stof;
 - Zijn voorzien van een etiket, waarop, op een altijd duidelijk te onderscheiden wijze, is aangegeven welke categorie afvalstof zich in de verpakking bevindt.
- 2.1.3. Vloeibare afvalstoffen in emballage moeten worden opgeslagen op een zodanige wijze dat wordt voldaan aan de bodemrisicocategorie A (een verwaarloosbaar risico).
- 2.1.4. Binnen 18 maanden na het van kracht worden van de vergunning dient er een afvalplaat te zijn gerealiseerd waar al het fabrieksafval tijdelijk wordt opgeslagen voordat het wordt afgevoerd naar de centrale afvalopslagplaats van het Chemiepark.

3. AFVALWATER

3.1. Algemeen

- 3.1.1. Het op "de riolering van Groningen Seaports" te lozen water mag uitsluitend bestaan uit afvalwater van huishoudelijke aard.
- 3.1.2. Het afvalwater zoals bedoeld in het vorige voorschrift mag slechts in een openbaar riool worden gebracht, indien door de samenstelling, eigenschappen of hoeveelheid ervan:
- De doelmatige werking niet wordt belemmerd van een openbaar riool of de bij dit riool behorende apparatuur;
 - de verwerking niet wordt belemmerd van slib, verwijderd uit een openbaar riool.

4. BODEM

4.1. Rapportage NRB

- 4.1.1. Voor elke bedrijfsactiviteit waarbij volgens de NRB een risico op bodemverontreiniging bestaat, moeten dusdanige bodembeschermende voorzieningen en maatregelen zijn/worden getroffen dat de activiteit, overeenkomstig de NRB, voldoet aan de bodemrisicocategorie A (een verwaarloosbaar risico).
- 4.1.2. Binnen 12 maanden na het van kracht worden van deze vergunning moeten de in het plan van aanpak van het Bodemrisico-document (paragraaf 4.2 van bijlage 15 van de aanvraag) genoemde keuringen zijn uitgevoerd.

4.2. Voorzieningen

- 4.2.1. De binnen de inrichting aanwezige bodembeschermende voorzieningen en maatregelen moeten in overeenstemming zijn met het Bodemrisico-document (BRD; bijlage 15 van de aanvraag) met uitzondering van het volgende:
- de vloer van de tankput III waarin ammoniak (25% oplossing) en ethyleendichloride wordt opgeslagen moet vloestofdicht zijn uitgevoerd (activiteit 10 uit BRD);
 - de vloer van de vullijn in het verladingsgebouw moet vloestofdicht zijn uitgevoerd (activiteit 21 uit BRD);
 - de vloer van het vulstation voor tankauto's en IBC's moet vloestofdicht zijn uitgevoerd (activiteit 19 uit BRD);
 - de vloer van de Kuperbak (noodopvangbak Z-501) moet vloestofdicht zijn uitgevoerd (activiteit 12 uit BRD);
 - de open goot bij de IBC-opslag moet vloestofdicht zijn uitgevoerd (activiteit 18 uit BRD)
- 4.2.2. Binnen 12 maanden na het van kracht worden van deze vergunning moet vergunninghouder in een plan van aanpak aangeven hoe en wanneer aan het in voorschrift 4.2.1 vereiste beschermingsniveau wordt voldaan. Dit plan van aanpak moet ter goedkeuring aan Gedeputeerde Staten worden overlegd.
- 4.2.3. De bedrijfsriolering, waar ook de wasteput onderdeel van uitmaakt, voor de afvoer van afvalwater of van verontreinigd hemelwater moet vloestofdicht zijn volgens de criteria genoemd in de CUR/PBV-aanbeveling 44 en bestand tegen de daardoor afgevoerde (vloei)stoffen.

4.3. Maatregelen

- 4.3.1. Als bewijs van vloestofdichtheid van een vloestofdichte vloer, verharding of bedrijfsriolering moet een geldige PBV-Verklaring Vloestofdichte Voorziening aan Gedeputeerde Staten kunnen worden getoond. Hiertoe moeten de reeds aanwezige vloeren, verhardingen of bedrijfsrioleringen binnen een termijn van 12 maanden na het in werking treden van dit voorschrift, aan de hand van CUR/PBV-aanbeveling 44, worden geïnspecteerd door een Deskundig Inspecteur.
- 4.3.2. Een vloestofdichte vloer of verharding moet door de vergunninghouder periodiek op deugdelijkheid en doelmatigheid worden geïnspecteerd (bedrijfsinterne controle). De frequentie van deze controle alsmede de te beoordelen onderdelen moet worden vastgelegd

op de PBV-Verklaring Vloeistofdichte Voorziening. Deze verklaring moet altijd in de inrichting aanwezig zijn en moet op verzoek kunnen worden getoond aan Gedeputeerde Staten.

- 4.3.3. De uitgevoerde inspecties moeten worden geregistreerd. Hierbij kan gebruik worden gemaakt van de checklist opgenomen in CUR/PBV-aanbeveling 44 welke als bijlage 3 bij deze vergunning is gevoegd.
- 4.3.4. De ingevulde checklists moeten ten minste tot aan de eerstvolgende inspectie volgens CUR/PBV-aanbeveling 44 worden bewaard.
- 4.3.5. Het onderhoud van de ondergrondse bedrijfsriolering moet plaatsvinden overeenkomstig het CUR/PBV-Rapport 2001-3 'Beheer en onderhoud van bedrijfsrioleringen'.

4.4. Onderzoeken

- 4.4.1. Bij beëindiging van (een deel van) de bedrijfsactiviteiten waarbij potentieel bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden, moet ter vaststelling van de effectiviteit van bodembeschermende voorzieningen en de invloed van de inrichting op de kwaliteit van de bodem (grond en grondwater) binnen vier weken na beëindiging een eindsituatieonderzoek worden uitgevoerd. Het eindsituatieonderzoek moet ten minste voldoen aan NEN 5740.

5. ENERGIE

5.1. Deelname Benchmarking Energie Efficiency

- 5.1.1. Bij het beëindigen van het Convenant Benchmarking Energie Efficiency of de deelname van de inrichting hieraan, moet vergunninghouder dit onmiddellijk melden aan Gedeputeerde Staten.

6. GELUID

6.1. Algemeen

- 6.1.1. Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau voor geluid, ($L_{Ar,LT}$), in dB(A) veroorzaakt door de inrichting, mag op de aangegeven punten de hierna genoemde waarden niet overschrijden:

Referentie-punt	Ligging	07.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-07.00 uur
MTG089	Farmsum, Waarman 2-12, 258273, 593674	30	29	28
MTG099	Weiwerd, Karspelpad 8, 259166, 592822	40	39	38
Z06	Zonegrens noordzijde 260597, 597015	22	21	20
Z14	Zonegrens zuidzijde 260329, 588375	17	16	15

- 6.1.2. Het maximale geluidsniveau, veroorzaakt door geluidspieken afkomstig van de inrichting (L_{Amax}) in dB(A), gemeten in de meterstand 'fast' en gecorrigeerd met de meteocorrectieterm C_m , mag niet meer bedragen dan:

Referentie-punt	Ligging	07.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-07.00 uur
MTG089	Farmsum, Waarman 2-12, 258273, 593674	58	53	48
MTG099	Weiwerd, Karspelpad 8, 259166, 592822	65	60	55

- 6.1.3. Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau voor geluid ($L_{Ar,LT}$) in dB(A), veroorzaakt door de inrichting, mag, behoudens het bepaalde in voorschrift 6.1.4, op de aangegeven punten de hierna genoemde controlewaarden niet overschrijden:

Controle-punt	Ligging	07.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-07.00 uur
1	zuidwestzijde 259565, 593027	54	53	52
2	zuidzijde 259730, 593016	59	58	57

- 6.1.4. Bij een verandering van de inrichting in de zin van artikel 8.1, derde lid, van de Wet milieubeheer kan van de controlewaarden van voorschrift 6.1.3 worden afgeweken, mits vergunninghoudster vooraf aan Gedeputeerde Staten aantoont dat de grenswaarden van voorschrift 6.1.1 niet worden overschreden. Dit dient te worden aangetoond door middel van een rapportage aan Gedeputeerde Staten, waarin zijn opgenomen de resultaten van metingen en/of berekeningen van de langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus op alle in de voorschriften 6.1.1 en 6.1.3 genoemde punten. Gedeputeerde Staten dient schriftelijk met de rapportage in te stemmen. Eerst nadat Gedeputeerde Staten schriftelijk met de rapportage heeft ingestemd, gelden de in de rapportage beschreven relevante niveaus als controlewaarden.
- 6.1.5. Gedurende ten hoogste 12 dagen per jaar mogen ten behoeve van reparaties welke noodzakelijk zijn vanwege calamiteiten of het verladen van chemicaliën de grenswaarden van voorschrift 6.1.1 met 1 dB worden overschreden. Datum en tijdstip van deze optredende situaties en uitgevoerde activiteiten dienen te worden geregistreerd. Deze registratie dient ter inzage te zijn voor Gedeputeerde Staten.
- 6.1.6. De in deze paragraaf genoemde geluidsniveaus dienen te worden bepaald en beoordeeld volgens de Handleiding meten en rekenen industrielawaai, 1999. Bij de bepaling en beoordeling van de geluidsniveaus geldt de situatie van de omgeving rond de inrichting van dit moment en zoals deze in de akoestische modelvorming voor deze vergunning is gehanteerd. De hoogte van de referentie- en controlepunten bedraagt 5 meter boven het maaiveld. De ligging van de punten is weergegeven in bijlage 2 bij deze beschikking.

7. LUCHT

7.1. Incinerator

7.1.1. De emissies van het afgas van de incinerator mogen de onderstaande grenswaarden niet overschrijden:

stof	emissie-eis	meetmethode
PCDF/PCDD (totaal dioxines en furanen)	0,1 ng TEQ/m ₀ ³	NEN-EN 1948
VCM (Vinylchloridemonomeer)	1 mg/m ₀ ³	VDI 3493 Blatt 1
Cl ₂ (chloorgas)	5 mg/m ₀ ³	VDI 3488 Blatt 2
HCl (zoutzuur)	10 mg/m ₀ ³	NEN-EN 1911
NO _x (stikstofoxiden)	400 mg/m ₀ ³	NEN-ISO 10849
CO (koolmonoxide)	10 mg/m ₀ ³	NEN-ISO 12039

De vermelde emissies zijn betrokken op droog afgas onder de standaardcondities (273 K en 101,3 kPa), omgerekend op 11% zuurstof en gemeten als uurgemiddelde waarden.

Stikstofoxiden worden berekend als stikstofdioxide. PCDD's (polychloor-dibenzo-para-dioxinen) en PCDF's (polychloor-dibenzo-furanen) worden uitgedrukt in toxische equivalenten 2,3,7,8 TCDD (2,3,7,8-tetrachloor-dibenzo-para-dioxine).

- 7.1.2. De emissies (in kg/uur) en de emissieconcentratie (in mg/m₀³ drooggas) van de in voorschrift 7.1.1 genoemde stoffen in het afgas van de incinerator moeten ten minste eenmaal per jaar onder standaardcondities (273 K en 101,3 kPa) worden bepaald en moet gebeuren overeenkomstig de aangegeven meetmethode.
- 7.1.3. Binnen twee maanden nadat de meting is uitgevoerd dienen de meetresultaten aan Gedeputeerde Staten te worden gestuurd. Deze rapportage moet naast de meetresultaten ten minste bevatten: de toegepaste meetmethode, de procescondities en de toetsing aan de in voorschrift 7.1.1 gestelde grenswaarden.
- 7.1.4. De temperatuur in de vuurhaard van de incinerator dient minimaal 1200 °C te bedragen. Bij overschrijding van deze minimumtemperatuur dient in de controlekamer een akoestisch en/of optisch alarm in werking te worden gesteld.
- 7.1.5. De temperatuur in de vuurhaard, het aardgasverbruik en het debiet van de te verbranden afgasstroom (VCM-debiet) moeten continu worden gemeten en geregistreerd.

- 7.1.6. De pH van de afloop van de ventscrubber (C-532) dient continu te worden gemeten en geregistreerd. Het loogverbruik dient dagelijks te worden geregistreerd.
- 7.1.7. Bij uitval van de verbrandingsoven dienen de toevoerkleppen van aardgas en het VCM-afgas zich onmiddellijk te sluiten en moet het VCM-afgas gedurende 4 uur kunnen worden gebufferd in het proces.
- 7.1.8. Bij uitval van de wasvloeistofpompen (P-531A/B) dient in de controlekamer een akoestisch en/of optisch alarm in werking te worden gesteld.
- 7.1.9. Van de storingen aan de incinerator dient een registratie te worden bijgehouden. Hierin moet ten minste worden vermeld: datum en tijdstip storing, tijdsduur, omvang van de feitelijke emissie, oorzaak van de storing en de getroffen maatregelen om de storing te verhelpen en in de toekomst te voorkomen.

7.2. Gaswassers

- 7.2.1. Het wasmediumsysteem van de gaswassers C-521 t/m C-525 moet zijn voorzien van een debietmeting en een laagdebietalarmering die direct in werking treedt als het debiet van de wasvloeistof te laag is voor een optimaal wassende werking. De pH dient continu te worden gemeten. Bij storingen moet een optisch en akoestisch signaal worden gegeven. Storingen moeten zo snel mogelijk worden verholpen.
- 7.2.2. De kolomvulling van de gaswassers C-521 t/m C-525, moet volgens een vast periodiek onderhoudsprogramma worden geïnspecteerd en indien nodig worden gereinigd of verwisseld. Indien door onvoorziene omstandigheden de kolomvulling sterk is vervuild, moet deze terstond worden verwisseld dan wel worden gereinigd.

7.3. Diffuse emissies

- 7.3.1. Uiterlijk 12 maanden na het van kracht worden van deze vergunning moet het in de inrichting toegepaste systeem ter voorkoming en beperking van diffuse emissies van ethyleendichloride (EDC), aminen, ammoniak en vinylchloridemonomeer (VCM) in overeenstemming zijn met een Plan van Aanpak dat is gebaseerd op het gestelde in het "Meetprotocol voor lekverliezen", rapportagereeks Milieumonitor nr. 15, maart 2004, alsmede met het gestelde in "Diffuse emissies en emissies bij op- en overslag; Handboek emissiefactoren", rapportagereeks Milieumonitor nr. 14, maart 2004. Gedeputeerde Staten kunnen ten aanzien van de in het Plan van Aanpak op te nemen maatregelen en voorzieningen nadere eisen stellen met het oog op het voorkomen en beperken van diffuse emissies en met het oog op het registreren van die emissies. Uiterlijk 9 maanden na het van kracht worden van deze vergunning moet het Plan van Aanpak ter goedkeuring aan Gedeputeerde Staten worden aangeboden. Met ingang van de dag waarop deze vergunning 12 maanden van kracht is mag de inrichting slechts in werking zijn indien de diffuse emissies worden voorkomen dan wel beperkt in overeenstemming met het goedgekeurde Plan van Aanpak, en met de eventueel gestelde nadere eisen.
- 7.3.2. Voor de berekening van de emissies van vluchtige organische stoffen als gevolg van op-en overslag, uit koelwatersystemen, afvalwaterbehandelingssystemen en fakkels dienen de methoden volgens "Diffuse emissies en emissies bij op- en overslag, handboek emissiefactoren", rapportagereeks Milieumonitor nr. 14, maart 2004 te worden gevolgd
- 7.3.3. Binnen 3 maanden na het van kracht worden van de vergunning moet een plan van uitvoering ter goedkeuring aan Gedeputeerde Staten worden overlegd waarbij alle relevante

monsternamenpunten voor amineproducten worden vervangen door een in-line monstersysteem (gesloten monsternamenapparaat). Bij het bepalen van de relevantie dient de monsternamenfrequentie en de hoogte van de dampspanning als uitgangspunt te worden genomen. Binnen 24 maanden na goedkeuring van het plan van uitvoering dienen deze relevante monsternamenpunten te zijn vervangen door een in-line monstersysteem.

7.4. Koeltorens

- 7.4.1. De inrichting moet beschikken over een beheerssysteem ter beperking van de groei van Legionellabacteriën in koeltorens. In dit beheerssysteem moet ten minste zijn opgenomen:
- maatregelen die worden genomen om de groei van Legionellabacteriën te voorkomen, zoals de toepassing van bacteriegroeiremmende middelen;
 - een inspectieschema: periodiek moeten de koeltorens worden gecontroleerd op beschadiging en (micro)biologische aangroei;
 - een reinigingsschema: indien bij de inspecties blijkt dat hiertoe aanleiding is, moeten de koeltorens worden ontdaan van (micro)biologische aangroei.
 - bemonstering en analyse: direct voor en direct na iedere reiniging van een koeltoren dient na een waargenomen besmetting van meer dan 10.000 CFU's (Coloni Forming Units per liter) de besmettingsgraad van het koelwater te worden vastgesteld door bemonstering en analyse ervan.

Indien uit de resultaten blijkt dat de reinigingsfrequentie onvoldoende is of de reinigingsmaatregelen onvoldoende effect sorteren moet het beheerssysteem worden bijgesteld.

8. OPSLAG EN VERLADING

8.1. Verlading ammoniak en opslag 25%-ammoniak

- 8.1.1. De verlading van ammoniak moet voldoen aan het gestelde in de voorschriften 8.1.1 t/m 8.1.7, 8.2.1 t/m 8.2.13, 8.2.15, 8.3.1 t/m 8.3.6, 8.4.1 t/m 8.4.4 en 8.4.9 van de CPR 13-1 "Ammoniak Opslag en Verlading; derde druk 1999".
- 8.1.2. De verlading van ammoniak mag uitsluitend plaatsvinden met apparatuur welke is voorzien van een automatische noodstop. Een storing van deze noodstop dient zo spoedig mogelijk te worden verholpen. Vanaf het moment dat een storing van de noodstop is opgetreden mogen nog maximaal 12 verladingen worden uitgevoerd zonder dat kan worden terug gevallen op de automatische noodstop. Van deze verladingen zonder automatische noodstop dient een registratie te worden bijgehouden.
- 8.1.3. De opslagtanks (T-112A/B), opvangvoorziening, leidingen en appendages ten behoeve van 25%-ammoniak moeten zijn uitgevoerd, geïnstalleerd, in gebruik zijn, geïnspecteerd, gecontroleerd, gekeurd, beproefd, beoordeeld, onderhouden, gerepareerd en buiten gebruik gesteld overeenkomstig de paragrafen 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 3.6, 3.7, 3.8, 3.9 en 3.10 van de CPR 9-2 "Vloeibare aardolieproducten; bovengrondse opslag kleine installaties (eerste druk 1985)".
- 8.1.4. Daar waar in CPR 9-2 is bepaald dat door of namens KIWA beproevingen en keuringen worden uitgevoerd of certificaten, bewijzen, keuren en dergelijke aan Gedeputeerde Staten worden overgelegd, worden andere door de Raad voor de Accreditatie erkende certificeringsinstellingen hieronder mede begrepen geacht.

8.2. Opslag en verlading Ethyleendichloride (EDC)

- 8.2.1. De verlading van Ethyleendichloride dient te gebeuren overeenkomstig het gestelde in bijlage 5 "Laad en losprocedures voor EDC en Ammoniak" van de vergunningaanvraag.
- 8.2.2. Iedere milieu- of veiligheidsrelevante wijziging na inwerkingtreding van de vergunning ten aanzien van de in voorschrift 8.2.1 bedoelde laad- en losprocedure voor Ethyleendichloride dient, op grond van artikel 8.13, eerste lid onder g van de Wm, schriftelijk te worden meegedeeld aan Gedeputeerde Staten. Hierbij dient de reden tot wijziging alsmede de aard van de wijziging te worden meegedeeld.
- 8.2.3. De EDC-opslagtank (T-113), en de opvangvoorziening, leidingen en appendages ten behoeve van EDC moeten zijn uitgevoerd, geïnstalleerd, in gebruik zijn, geïnspecteerd, gecontroleerd, gekeurd, beproefd, beoordeeld, onderhouden, gerepareerd en buiten gebruik gesteld overeenkomstig de paragrafen 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 3.6, 3.7, 3.8, 3.9 en 3.10 van de CPR 9-2 "Vloeibare aardolieproducten; bovengrondse opslag kleine installaties (eerste druk 1985)".
- 8.2.4. Daar waar in CPR 9-2 is bepaald dat door of namens KIWA beproevingen en keuringen worden uitgevoerd of certificaten, bewijzen, keuren en dergelijke aan Gedeputeerde Staten worden overgelegd, worden andere door de Raad voor de Accreditatie erkende certificeringsinstellingen hieronder mede begrepen geacht.

8.3. Gasflessen

- 8.3.1. Gasflessen en toebehoren - tot en met de hoofddrukregelaar - moeten zijn goedgekeurd door LR-Stoomwezen of een ten minste gelijkwaardige instelling.
- 8.3.2. Gasflessen waarvan de goedkeuring door LR-Stoomwezen of een ten minste gelijkwaardige instelling, dan wel door een door een dergelijke instelling erkende deskundige niet of blijkens de ingeponste datum niet tijdig heeft plaatsgevonden, mogen niet in de inrichting aanwezig zijn. De beproeving van gasflessen moet periodiek zijn herhaald overeenkomstig de termijnen aangegeven in het VLG.
- 8.3.3. Gasflessen moeten steeds gemakkelijk bereikbaar zijn en er moeten voorzieningen zijn getroffen dat ze niet kunnen omvallen.
- 8.3.4. De vloer van een open opslag- of opstelplaats moet zijn vervaardigd van onbrandbaar materiaal.

8.4. Opslag in bovengrondse tank in de buitenlucht

- 8.4.1. Een tank, opvangvoorziening, leidingen en appendages moeten zijn uitgevoerd, geïnstalleerd, in gebruik zijn, geïnspecteerd, gecontroleerd, gekeurd, beproefd, beoordeeld, onderhouden, gerepareerd en buiten gebruik gesteld overeenkomstig de paragrafen 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 3.5.1, 3.5.2, 3.6, 3.7, 3.8, 3.9 en 3.10 van de CPR 9-2 "Vloeibare aardolieproducten; bovengrondse opslag kleine installaties (eerste druk 1985)".
- 8.4.2. Daar waar in CPR 9-2 is bepaald dat door of namens KIWA beproevingen en keuringen worden uitgevoerd of certificaten, bewijzen, keuren en dergelijke aan Gedeputeerde Staten

worden overgelegd, worden andere door de Raad voor de Accreditatie erkende certificeringinstellingen hieronder mede begrepen geacht.

8.5. Opslag in ondergrondse tank

- 8.5.1. De driptank T-591 waarin spoelwater van procesapparatuur of lekverliezen worden opgeslagen moet vloeistofdicht zijn en inwendig bestand tegen de opgeslagen vloeistof. De tank mag voor ten hoogste 95% zijn gevuld.
- 8.5.2. De tank dient bij iedere grote fabrieksstop te worden beproefd op dichtheid. Deze beproeving dient door of namens het KIWA plaats te vinden op de volledig met vloeistof gevulde tank. De resultaten van deze keuring dienen aan Gedeputeerde Staten te worden overgelegd.

8.6. Opslag Piperazine in emballage, vanaf 10 ton

- 8.6.1. De opslag van Piperazine of andere brandbare vaste stof in de daarvoor bestemde opslagloods moet voldoen aan het gestelde in de CPR 15-2 (beschermingsniveau 3) "Opslag gevaarlijke stoffen, chemische afvalstoffen en bestrijdingsmiddelen in emballage, opslag grote hoeveelheden (vanaf 10 ton)", eerste druk 1991. De opslag dient te voldoen aan het gestelde in de voorschriften 4.1.1 t/m 4.1.7, 4.2.1.1, 4.2.2.1 t/m 4.2.2.9, 4.3.1 t/m 4.3.5, 4.5.1, 4.5.4, 4.6.1, 4.6.2, 4.7.1, 4.7.2, 4.8.1, 4.8.2, 4.9.1 t/m 4.9.7, 4.10.1 t/m 4.10.9, 4.11.1 t/m 4.11.3, 4.12.1 t/m 4.12.4, 4.14.1, 4.15.1, 4.16.1 en 4.17.1 uit de richtlijn CPR 15-2.
- 8.6.2. De opslagloods mag uitsluitend worden gebruikt voor de opslag van stoffen waarbij conform bijlage 4 van de CPR kan worden volstaan met een beschermingsniveau 3.

8.7. Opslag gevaarlijke stoffen in emballage

- 8.7.1. De opslag en het gebruik van gevaarlijke stoffen (0-10 ton) in het laboratorium, de werkplaats en het verladingsgebouw met uitzondering van de dagvoorraden welke voor een goede bedrijfsvoering noodzakelijk zijn, moeten voldoen aan hoofdstuk 5, paragrafen 6.1 t/m 6.8, 7.1 t/m 7.4 (kasten), 8.1 t/m 8.3 (kluizen), 9.1 t/m 9.3 (opslaggebouwen) en 11.1 t/m 11.7 van de CPR 15-1 "Opslag gevaarlijke stoffen in emballage; opslag van vloeistoffen en vaste stoffen (0-10 ton), tweede druk 1994".

9. LAAD- EN LOSPLAATS

9.1. Algemeen

- 9.1.1. Het lossen en het laden van tankauto's moet lekvrij plaatsvinden.
- 9.1.2. Elk aansluitpunt voor los- en laadslangen, moet zijn voorzien van een duidelijk zichtbaar en leesbaar opschrift, waaruit blijkt voor welk product het aansluitpunt wordt gebruikt.
- 9.1.3. De los- en de laadslangen moeten geschikt zijn voor de te verladen producten en een barstdruk hebben van ten minste 1,5 maal de hoogst voorkomende werkdruk met een minimum van 7 bar.
- 9.1.4. Los- en laadarmen of productslangen moeten ten minste éénmaal per jaar op deugdelijkheid worden beproefd onder een testdruk van ten minste 1,5 maal de te verwachten werkdruk. Van deze beproevingen dient een registratie te worden bijgehouden.

- 9.1.5. Reguliere laad- en losactiviteiten mogen alleen plaatsvinden op daartoe speciaal ingerichte laad- en losplaatsen.
- 9.1.6. De laad- en losplaatsen moeten zijn voorzien van een vloeistofdicht oppervlak met een drempelvoorziening, dat bestand is tegen de te verladen producten en zodanig is uitgevoerd dat gemorste producten op milieuhygiënisch verantwoorde wijze kunnen worden verwijderd.
- 9.1.7. De laad- en de losplaatsen moeten:
- duidelijk zijn gemarkeerd of duidelijk door borden zijn aangegeven;
 - goed bereikbaar zijn;
 - zodanig zijn uitgevoerd dat het veilige laden en lossen wordt gewaarborgd.
- 9.1.8. Voordat wordt overgegaan tot het vullen van een tankauto moeten zodanige voorzieningen zijn getroffen, dat vullen tot boven het voor het product toelaatbare niveau niet mogelijk is.
- 9.1.9. Bij het laden of lossen van tankauto's, waarbij elektrostatische oplading mogelijk is, moet het reservoir van de tankauto zijn geaard om de statische elektriciteit effectief af te voeren.
- 9.1.10. Gedurende de laad- en de loswerkzaamheden moet ter plaatse deskundig personeel aanwezig zijn.

10. VEILIGHEID

10.1. Gasdetectie

- 10.1.1. Binnen de inrichting dient nabij de ammoniakversnijding en de reactorsectie een continu werkend gasdetectiesysteem te zijn geïnstalleerd voor ammoniakgas met een doelmatige responsietijd, zodanig dat incidentele ammoniakemissies worden gesignaleerd. Hiertoe dienen op de plaatsen zoals aangegeven in bijlage 19 (Locatie ammoniak detectoren) van de aanvraag de ammoniakdetectoren te zijn opgesteld.
- 10.1.2. Bij een niveau van 36 mg/m³ NH₃ dienen de detectoren van de ammoniakversnijding een akoestisch alarm te geven. De detectoren moeten in de controlekamer afleesbaar te zijn.
- 10.1.3. Bij een niveau van 280 mg/m³ NH₃ moeten de detectoren van de reactorsectie een vooralarm geven en bij een niveau van 560 mg/m³ NH₃ een alarm. Wanneer 2 detectoren een niveau van 560 mg/m³ NH₃ meten dan moet de reactie onmiddellijk worden beëindigd. De detectoren moeten in de controlekamer afleesbaar te zijn.
- 10.1.4. De goede werking van het gasdetectiesysteem dient periodiek te worden gecontroleerd. De wijze waarop dit wordt gedaan dient in interne procedures te zijn vastgelegd. De bevindingen van controles en reparaties dienen te worden geregistreerd. Deze registratie moet ten minste twee jaar binnen de inrichting worden bewaard.
- 10.1.5. Wanneer door het gasdetectiesysteem ammoniakemissies worden gesignaleerd als genoemd in voorschrift 10.1.1 wordt afgegeven moet onmiddellijk worden onderzocht waar de lekkage plaatsvindt en dienen, afhankelijk van de situatie, onmiddellijk relevante maatregelen te worden getroffen. Hiertoe dienen voorzieningen aanwezig te zijn om:
- Het lossen van ammoniak onmiddellijk te stoppen (noodstop);
 - De reactorsectie automatisch uit te schakelen;

- De lekkage op te heffen of zoveel mogelijk te beperken door het inblokken van het gedeelte waar de lekkage optreedt;
- Een snelle opmenging van de gaswolk te verkrijgen door het inzetten van een waternevel of stoom;
- Gasconcentratiemetingen te kunnen verrichten binnen en/of buiten de inrichting. Hierbij moeten de meetresultaten worden vastgelegd in het centrale registratiesysteem zoals bedoeld in voorschrift 1.2.1 en 1.2.2.

10.1.6. Het gasdetectiesysteem dient te zijn aangesloten op de noodstroomvoorziening.

11. BRANDVEILIGHEID

11.1. Bedrijfsbrandweer

- 11.1.1. Een wijziging van de bedrijfsbrandweer waarbij de personele of materiele sterkte daarvan vermindert of waarbij de opkomsttijd langer wordt, dient 2 maanden voordat de wijziging ingaat aan Gedeputeerde Staten te worden gemeld.
- 11.1.2. De inrichting dient altijd voor externe hulpverleningsvoertuigen toegankelijk te zijn. De wegen binnen de inrichting dienen voor hulpverleningsvoertuigen berijdbaar te zijn en te worden gehouden.

11.2. Blusmiddelen

11.2.1. In de inrichting moeten ten minste de volgende blusvoorzieningen aanwezig zijn:

automatische sprinklerinstallatie:	vloer reactorsectie
	kopeinden reactoren R-101, R-104 en R-105
	destillatiekolommen C-101, C-201, C-202, C-203
	vloeren destillatiesectie
	vatenvulinrichting en opslag gevulde vaten in verladingsgebouw
	tankautoverlading
automatische sproei-installatie:	tankput I (T-202A , T-202B, T-401 t/m T-407, T-409, T-413)
	tankput II (T-103, T-111, T-201, T-301, T-303, T-601)
	tankput III (T113)
automatische schuiminstallatie:	T-113 en T-401
brandslangen en poederblussers:	werkplaatsen, kantoorgebouw, laboratorium.

- 11.2.2. Alle brandblusmiddelen en brandalarmeringsapparaten moeten ieder jaar door een REOB-erkende instantie worden gekeurd. De resultaten van deze controle moeten worden bijgehouden en kunnen worden getoond aan Gedeputeerde Staten.
- 11.2.3. De sprinklerinstallatie moet jaarlijks door een daartoe bevoegde instantie (mag de bedrijfsbrandweer zijn) worden gekeurd. Een bewijs van goedkeuring moet altijd in de inrichting aanwezig zijn en moet op verzoek kunnen worden getoond aan Gedeputeerde

Staten. Onderhoud van een sprinklerinstallatie mag alleen worden uitgevoerd door een daartoe bevoegde instantie (mag de bedrijfsbrandweer zijn).

- 11.2.4. Het bluswaternet moet als ringleiding zijn uitgevoerd, door blokafsluiters in secties zijn ingedeeld en voorzien van bovengrondse brandkranen.
- 11.2.5. Brandkranen moeten elke 3 jaar door een daartoe bevoegde instantie worden gecontroleerd op de vereiste waterdruk en wateropbrengst. Van de uitgevoerde meting moet een rapportage worden opgemaakt welke tot aan de eerstvolgende meting moet worden bewaard.

12. KEURINGEN PROCESINSTALLATIE

12.1. Algemeen

- 12.1.1. De voorschriften 12.1.2 t/m 12.1.7 zijn niet van toepassing op drukapparatuur, samenstellen en druksystemen waarop het Besluit drukapparatuur van toepassing is, voor zover deze voorschriften betrekking hebben op het ontwerp, de fabricage, de overeenstemmingsbeoordeling en de ingebruikneming bedoelt in dat besluit.
- 12.1.2. Procesapparatuur, -leidingen, drukvaten en opslagtanks, die meer dan 5 massaprocenten ethyleendichloride, vinylchloride, ethyleenaminen of meer dan 10 massaprocenten ammoniak bevatten, moeten zijn ontworpen, vervaardigd en gekeurd conform de Regels voor toestellen onder druk (RTOD). Deze installaties mogen niet in bedrijf worden genomen alvorens een Keuringsinstantie, een BOB en een VGB voor die installaties heeft afgegeven. Als voor een bepaald installatieonderdeel geen eisen zijn gesteld in de Regels voor toestellen onder druk, mag de installatie niet in bedrijf worden genomen alvorens de Keuringsinstantie een BVK en een VGB heeft afgegeven.
Vrijgesteld van keuringen zijn:
 - leidingen met inwendige diameter kleiner dan 51 mm (dat wil zeggen voor ammoniak, ethyleendichloride, en Vinylchloridemonomeer);
 - leidingen met een uitwendige diameter kleiner dan 80 mm (dat wil zeggen voor ethyleenaminen).
- 12.1.3. Procesapparatuur, -leidingen, drukvaten en opslagtanks, als bedoeld in voorschrift 12.1.2, moeten aan een periodiek onderzoek worden onderworpen door een Keuringsinstantie. Als de Keuringsinstantie, voor de betreffende installatieonderdelen geen Verklaring van periodiek onderzoek heeft afgegeven, mogen deze installatieonderdelen niet in bedrijf zijn. De termijn voor periodiek onderzoek moet de goedkeuring hebben van de Keuringsinstantie.
- 12.1.4. Ten behoeve van de keuring en herkeuring van installatieonderdelen, zoals bedoeld in de voorschriften 12.1.2 en 12.1.3 moet vergunninghoudster classificatielijsten en processchema's opstellen conform de eisen en regels die de Keuringsinstantie daaraan stelt. Deze classificatielijsten en processchema's en de wijzigingen daarvan moeten worden goedgekeurd door de Keuringsinstantie. Wijzigingen moeten direct in deze documentatie worden bijgewerkt en gedateerd.
- 12.1.5. Na een wijziging, reparatie of conditieverandering van een installatie als bedoeld in voorschrift 12.1.2, mag deze installatie alleen na goedkeuring van de Keuringsinstantie, opnieuw in gebruik worden genomen.

- 12.1.6. In de inrichting moet een register aanwezig zijn waaruit blijkt dat ten aanzien van de in de voorschriften 12.1.2 bedoelde installaties, is voldaan aan de voorschriften 12.1.2, 12.1.3 en 12.1.4. In dit register moeten alle gegevens met betrekking tot keur, herkeur, wijziging, reparatie en dergelijke, voor de betreffende installaties worden vastgelegd.
- 12.1.7. In geval van bijzondere omstandigheden kunnen Gedeputeerde Staten in afwijking van de voorschriften 12.1.2 en 12.1.3 op door hen aangewezen installatieonderdelen een andere keuringsmethodiek van toepassing verklaren dan wel deze installatieonderdelen vrij van keur verklaren.

BIJLAGE 1: BEGRIPPEN

**** VOOR ZOVER EEN DIN-, NEN-, NEN-EN-, OF NEN-ISO-NORM, ...:**

Voor zover een DIN-, DIN-ISO, NEN-, NEN-EN-, NEN-ISO-, NVN-norm, AI-blad, BRL, CPR of NPR, waarnaar in een voorschrift verwezen wordt, betrekking heeft op de uitvoering van constructies, toestellen, werktuigen en installaties, wordt bedoeld de norm, BRL, CPR, NPR of het AI-blad die voor de datum waarop de vergunning is verleend het laatst is uitgegeven met de daarop tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen dan wel -voor zover het op voornoemde datum reeds bestaande constructies, toestellen, werktuigen en installaties betreft -de norm, BRL, CPR, NPR of het AI-blad die bij de aanleg of installatie van die constructies, toestellen, werktuigen en installaties is toegepast, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.

BESTELADRESSEN:

publicaties zijn in ieder geval verkrijgbaar bij de onderstaande instanties:

- overheidspublicaties zoals AI-bladen en CPR-richtlijnen bij:

SDU Service, afdeling Verkoop

Postbus 20014

2500 EA DEN HAAG

telefoon (070) 378 98 80

telefax (070) 378 97 83

- DIN, DIN-ISO, NEN, NEN-EN, NEN-ISO, NVN-normen en NPR-richtlijnen bij:

Nederlands Normalisatie-instituut (NEN), Afdeling verkoop

Postbus 5059

2600 GB DELFT

telefoon (015) 269 03 91

telefax (015) 269 02 71

www.nen.nl

- BRL-richtlijnen bij:

KIWA Certificatie en Keuringen

Postbus 70

2280 AB RIJSWIJK

telefoon (070) 414 44 00

telefax (070) 414 44 20

BIJTENDE STOFFEN:

Stoffen en preparaten die bij aanraking met levende weefsels daarop een vernietigende werking kunnen uitoefenen (voorheen corrosieve stoffen genoemd).

BOB:

Bewijs van onderzoek en beproeving, certificaat voor een toestel dat beoordeeld en gekeurd is conform de Regels voor Toestellen Onder Druk (RTOD).

BOUWKUNDIGE KAST:

Een in het algemeen niet betreedbare opslagruimte, waarvan de wanden, de afdekking of de vloer deel uitmaken van de bouwkundige constructie van een gebouw.

BRL:

Beoordelingsrichtlijn

BVK:

Bewijs van Keuring, certificaat voor een toestel dat beoordeeld en gekeurd is conform andere normen, richtlijnen of eisen dan de RTOD

CORROSIEVE STOFFEN:

Stoffen en preparaten die bij aanraking met levende weefsels daarop een vernietigende werking kunnen uitoefenen (thans bijtende stoffen genoemd).

CPR:

Een door de Commissie Preventie van Rampen door Gevaarlijke Stoffen uitgegeven richtlijn.

CPR 13-1:

Ammoniak; Opslag en verlading

CPR 15-1:

Opslag gevaarlijke stoffen in emballage; opslag van vloeistoffen en vaste stoffen (0-10 ton).

CPR 9-2:

Vloeibare aardolieproducten; bovengrondse opslag kleine installaties.

CUR/PBV:

Stichting civieltechnisch centrum uitvoering, research en regelgeving/ Projectbureau Plan Bodembeschermende Voorzieningen.

CUR/PBV-AANBEVELING 44:

De door Stichting civieltechnisch centrum uitvoering, research en regelgeving, Projectbureau Plan Bodembeschermende Voorzieningen, uitgegeven richtlijn «Beoordeling van vloeistofdichte voorzieningen», versie 3.

DIN:

Deutsche Industrie Norm

EINDSITUATIE-ONDERZOEK:

Onderzoek naar de kwaliteit van de bodem (grond en grondwater) op die plaatsen van de inrichting waar potentieel bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden. Hierbij wordt de grond en het grondwater gecontroleerd op de eventuele toename van de bij het nulsituatieonderzoek of het laatste herhalingsonderzoek onderzochte stoffen, een en ander door het nemen van grond(water)monsters.

EMBALLAGE:

Verpakkingsmateriaal, zoals glazen en kunststof flessen, blikken en kunststof cans, metalen en kunststof vaten of fiberdrums, papieren en kunststof zakken, houten kisten, big-bags en intermediale bulkcontainers (IBC's).

EN:

Europese Norm

FABRIEKSPROEF (TESTRUN):

Een beperkte in oorsprong tijdelijke wijziging of aanpassing aan de procesinstallatie ter verbetering of optimalisering van het productieproces waarbij gedurende het afregelen, de fine-tuning en het proefdraaien een tijdelijke afwijking van de relevante vergunningvoorschriften als gevolg van die activiteiten in hoge mate waarschijnlijk is en, zo deze afwijking zich voordoet, als onvermijdelijk moet worden geaccepteerd.

GASFLES:

Een voor meervoudig gebruik bestemde, cilindrische metalen drukhouder die voorzien is van een aansluiting met klep- of naaldafsluiter en een waterinhoud heeft van ten hoogste 150 liter.

GEVAARLIJKE STOFFEN:

Stoffen die op basis van het Besluit verpakking en aanduiding milieugevaarlijke stoffen van de Wet milieugevaarlijke stoffen (WMS) als zodanig worden aangemerkt.

IBC:

Intermediate Bulk Containers.

IRRITERENDE STOFFEN:

Niet-bijtende stoffen en preparaten die bij directe, langdurige of herhaalde aanraking met de huid of de slijmvliezen een ontsteking kunnen veroorzaken.

(Bijtende stoffen zijn stoffen en preparaten die bij aanraking met levende weefsels daarop een vernietigende werking kunnen uitoefenen (voorheen corrosieve stoffen genoemd)).

KEURINGSINSTANTIE:

Keuringsinstantie en onafhankelijke instelling als bedoeld in artikel van Besluit drukapparatuur (Notified Body)

K0-VLOEISTOFFEN:

Brandbare vloeistoffen waarvan bij 37,8 °C de dampdruk meer bedraagt dan 98,1 kPa en tot vloeistof verdichte gassen (volgens het Besluit Verpakking en Aanduidingen Milieugevaarlijke Stoffen zijn de verpakkingen voorzien van het opschrift "zeer licht ontvlambaar").

K1-VLOEISTOFFEN:

Brandbare vloeistoffen waarvan het vlampunt lager is dan 21°C, bepaald volgens NEN-EN 57, en die bij 37,8°C een dampspanning hebben van ten minste 35 kPa en ten hoogste 100 kPa, bepaald volgens NEN-EN 12, of verfproducten waarvan het vlampunt lager is dan 21°C, bepaald volgens NEN-EN 57 (volgens het Besluit Verpakking en Aanduiding van Milieugevaarlijke Stoffen zijn de verpakkingen voorzien van het opschrift "licht ontvlambaar").

K2-VLOEISTOFFEN:

Brandbare vloeistoffen of verfproducten waarvan het vlampunt 21°C of hoger is, doch lager dan 55°C, bepaald volgens NEN-EN 57 (volgens het Besluit Verpakking en Aanduiding van Milieugevaarlijke Stoffen zijn de verpakkingen voorzien van het opschrift "ontvlambaar").

K3-VLOEISTOFFEN:

Brandbare vloeistoffen waarvan het vlampunt 55 °C of hoger is, bepaald volgens NEN-ISO 2719, of een verfproduct waarvan het vlampunt 55 °C of hoger is, bepaald volgens NEN-EN 57.

LICHT ONTVLAMBARE STOFFEN:

Stoffen die:

- Bij normale temperatuur aan de lucht blootgesteld, zonder toevoer van energie, in temperatuur kunnen stijgen en tenslotte kunnen ontbranden;
- In vaste toestand, door kortstondige inwerking van een ontstekingsbron, gemakkelijk kunnen worden ontstoken en na verwijdering van de ontstekingsbron blijven branden of gloeien;
- In vloeibare toestand, een vlampunt beneden 21°C hebben;
- In gasvormige toestand, bij normale druk, met lucht ontvlambaar zijn, of
- Bij aanraking met water of vochtige lucht, licht ontvlambare gassen in een gevaarlijke hoeveelheid ontwikkelen ("stoffen die in aanraking met water licht ontvlambare gassen ontwikkelen").

LOSSE KAST:

Een niet-betreedbare opslagruimte, van een lichte constructie, waarvan de wanden, de afdekking en de vloer geen deel uitmaken van de bouwkundige constructie van een gebouw of een werklokaal.

LR-STOOMWEZEN:

LLoyd's Register Stoomwezen.

NEN:

Een door het Nederlands Normalisatie Instituut (NEN) uitgegeven norm.

NEN 1911:

Uitworp door stationaire bronnen- Handmatige methode voor de bepaling van HCl

NEN 1948:

Emissies van stationaire bronnen- Bepaling van de concentratie aan PCDD's/PCDF's

NEN 2678:

Losse kasten voor de opslag van brandbare vloeistoffen; algemene eisen en beproevingsmethode ten aanzien van het brandgedrag.

NEN 3011:

Veiligheidskleuren en -tekens (algemeen).

NEN 5740:

Bodem; onderzoeksstrategie bij verkennend onderzoek.

NEN-ISO 10849:

Emissies van stationaire bronnen - Bepaling van de concentratie aan stikstofoxiden.

NEN-ISO 12039:

Stationary source emissions - Determination of carbon monoxide, carbon dioxide and oxygen.

NeR:

Nederlandse Emissie Richtlijn Lucht

NPR:

Nederlandse Praktijkrichtlijn

NRB:

Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten.

NVN:

Nederlandse Voor Norm

ONBRANDBAAR:

Het onbrandbaar zijn overeenkomstig het bepaalde in NEN 6064.

ONTVLAMBARE STOFFEN:

Stoffen die in vloeibare toestand een vlampunt van ten minste 21°C en ten hoogste 55°C hebben.

OPSLAGPLAATS:

Een losse kast, een bouwkundige kast, een kluis, een opslaggebouw of een vatenpark, bestemd voor de bewaring van gevaarlijke stoffen.

OXIDERENDE STOFFEN:

Stoffen die bij aanraking met andere stoffen, met name ontvlambare stoffen, sterk exotherm kunnen reageren.

REGELS:

Regels voor toestellen onder druk van LLOYD's Register Stoomwezen.

REOB:

Regeling voor de Erkenning van Onderhoudsbedrijven kleine Blusmiddelen

RIOLERING:

Bedrijfsriolering, openbaar riool of een andere - niet gemeentelijke - voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater (bedrijfsriolering van derden).

SCHADELIJKE STOFFEN:

Stoffen die door inademing of door binnendringing via de mond of door de huid gevaren van beperkte aard kunnen opleveren.

VDI:

Verein Deutscher Ingenieure

VDI 3488:

Gaseous emission measurement - Measurement of chlorine concentration

VDI 3493:

Gaseous emission measurement - Determination of vinyl chloride; gas chromatographic method.

VERGIFTIGE STOFFEN:

Stoffen die door inademing of door binnendringing via de mond of door de huid ernstige acute of chronische gevaren en zelfs de dood kunnen veroorzaken.

VGB:

Verklaring van Geen Bezwaar, bewijs dat aan een toestel na opstelling en appendering, een nader onderzoek met voldoende resultaat is uitgevoerd.

VLG:

Reglement betreffende het vervoer over land van gevaarlijke stoffen.

VLOEISTOFDICHTTE VOORZIENING:

Effectgerichte voorziening die waarborgt dat, onder voorwaarde van doelmatig onderhoud en adequate inspectie en/of bewaking, geen vloeistof aan de niet met vloeistof belaste zijde kan komen.

WMS:

Wet milieugevaarlijke stoffen.

ZEER VERGIFTIGE STOFFEN:

Stoffen die door inademing of door binnendringing via de mond of door de huid zeer ernstige acute of chronische gevaren en zelfs de dood kunnen veroorzaken.

Industrielaai - IL, Delfzijl Zonebeheer IL - Zonebeheer - Zonebewakingsmodel Actueel+Delamine [C:\GEONOI-1\@PERSO-1\Delfzijl\ZONEBE-1\ZONEBE-1], Geonose V4.03

Delamine
Kaartafdruck september 2004

Industrielaai - IL, Delfzijl Zonebeheer IL - Zonebeheer - Zonebewakingsmodel Actueel • Delamine [C:\GEO\NOI-1\@PERSO-1\Delfzijl\ZONEBE-1\ZONEBE-1], Geonose V4.03

Delamine
Kaartafdruk september 2004

Bijlage 3: Checklist CUR/PBV-aanbeveling 44

Controlelijst voor een bedrijfsinterne controle op vloeistofdichtheid van een voorziening

Datum	Controle uitgevoerd door: (naam) (paraaf)				
Nr.	Controlepunt	Deze inspectie		Vorige inspectie	
		Ja	Nee	Ja	Nee
1. OPPERVLAK					
1.1	Is in het oppervlak ingedrongen vloeistof zichtbaar (vlekvorming?)				
1.2	Zijn in het oppervlak vervormingen t.o.v. oorspronkelijke vorm aanwezig?				
1.3	Is het oppervlak gescheurd?				
1.4	Zijn in het oppervlak mechanische beschadigingen aanwezig?				
1.5	Is het oppervlak aangetast door chemische invloeden?				
1.6	Bevinden zich losse delen in het oppervlak?				
2. AFDICHTINGEN					
2.1	Ontbreken afdichtingen?				
2.2	Ontbreken afdichtingen bij wandvloeraansluiting?				
2.3	Zijn de afdichtingen aangetast door chemische invloeden?				
2.4	Zijn de afdichtingen losgelaten?				
2.5	Zijn de afdichtingen mechanisch beschadigd?				
2.6	Is ter plaatse van afdichtingen craquelé of scheurvorming aanwezig?				
3. AFWATERING					
3.1	Vertonen de afwateringspunten gebreken?				
3.2	Blijft tijdens reinigen water op het oppervlak staan?				
4. ALGEMENE INDRUK					
4.1	Geeft het totaalbeeld aanleiding tot nader onderzoek?				
5. BIJZONDERHEDEN					
.....					
.....					
.....					